

click!

11

MİMARLIK ARCHITECTURE | İÇMİMARLIK INTERIOR | TASARIM DESIGN | YAŞAM LIFE | KÜLTÜR CULTURE

KONU TOPIC

YENİDEN İŞLEVLENDİRME VE İLERİ DÖNÜŞÜM

ADAPTIVE REUSE
AND UPCYCLING

RÖPORTAJ INTERVIEW

OFİS VESAİRE

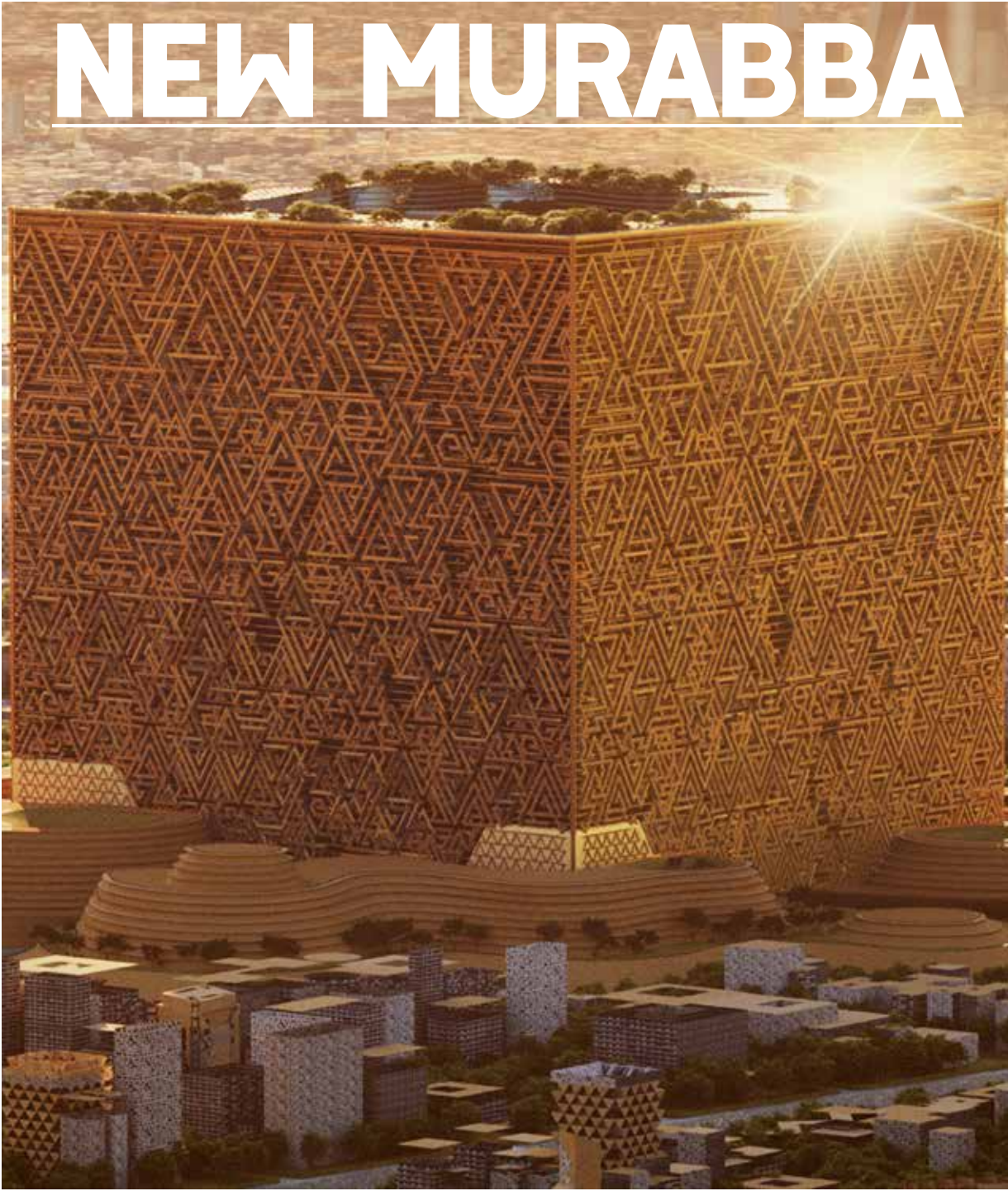
OFIS VESAIRE

İZQ İNOVASYON MERKEZİ

IZQ INNOVATION
CENTER

DÜNYANIN EN BÜYÜK BİNASI:

Yeni Murabba
Kaynak: dezeen.com

Suudi Arabistan, Neom Çölü'nde inşa edilmekte olan yatay şehir The Line'in ardından, bir diğer fütüristik şehir planını açıkladı. New Murabba olarak adlandırılan bu şehir Riyad'ın kuzeybatısındaki çölde yükselecek ve 2030 yılında hazır olacak.

Önceki Suudi mimari projelerin yenilikçi ve devrimci izinden giden New Murabba 25 milyon metrekareden fazla taban alanı ile toplam 19 kilometrekarelik bir alana sahip olacak ve merkezinde, her bir kenarı 400 metre ile dünyanın en büyük binası olacak olan Mukaab adlı devasa bir altın küp yükselecek.

New Murabba Development Company Başkanı Prens Muhammed bin Salman bin Abdülaziz'in bu proje ile amacı, konut ve deneyimsel işlevleri bir araya getirecek dünya lideri bir kent modeli geliştirmek. Hologramlar da dahil olmak üzere yüksek dijital ve sanal teknolojiden oluşan bir sistem sayesinde New Murabba dünyanın ilk sürükleyici turistik mekânı unvanını elde edecek. New Murabba'ya inenler, içinde devasa bir spiral kulenin yükseleceği Mukaab'ın renderlarında da görüldüğü gibi, muhtemelen bir video oyununun içinde olduklarını ya da geleceğe ışınlandıklarını düşünecekler. Gerçekten de tüm şehrin mimari estetiği gerçeküstü. Dairesel teraslı

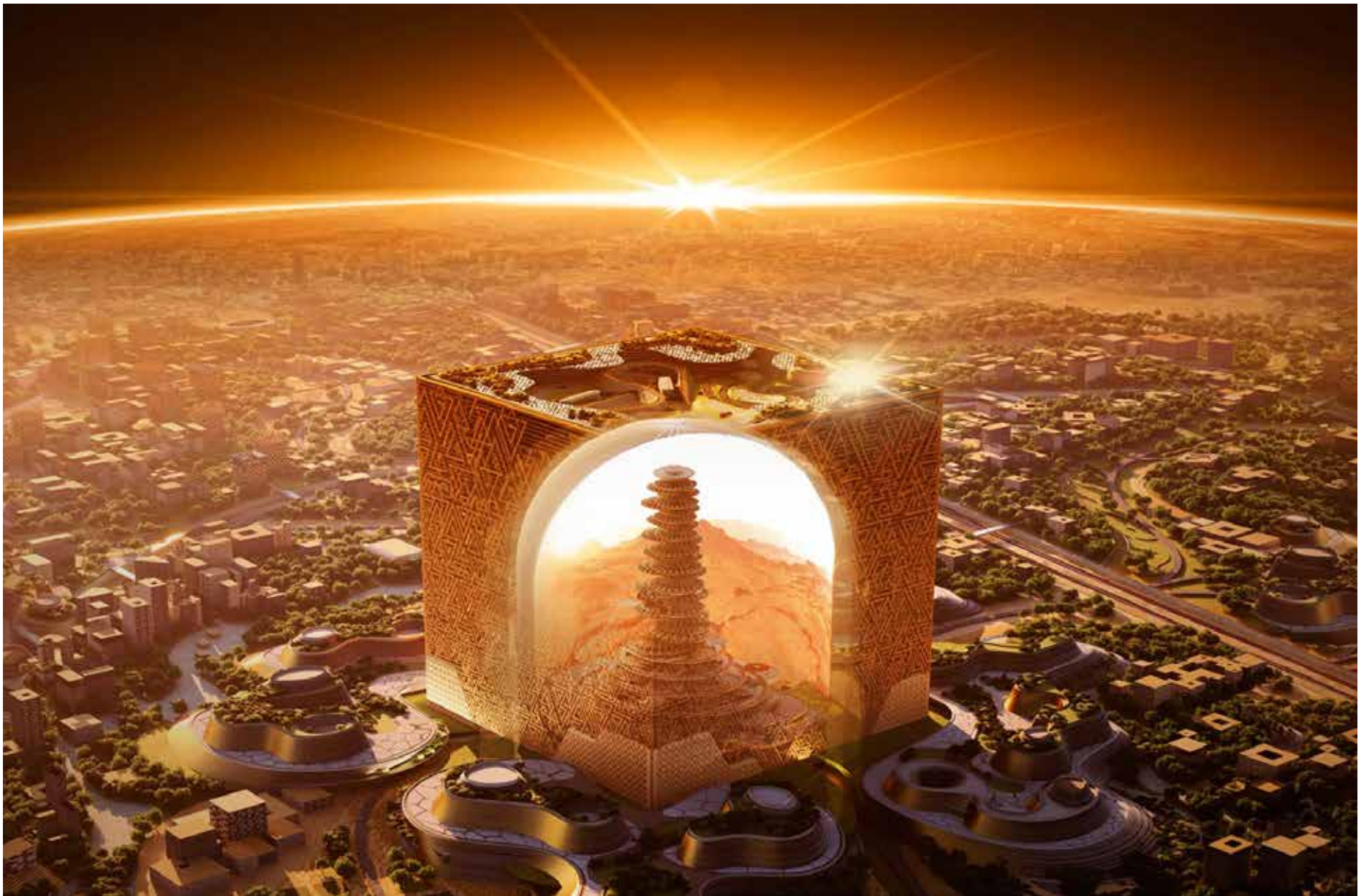
Hologramlar da dahil olmak üzere yüksek dijital ve sanal teknolojiden oluşan bir sistem sayesinde New Murabba dünyanın ilk sürükleyici turistik mekânı unvanını elde edecek.

binalar, içinde bulundukları çevreye göre renklenerek bu kalemin gibi devasa şelaleler ve dikey ormanlar barındırıyor.

Kentin, geniş yeşil alanlar ve vatandaşların gerekli tüm hizmetlere kısa sürede ulaşmasını sağlayacak bisiklet ve yaya yolları da dahil olmak üzere sürdürülebilirlik ilkelerine uygun olarak inşa edilmesi amaçlanıyor. Yeni şehir aynı zamanda kültüre de odaklanıyor: Çok sayıda müze ve tiyatroyun yanı sıra burada bir Teknoloji ve Tasarım Üniversitesi de inşa edilecek. Kentin 334 bin çalışanı olması bekleniyor. Her şey planlandığı gibi giderse, bu proje ile dünyanın en yaşanabilir ilk 10 kentinden birinin doğuşuna tanıklık edeceğiz.

Yeni Murabba 20 Empire State Binası'nı barındıracak kadar büyük. Mukaab modern Necdî mimarisinden esinlenerek inşa ediliyor ve dış cephesi, krallığın zengin İslam tarihine bir övgü olarak incelikli oyulmuş geometrik motiflerle bezenek.

Proje, Suudi Arabistan'ın ülke ekonomisini çeşitlendirmeye yönelik Vision 2030 planının bir parçası olarak Kamu Yatırım Fonu tarafından finanse edilen ve şu anda Suudi Arabistan'da geliştirilmekte olan birkaç mega projeden biri. Tüm bunların yanı sıra New Murabba, çevresel etkileri ve kalkınmayla bağlantılı olduğu iddia edilen insan hakları ihlalleri nedeniyle de eleştiriliyor.

New Murabba
Source: dezeen.com

THE WORLD'S LARGEST BUILDING: NEW MURABBA

Saudi Arabia has revealed plans for its second futuristic city, following The Line, a horizontal city being constructed in the Neom desert. The new city, named New Murabba, will be located in the desert northwest of Riyadh and is expected to be completed by 2030. Continuing the tradition of innovative and revolutionary Saudi architectural projects, New Murabba will occupy a total area of 19 square kilometers, with a massive floor space of over 25 million square meters. The centerpiece of the city will be a colossal golden cube known as Mukaab, which will be the world's largest building, measuring 400 meters on each side. The Chairman of New Murabba Development Company, Prince Mohammed bin Salman bin Abdulaziz, envisions creating a world-leading urban model that combines residential and experiential functions with this project. Through the integration of highly digital and virtual technology, including holograms, New Murabba will become the world's first immersive tourist attraction. Visitors to New Murabba may feel as though they have been transported to the future or landed in a video game, as evidenced by the renderings of Mukaab, which features a massive spiral tower. The architectural aesthetic of the entire city is surreal, with circular terraced buildings adorned with

huge waterfalls and vertical forests that blend seamlessly with their surroundings, like chameleons. New Murabba is designed to adhere to the principles of sustainability, with a significant emphasis on green spaces and bicycle and pedestrian paths that provide easy access to essential services. The city also prioritizes cultural initiatives, with a University of Technology and Design, museums, and theaters planned for construction. With an estimated employment capacity of 334,000 individuals, New Murabba has the potential to become one of the top 10 most livable cities in the world if the project proceeds as anticipated. New Murabba's massive size is equivalent to that of 20 Empire State Buildings, and its centerpiece, the Mukaab, is inspired by modern Najdi architecture, featuring intricately carved geometric motifs as a tribute to the kingdom's rich Islamic history. The development of New Murabba is part of Saudi Arabia's Vision 2030 plan to diversify the country's economy, and it is one of several mega-projects currently under construction, funded by the Public Investment Fund. However, the project has also faced criticism for its potential environmental impact and alleged human rights violations linked to its development.

Through the
integration of
highly digital and
virtual technology,
including holograms,
New Murabba will
become the world's
first immersive
tourist attraction.

2022 DÜNYA MİMARLIK FESTİVALİ'NİN KAZANANLARI İLE TANIŞIN

Lizbon'da 15'inci düzenlenen Dünya Mimarlık Festivali'nde (WAF), 3XN tarafından tasarlanan Quay Quarter Tower (QQT), 2022 yılının Dünya Binası ilan edildi.

Sydney Opera Binası'nın yakınında yer alan 206 metrelik kule, dikey bir köy fikrinden yola çıkarak, dış teras alanları, ortak çalışma alanları ve sağlıklı yaşama yönelik alanları ile topluluk duygusunu yaratmaya odaklanan bir ofis binasıdır.

3XN, mevcut kulenin ileri dönüşümünü içeren radikal bir sürdürülebilirlik stratejisi kullanmıştır. Beş değişken hacimden oluşan kulede üst üste dizilmiş atriyumlar, olağanüstü manzaralara sahip bir sosyal omurga oluştururken, aynı zamanda her katın derinlerine gün ışığı girmesini sağlamaktadır.

Dünya Mimarlık Festivali Program Direktörü Paul Finch ödülle ilgili şunları söylemektedir: "Kazanan, dünya standartlarındaki bir binanın, 50 yıllık mevcut bir ticari kulenin büyük bir bölümünü koruma görevini yerine getirdi. Sonuç, uyarlanabilir yeniden kullanımın mükemmel bir örneği oldu. Mükemmel bir karbon hikâyesine sahip olan bu bina, COVID öncesi üretilen ve buna rağmen pandemi sonrası kullanıcılar için sağlıklı ve çekici bir yer sağlayan öngörülü bir çalışma alanı tasarımı örneğidir."

Kazanan, küresel mimarlık sektörünün önde gelen isimlerinden Rogers Stirk Harbour + Partners'tan Tracy Meller, Noero Architects'ten Jo Noero, John Wardle Architects'ten John Wardle, Koffi & Diabaté Architects'ten Issa Diabaté ve Tabanlıoğlu Architects'ten Murat Tabanlıoğlu'ndan oluşan süper bir jüri tarafından seçildi.

YILIN İÇ MEKÂN TASARIMI

Condition_Lab tarafından tasarlanan Pingtan Çocuk Kütüphanesi, 2022 Dünya Yılın İç Mekânı Ödülü'nü aldı. Çin'de bulunan proje, 11 kategoriden oluşan kısa listeden seçilerek final ödülünü kazandı.

Kütüphane, geleneksel "Dong Evleri" tipolojisine dayanan küçük bir ahşap yapıdır ve esas olarak iç içe geçmiş iki spiral merdivenden oluşmaktadır. Proje, genç kullanıcılar için geleneksel kültürün canlandırılması ve korunması ile mimarinin sosyal önemini vurgulayan tasarım disipliniinde yoğunlaşmaktadır. Jüri üyeleri, "basamaklarında oynayabilecekleri, bir kitaba uzanabilecekleri veya arkadaşlarına bakabilecekleri bu keyifli yapının gerçek kullanıcıları olan çocuklar için yapılan tasarımın "geleneksel işçiliğinden" etkilendiler. Condition_Lab'ı "toplum için

Yılın Gelecek Projesi: Dream Pathway by CAATStudio
Kaynak: archdaily.com

bir alan yarattığı ve bunu başardığı için tebrik ettiler.

INSIDE Dünya Yılın İç Mekânı Ödülü, INSIDE Festivali'nin 2022 süper jürisi tarafından değerlendirildi: Linzi Cassels, Perkins + Will; Ann Lau, Hayball; Eva Jiříčková, AI - DESIGN; Johnny Chiu, J.C. Architecture ve Nigel Coates.

YILIN GELECEK PROJESİ

2022 Yılının Gelecek Projesi kategorisinde dünya mimarisinin henüz tamamlanmamış olan en iyi projesi ödüllendirildi. Kazanan proje, CAATStudio (Kamboozia Architecture and Design Studio) tarafından İran'da tasarlanan spor rekreasyon parkı ve kültür sokağı arasındaki bağlantı ile Dream Pathway oldu.

Proje, Tahran'daki Abbas Abad tepeleri kompleksinin batı kesiminde kentsel bir yaya ve bisiklet yolu sergilemektedir. Proje tamamlandığında, sıkıştırılmış toprak malzeme ve geometrik formların kullanımıyla kullanıcıları dört farklı bölge arasında hareket ettiren kentte etkileşimli ve çekici bir anlatı oluşturmayı amaçlamaktadır.

WAF'ın Gelecek Projesi süper jürisinde şu isimler yer aldı: Shane O'Toole, University College Dublin; Sir Peter Cook; Nadia Tromp, Ntsika Architects; Mario Cucinella, MCA - Mario Cucinella Architects ve Yui Tezuka, Tezuka Architects.

Jüri üyeleri projeyi "proje başlığına ve iddiasına uygun özgün bir mimari ve kentsel konsept" olarak tanımladılar ve "şehrin sokak dokusu ile bölgenin

yeni park alanı hedefi" arasında "şaşırtıcı bir süreklilik sağladığını" düşündükleri "zarif bir şekilde kontrol edilen geometrisi" nedeniyle tebrik ettiler.

YILIN PEYZAJ TASARIMI

2022 Yılının Peyzaj Ödülü ise, "Gaodang Kırsal Peyzajının Korunması ve Rehabilitasyonu: Güneybatı Çin'deki Bir Buyi Etnik Azınlık Grubu Köyü" projesi ile Tsinghua Üniversitesi ve Anshun Mimari Tasarım Enstitüsü, SHANCUN Atölyesi'ne verildi. Bu proje Kırsal Peyzaj kategorisinde birinci seçildi.

WAF'ın Yılın Peyzajı süper jürisinde şu isimler yer aldı: Todd Longstaffe-Gowan, Todd Longstaffe-Gowan Landscape Design; Lily Jencks, LilyJencksStudio | JencksSquared; Mariana Simas, studio mk27 ve Zaš Brezar, Landzine.

Jüri üyeleri projeyi "Çin'in kırsal kesimine yeniden hayat veren inanılmaz derecede hassas bir köy koruma planı" olarak övdü. Proje, bu kırsal topluluğun gelecekte de yaşamasını sağlayacak olan tasarımı hayata geçirmek için son yedi yıl içerisindeki çeşitli paydaşları bir araya getirdi.

DÜNYA MİMARLIK FESTİVALİ 2023

Festival bu yıl 29 Kasım-1 Aralık tarihleri arasında 16'ncısını gerçekleştirmek üzere Singapur'da yeniden bir araya gelecek.

World Building of the Year: Quay Quarter Tower (QQT) by 3XN
Source: archdaily.com

MEET THE 2022 WORLD ARCHITECTURE FESTIVAL WINNERS

3XN's Quay Quarter Tower (QQT) has been named the World Building of 2022 at the 15th World Architecture Festival (WAF) in Lisbon. The 206-meter tower, located near the Sydney Opera House, was designed as a vertical village, featuring exterior terraces, co-working spaces, and healthy living areas, with a focus on creating a sense of community among its occupants. 3XN implemented a radical sustainability strategy that involved the forward transformation of the existing tower. The tower's stacked atriums, consisting of five variable volumes, create a social spine with exceptional views, while allowing natural daylight to penetrate deep into each floor. "The winner has risen to the challenge of preserving a significant portion of

a world-class, 50-year-old commercial tower," said Paul Finch, Program Director of the World Architecture Festival. "It sets an excellent example of adaptive reuse. Not only does the building have an impressive carbon footprint, but it also showcases forward-thinking workspace design that offers a healthy and appealing environment for occupants, even in a post-pandemic world." The winning design was chosen by a super jury composed of prominent figures in the global architecture industry, such as Tracy Meller from Rogers Stirk Harbour + Partners, Jo Noero from Noero Architects, John Wardle from John Wardle Architects, Issa Diabaté from Koffi & Diabaté Architectes, and Murat Tabanlıoğlu from Tabanlıoğlu Architects.

The Pingtan Children's Library, designed by Condition_Lab, has been announced as the winner of the 2022 World Interior of the Year award. Situated in China, the project emerged victorious from a shortlist of 11 categories to claim the coveted award.

INTERIOR DESIGN OF THE YEAR

Condition_Lab's Pingtan Children's Library won the 2022 World Interior of the Year award for its unique design that blends traditional and modern elements. The library, located in China, is a small wooden structure based on the traditional 'Dong Houses' typology and features two intertwined spiral staircases. The project focuses on revitalizing and preserving traditional culture and emphasizes the social significance of architecture for young users. The jury members were impressed by the "traditional craftsmanship" of the design, which creates a delightful space for children to play and read books. They congratulated Condition_Lab for "creating a community space that works."

The INSIDE World Interior of the Year award was judged by the INSIDE festival's 2022 super jury: Linzi Cassels, Perkins + Will; Ann Lau, Hayball; Eva Jiřičná, AI - DESIGN; Johnny Chiu, J.C. Architecture and Nigel Coates."

FUTURE PROJECT OF THE YEAR

At the 15th World Architecture Festival (WAF) in Lisbon, the best unfinished project in the world of architecture was awarded in the category of Future Project of 2022. The winning project was the Dream Pathway, designed by CAATStudio (Cambodia Architecture and Design Studio) in Iran, which will connect a sports recreation park and a cultural street.

The project is a showcase of an urban pedestrian and bicycle path located in the western part of the Abbas Abad hills complex in Tehran. Its main objective is to create an interactive and engaging narrative in the city. To achieve this, the path will guide users through four different zones by using rammed earth materials and geometric forms. The project's completion will provide a safe and attractive area for pedestrians and cyclists alike, adding to the overall charm of the city.

The super jury for WAF's Future Project included some notable names in the industry, such as Shane O'Toole from University College Dublin, Sir Peter Cook, Nadia Tromp from Ntsika Architects, Mario Cucinella from MCA - Mario Cucinella Architects, and Yui Tezuka from Tezuka Architects.

The jury members had high praise for the project, describing it as "an original architectural and urban concept that perfectly embodies its title and ambition." They also commended the project's "exquisitely controlled geometry," which they felt created a surprising continuity between the city's street fabric and the district's ambition for new parkland.

LANDSCAPE DESIGN OF THE YEAR

Tsinghua University and Anshun Institute of Architectural Design, SHANCUN Workshop were awarded the 2022 Landscape of the Year for their project, "Conservation and Rehabilitation of Gaodang Rural Landscape: A Buyi Ethnic Minority Group Village in Southwest China." The project was recognized for its exceptional contribution to the Rural Landscape category and stood out among other contenders.

WAF's Landscape of the Year super jury included the following names: Todd Longstaffe-Gowan, Todd Longstaffe-Gowan Landscape Design; Lily Jencks, LilyJencksStudio | JencksSquared; Mariana Simas, studio mk27 and Zaš Brezar, Landzine.

The project received high praise from the jurors, who described it as "an incredibly sensitive village conservation plan that breathes new life into rural China." Over the past seven years, the project has brought together various stakeholders to develop a design that ensures the future viability of this rural community.

WORLD ARCHITECTURE FESTIVAL 2023

The 16th edition of the festival will take place in Singapore from November 29 to December 1 this year.

008

GEÇMİŞLE BUGÜNÜN DANSI: YENİDEN İŞLEVLENDİRME

THE DANCE BETWEEN PAST AND
PRESENT: ADAPTIVE REUSE

012

MAYA KEMER GÖKTÜRK

MAYA KEMER GOKTURK: A HARMONIOUS
BLEND OF COMFORT AND NATURE IN
KEMERBURGAZ - DENDRO

018

OFİS VESAİRE

OFİS VESAİRE

032

ESKİYİ YENİYE DÖNDÜRME SANATI: UPCYCLING

THE ART OF TURNING OLD INTO NEW:
UPCYCLING

036

YAPILARDA İŞLEV DEĞİŞİKLİĞİ İLE SOSYAL DÖNÜŞÜM MÜMKÜN MÜ?

CAN THE FUNCTION OF BUILDINGS
BE CHANGED TO ACHIEVE SOCIAL
TRANSFORMATION?

038

ORTA ÇAĞ KARANLIĞINDAN ÇIKABİLMİŞ ÇEVRECİ BİR ŞEHİR UTRECHT

UTRECHT: AN ENVIRONMENTALIST CITY
EMERGING FROM THE DEPTHS OF THE
MIDDLE AGES

18. VENEDİK MİMARLIK BİENALİ

20 MAYIS-26 KASIM 2023

Mimarlık alanında dünyanın en köklü ve en geniş katılımlı bienallerinden biri olan Venedik Mimarlık Bienali bu yıl Giardini, Arsenale ve Venedik'in çeşitli yerlerinde 20 Mayıs-26 Kasım 2023 tarihleri arasında düzenleniyor.

İki yılda bir düzenlenen bienalin küratörlüğünü akademisyen, mimar ve edebiyatçı Lesley Lokko yapıyor. Bienalin bu yılki teması ise The Laboratory of the Future (Geleceğin Laboratuvarı) olarak açıklandı. Seçilen bu temaya göre 6 bölümden oluşan bienal, yarınsından fazlası Afrikalı ve Afrika diasporasından 89 katılımcıyı kabul edecek. Lokko, Afrika'yı dünyanın en genç ancak en hızlı kentleşen ve en az mimara sahip kıtası olarak nitelendiriyor. Lesley Lokko, Venedik Mimarlık Bienali'nin, yaratıcı disiplinlerdeki mimarların ve uygulayıcıların hayal kurmalarına özgürlük alanı tanıyan bir atölye işlevi göreceğini de belirtiyor.

Bu yılki bienalde küratör tarafından seçilen katılımcıların yer aldığı uluslararası ana sergi olan ulusal pavyonlar ve yardımcı etkinliklerin yanı sıra 63 ulusal katılımcı, sergilerini Giardini'deki (27), Arsenale'deki (22) ve Venedik şehir merkezindeki (14) tarihî pavyonlarda düzenleyecek. İstanbul Kültür Sanat Vakfı'nın (İKSİV) koordinasyonunu üstlendiği Venedik Mimarlık Bienali Türkiye Pavyonu'nda ise bu yıl, Sevinç Bayrak ve Oral Göktaş'ın küratörlüğündeki "Hayalet Hikâyeleri: Mimarlığın Çıval Teorisi" projesi sergilenecek. Ursula K. Le Guin'den ilham alınarak oluşturulan proje, terk edilmiş binaların nasıl dönüştürülebileceğine dair çalışmalar ile umut açılıyor.

Kaynak: archdaily.com

18TH VENICE ARCHITECTURE BIENNALE

MAY 20, 2023 - NOVEMBER 26, 2023

The Venice Architecture Biennale, renowned as one of the world's oldest and most prominent biennials in the realm of architecture, is set to take place this year in the captivating city of Venice. Spanning across the esteemed venues of Giardini, Arsenale, and several other captivating locations, this highly anticipated event will unfold its grandeur from May 20th to November 26th, 2023. The prestigious Venice Architecture Biennale is curated by the distinguished Lesley Lokko, an accomplished academic, architect, and writer. Under the captivating theme of "The Laboratory of the Future," this year's biennial promises to be a thought-provoking exploration of architectural possibilities. Organized into six sections, each inspired by this visionary theme, the event will showcase the contributions of 89 participants, with a remarkable emphasis on Africa and the African diaspora, constituting more than half of the total participants. The upcoming biennale presents an exceptional array of exhibitions and events, including

the internationally acclaimed main exhibition, thoughtfully curated national Pavilions, and captivating auxiliary programs. A total of 63 national participants will showcase their remarkable exhibitions in the iconic Pavilions situated across the historic venues of Giardini (27), Arsenale (22), and Venice city center (14).

Under the coordination of the esteemed Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSİV), the Turkey Pavilion at the Venice Architecture Biennale will host the captivating project titled "Ghost Stories: The Sack Theory of Architecture." Inspired by the visionary works of Ursula K. Le Guin, this project ignites a beacon of hope by exploring innovative approaches to adaptive reuse abandoned buildings. By examining how these structures can be transformed rather than left to wither, the project exemplifies the potential for revitalization and offers a powerful testament to the enduring power of architecture.

LONDRA TASARIM FESTİVALİ

16-24 EYLÜL 2023

2003 yılından bu yana tasarım alanının en prestijli festivallerinden biri hâline gelen Londra Tasarım Festivali bu yıl 16-24 Eylül 2023 tarihleri arasında düzenlenecek.

Festival, tasarım yelpazesinde ve dünyanın farklı alanlarında 300'den fazla ortak kuruluş tarafından düzenlenmekte ve 400'ün üzerinde etkinlik ve sergiden oluşmakta. Her yıl 75'ten fazla ülkeden 600 binin üzerinde doğrudan ziyaretçiyi çeken festivale, markalar ve üniversiteler de dahil olmak üzere her yıl ortalama 2 binden fazla tasarım profesyoneli katılıyor. Festivalde ayrıca Küresel Tasarım Forumu, söyleşiler, günlük turlar ve atölye çalışmaları gibi etkinlikler bulunuyor.

Geçtiğimiz yıl 20. yılını kutlayan Londra Tasarım Festivali, yeni bir on yıla girerken tasarım endüstrisinin büyümesinde nasıl kilit bir rol oynayacağını kanıtlama amacıyla.

LONDON DESIGN FESTIVAL

SEPTEMBER 16, 2023 - SEPTEMBER 24, 2023

Established in 2003, the London Design Festival has evolved into one of the most esteemed and influential events in the design realm. This year, the festival is scheduled to captivate audiences from September 16th to 24th, 2023. Bringing together a diverse and vibrant community, the festival boasts an impressive consortium of over 300 partner organizations hailing from various corners of the design spectrum and across the globe. With an impressive lineup of more than 400 events and exhibitions, the festival offers an unparalleled platform for creative expression. Drawing in over 600,000 eager visitors from over 75 countries annually, the festival serves as a meeting ground for design enthusiasts worldwide. Moreover, it attracts an average of over 2,000 design professionals, ranging from renowned brands to esteemed universities. Alongside the dynamic exhibitions, attendees can partake in a multitude of enriching experiences, including the esteemed Global Design Forum, engaging talks, captivating daily tours, and immersive workshops. Marking

its remarkable 20th anniversary in the previous year, the London Design Festival stands poised to assert its pivotal role in propelling the design industry forward as it embraces a new decade.

HİBRİT MEKÂNLAR SERGİSİ

17 EYLÜL 2022-27 AĞUSTOS 2023

Borusan Contemporary'nin bu sezonki geçici sergilerinden Hibrit Mekânlar 17 Eylül 2022'de ziyaretçilere açıldı. Sergi, çağdaş sanat ile güncel mimarlık arasındaki diyalogun merkezine çok katmanlı kimliği ile Perili Köşk'ü –hakkındaki rivayetler ve mimarisi yüzünden Yusuf Ziya Paşa Köşk'üne atfedilen popüler ismi– yerleştiriyor ve müze mekânını büyüteç altına alıyor.

Serginin küratörlüğünü üstlenen Dr. Necmi Sönmez, bu sergiyle birlikte mimariyi mekânsal tasarımdan öte sosyo-politik ve ekolojik bir bakış açısı ile üretmek istediklerini belirtiyor. Bu yüzden de seçkide yer alan eserlerin iklim krizini temel alan çalışmalardan oluştuğunu dile getiriyor. 27 Ağustos'a kadar devam edecek olan sergi, ziyaretçilerine melez bir yapı karakterine sahip olan müze mekânına farklı bir perspektiften bakma fırsatı sunuyor.

HYBRID SPACES EXHIBITION

SEPTEMBER 17, 2022 - AUGUST 27, 2023

One of the captivating temporary exhibitions at Borusan Contemporary this season is "Hybrid Spaces," which made its grand opening on September 17, 2022. This thought-provoking exhibition focuses on the enigmatic Haunted Mansion, commonly associated with Yusuf Ziya Pasha Mansion due to the enduring rumors surrounding its history and architectural features.

Dr. Necmi Sönmez, the visionary curator behind this remarkable exhibition, expresses a profound intention to go beyond conventional spatial design and delve into architecture's socio-political and ecological dimensions. Spanning until August 27, the exhibition presents an invaluable opportunity for visitors to experience the museum space, characterized by its hybrid structural nature, from a fresh and transformative perspective.

GEÇMİŞLE
BUGÜNÜN
DANSI:

YENİDEN İŞLEVLENDİRME

Selexyz Dominicanen Kitabevi
Kaynak: archilovers.com

Mimaride yeniden işlevlendirme, mevcut binaların veya yapıların yeni ve farklı amaçlarla kullanılmak üzere dönüştürülmesini ifade eder. Yeniden işlevlendirme, atıl veya kullanılmayan binaların yıkımını önleyerek mimari mirası koruma ve sürdürülebilirlik hedeflerine katkıda bulunur. Ayrıca, tarihî veya sembolik öneme sahip olan binaların, toplumsal ve kültürel bağlamda değerini sürdürmesini sağlar. Bu süreçte, mevcut yapının özgün özellikleri ve mimari karakteri göz önünde bulundurularak yeni işlevin ihtiyaçlarına uygun dönüşümler gerçekleştirilir. Bu, eski yapıları modern gereksinimlere uygun hâle getirirken aynı zamanda geçmişin hikâyesini ve dokusunu da korur. Yeniden işlevlendirme, sadece mimari açıdan ilgi çekici sonuçlar üretmekle kalmaz, aynı zamanda sosyal ve ekonomik canlılık sağlar. Yeniden canlanan bölgelerde, mevcut altyapı ve kaynakların kullanımı optimize edilirken topluluklar için yeni istihdam ve iş fırsatları yaratılır. Bu nedenle, mimaride yeniden işlevlendirme, sürdürülebilir bir geleceğin inşasında önemli bir rol oynamaktadır.

Bulunduğumuz şehirlerin simgelerinden olan yapılar, değişen yaşam koşulları ve toplumsal dönüşüme bağlı olarak kimi zaman ilk yapıldıkları dönemdeki işlevlerini yitiriyor ya da toplumun beklentilerine cevap veremez hâle geliyor. Bu da o yapıların dönemin şartlarına ve kullanıcı ihtiyaçlarına göre güncellenmelerini zorunlu hâle getiriyor. Bu güncellemeyi zaman içinde ortaya çıkan yeni ihtiyaçlar ve bölgenin sosyo-kültürel beklentileri doğrultusunda işlev veya performansı farklılaştırmak için binanın mekânsal ve yapısal özellikleri ile örtüşen müdahaleler olarak tanımlamak mümkün. Söz konusu işlevlendirme süreci var olana yeni eklentiler yapmak şeklinde olabileceği gibi var olanın başka bir amaç doğrultusunda yeniden şekillendirilmesi ile de gerçekleştirilebiliyor. Yeniden işlevlendirme sayesinde hem yapının atıl hâlde varlığını devam ettirmesinin önüne geçilerek binanın ömrü uzatılıyor hem ekonomik anlamda bir değer yaratılıyor. Tüm bunların yanında dünyanın sürdürülebilirliğine katkıda bulunuluyor. Geçmişten izler taşıyan bir binanın yıkılıp ihtiyaçlar çerçevesinde yeniden yapılması da elbette mümkün ancak toplumsal belleğin ayrılmaz birer parçaları olan bu yapıların yıkılarak yeniden yapılması emeğin, enerjinin, zamanın ve hammaddenin boşa harcanması demek. Yeniden işlevlendirme sadece ekolojik sürdürülebilirlik değil aynı zamanda bir şehrin tarihi ve geçmişi hakkında en net bilgiyi yeni kuşaklara sunması yani sosyo-kültürel sürdürülebilirlik ve yerel olana saygı açısından da önemli.

TANIDIK AMA YENİ...

Modern yaşama yeniden entegre edilen bu yapıların özgünlüğünün, tarihî dokusunun ve büyüğü atmosferinin korunarak projelendirilmesi yeniden işlevlendirme sürecinin en önemli aşamalarından birini oluşturuyor. Ancak yeniden işlevlendirmede özgünlük ve atmosferin korunması kadar mevcut mimari diliyle aynı kulvarda yürüyecek bir tasarım dilinin benimsenmesi de son derece önemli. Bu kapsamda başarılı bir yeniden işlevlendirme projesine imza atmanın yolunun yapının tarihsel değerine saygılı bir tasarım dilinden, belirlenen işlevin binanın mekânsal ve yapısal özellikleriyle örtüşmesinden ve tasarımın sosyo-ekonomik ve çevresel sürdürülebilirlik ilkelerine göre hayat bulmasından geçtiğini görüyoruz. Yeniden işlevlendirilerek müze ve sergi alanı gibi kültürel alanlara dönüştürülüp yeniden kent yaşamına dahil edilen bu yapılar aynı zamanda kolektif bilincin inşa edildiği yerler olarak da karşımıza çıkıyor.

Çağdaş bir koruma anlayışının ürünü olan ve kent belleğindeki yeri sağlamlaştırılan binalardan biri Hollanda'nın Maastrich kentindeki Selexyz Dominicanen Kitapçısı'dır. 1294 yılında bir kilise olarak hayata geçirilmiş ve şehrin 1794 yılında Napolyon tarafından fethedilmesine kadar bu işlevini kusursuzca yerine getirmiştir. Daha sonra sırasıyla depo, ardından arşiv ve bisiklet parkı olarak da kullanılmış olan kilise, 2007 yılında kitap satış mağazası zincirlerinden olan Selexyz'nin binayı bir kitapçı olarak değerlendirmeye karar vermesinin sonucunda bir nevi boyut atlamıştır. Tasarımı Merkx + Girod tarafından üstlenilen binanın mimari dili ve üslubu başarılı bir şekilde korunmuştur. Minimalist bir bakış açısıyla tasarlanan Selexyz Dominicanen Kitapçısı'nın, Lensvelt de Architect İç Mekân Ödülü ile 2008 The Guardian "Dünyanın En İyi Kitabevi" Ödülü'ne layık görüldüğünü de belirtmeden geçmeyelim.

BİR SANAT GALERİSİNDEN ÇOK DAHA FAZLASI...

Yeniden işlevlendirmeye bir diğer örnek de İngiltere'den. Tate Modern Galerisi...1947 ile 1963 yılları arasında Londra'da Sir Giles Gilbert Scott tarafından

Yeniden işlevlendirme, sadece mimari açıdan ilgi çekici sonuçlar üretmekle kalmaz, aynı zamanda sosyal ve ekonomik canlılık sağlar.

iki aşamalı olacak şekilde inşa edilen bu bina aslında bir elektrik santrali. İşlevi nedeniyle döneminin en önemli yapılarından biri olan Bankside Elektrik Santrali, 35 metre yüksekliğinde ve 152 metre uzunluğundaki çarpıcı bir türbin salonundan, kazan dairesinden ve tek bir merkezî bacadan oluşuyordu. Bina uzunca bir süre elektrik santrali olarak hizmet verdikten sonra 1981 yılında kapandı. Bu tarihten sonra atıl bir şekilde varlığını devam ettiren elektrik santralinin bir sanat galerisine dönüştürülmesi çalışması 1996 yılında Herzog&de Meuron Mimarlık tarafından yapıldı. 3 kata yayılmış yaklaşık 14 bin metrekarelik sergileme alanına sahip olan binanın kuzeyinde galeri işlevine katkı sunmak üzere bir de 7 katlı çelik konstrüksiyonlu bir yapı inşa edildi. Devasa makine kaldırılarak bina orijinal çelik yapısına ve tuğla işçiliğine geri döndürüldü. Türbin holü dramatik bir giriş ve teşhir alanı, kazan dairesi ise galeriler hâline geldi. Açıldığı tarih olan Mayıs 2000'den bu yana 40 milyondan fazla kişinin ziyaret ettiği Tate Modern, Birleşik Krallık'ın en önemli turistik merkezinden biri olarak Londra'ya yılda yaklaşık 100 milyon £ ekonomik fayda sağlıyor.

LENGERHANEDEN MÜZEYE...

Yeniden işlevlendirmeye bir örnek de ülkemizden verelim. Endüstri ve mühendislikle ilgili objelerin toplanarak sergilendiği en önemli sanayi müzelerinden olan Rahmi M. Koç Müzesi, içinde yer alan eserleri kadar binalarıyla da mimarlık tarihine bir güzelleme olarak bizleri selamlıyor. Bu binalardan en önemlisi hiç şüphesiz Lengerhane Binası'dır. Tarihi Sultan III. Ahmet'e kadar uzanan Rahmi M. Koç Müzesi Mustafa V. Koç binası yani diğer adıyla Lengerhane, Osmanlı döneminde gemiyi sabitlemek için denize atılan zincir ve ucundaki çapanın yani lengerin yapıldığı bir binaydı. Cumhuriyet döneminde ise Cibali Tütün Fabrikası tarafından uzun yıllar boyunca tütün deposu olarak kullanılan yapı 1984'te büyük bir yangın geçirdikten sonra kaderine terk edildi. Bahçesi ise Tekel tarafından ispirto deposu olarak kullanıldı. Yanındaki ahşap çatılı küçük yapı ve taş duvarların çevrelediği iç avludan oluşan tarihî Lengerhane binası, 1991 yılında Rahmi M. Koç Müzecilik ve Kültür Vakfı tarafından satın alındı. İç avlunun ve dış mekânın özüne dokunulmadan gerçekleştirilen iki buçuk yıllık yeniden işlevlendirme sürecinin ardından Aralık 1994'te müze olarak ziyarete açıldı.

PAKET POSTANESİ'NDEN GALATAPORT'A...

1907 yılında François Hennebique tarafından tasarlanan Paket Postanesi'nin yapımına başlanmış ve 1911 yılında tamamlanarak hizmete açılmıştır. Bu neoklasik etkilere sahip yapı, başlangıçta Karaköy Limanı yolcu salonu olarak kullanılmıştır. Büyük ana kubbe birinci sınıf yolcu salonu olarak hizmet verirken, küçük kubbe ise ikinci sınıf yolcu salonu olarak kullanılmıştır. Daha sonra, 1934 yılında Türkiye Denizcilik Bankası A.Ş. Hastanesi olarak kullanılan bina, 1957'de PTT Paket Postanesi'ne dönüştürülmüştür.

Galataport projesi kapsamında restore edilen binanın arduvaz kaplama kubbesi, Tuzla'da kiralınmış bir arazide model kubbeler kullanılarak ve lazer tarama ile alınan rölövesi sayesinde hatasız bir şekilde monte edilmiştir. Uzman ekipler tarafından restore edilen yapı, modern mimari öğelerle zenginleştirilmiş ve sürdürülebilir kaynaklar kullanılarak çağa uygun hâle getirilmiştir. Ayrıca, binanın asırlar boyunca ayakta kalmasını sağlayacak donanımlar da eklenmiştir. Bu sayede, Galataport Paket Postanesi hem tarihî dokusunu koruyarak hem de örnek bir yapı olarak günümüzde hizmet vermektedir.

Lengerhane
Kaynak: rmk-museum.org.tr

THE DANCE BETWEEN PAST AND PRESENT: REUSE

Adaptive reuse involves the conversion of existing buildings or structures for new and varied purposes. This approach aligns with the objectives of architectural heritage conservation and sustainability, as it prevents the demolition of idle or underutilized buildings. It ensures that structures with historical or symbolic significance retain their value within the social and cultural fabric. During the reuse process, careful consideration is given to the original features and architectural character of the building, allowing for adaptations that meet the requirements of the new function. This approach not only makes older buildings suitable for modern needs but also preserves their rich history and essence. Adaptive reuse yields architecturally captivating outcomes while fostering social and economic vibrancy. Revitalized areas generate new employment and business opportunities for communities, optimizing the use of existing infrastructure and resources. Consequently, adaptive reuse plays a pivotal role in constructing a sustainable future.

In response to evolving living conditions and societal changes, buildings, which serve as symbols of the cities we inhabit, may sometimes lose their original functions or fail to meet the expectations of society. This necessitates the updating of these buildings to align with the demands of the era and the needs of users. Such updates can be described as interventions that respect the spatial and structural characteristics of the building while modifying its function or performance to cater to emerging needs and socio-cultural expectations of the region. This process of re-functionalization can involve adding new elements to the existing structure or reshaping the building entirely for a different purpose.

Adaptive reuse serves dual purposes: extending their lifespan by rescuing them from an idle state and generating economic value. Moreover, it contributes to global sustainability. While it is conceivable to demolish a building that carries historical significance and reconstruct it based on current needs, such an approach would entail squandering labor, energy, time, and raw materials. Adaptive reuse is vital not only for ecological sustainability but also for socio-cultural sustainability and reverence for the local community, as it imparts invaluable insights into a city's history and past to future generations. Thus, building reuse promotes ecological responsibility and fosters a deeper appreciation of cultural heritage.

Selexyz Dominicanen Bookstore
Source: archilovers.com

FAMILIAR BUT NEW

An essential aspect of the re-functionalization process is the design of projects that uphold the authenticity, historical essence, and enchanting atmosphere of buildings reintegrated into modern life. Equally important is the adoption of a design language that harmonizes with the existing architectural style, preserving the originality and ambiance throughout the re-functionalization process.

In this regard, the key to a successful re-functioning project lies in a design language that reveres the historical value of the building, aligns the chosen function with the spatial and structural characteristics of the structure, and implements the design in line with the principles of social, economic, and environmental sustainability. By integrating these elements, a seamless blend of the past and present can be achieved, honoring the heritage of the building while ensuring its relevance and vitality in contemporary society.

Re-functionalized buildings, transformed into cultural spaces like museums and exhibition areas, play a significant role in shaping collective consciousness. An exemplary illustration of this approach is the Selexyz Dominicanen Bookstore in Maastricht, the Netherlands. This building, born out of a contemporary conservation approach, has solidified its place in urban memory.

Originally established as a church in 1294, it dutifully served its ecclesiastical function until the city's conquest by Napoleon in 1794. Subsequently, it underwent various uses, such as a warehouse, archive, and bicycle park. In 2007, the building found new life when Selexyz, a bookstore chain, decided to reuse it as a bookstore. The architectural firm Merx + Girod successfully preserved the building's original architectural language and style. Designed with a minimalist perspective, the Selexyz Dominicanen Bookstore received accolades such as the Lensvelt de Architect Interior Award and the 2008 The Guardian "World's Best Bookstore" award. This transformation serves as a testament to the successful fusion of historical preservation and contemporary functionality.

MUCH MORE THAN JUST AN ART GALLERY

An exemplary case of reuse comes from England with the Tate Modern Gallery. Originally constructed as a power station in London between 1947 and 1963 by Sir Giles Gilbert Scott in two phases, this building held immense significance due to its functional purpose. Known as the Bankside Power Station, it comprised a remarkable turbine hall measuring 35 meters in height and 152 meters in length, alongside a boiler house and a central chimney. After serving as a power station for many years, the facility closed its operations in 1981.

In 1996, Herzog & de Meuron Architects embarked on a transformative journey to convert the dormant power plant into an art gallery. Within the building's northern section, a seven-story steel construction was erected to enhance the gallery's functionality. The expansive exhibition space spans approximately 14,000 square meters across three floors. The original structure was restored, reclaiming its steel framework and brickwork, while the massive machinery was removed. The turbine hall now serves as a striking entrance and exhibition area, while the former boiler room has been reused into galleries.

Since its inauguration in May 2000, the Tate Modern has welcomed over 40 million visitors, solidifying its position as one of the United Kingdom's most significant tourist attractions. It generates an economic benefit of approximately £100 million

Aziz Paul Katedrali'nden Tate Modern'e bakış

annually for the city of London. The successful transformation of the Bankside Power Station into the Tate Modern Gallery stands as a testament to the seamless integration of historical preservation and contemporary art, breathing new life into a once-abandoned industrial structure.

THE “LENGERHANE” WAS TRANSFORMED INTO A MUSEUM

Let's explore another example of adaptive reuse within our country. The Rahmi M. Koç Museum stands as a prominent industrial museum, housing a remarkable collection of objects related to industry and engineering. Not only does it showcase fascinating artifacts, but it also pays homage to the history of architecture through its impressive buildings. Among these structures, the Lengerhane Building stands out as a true gem.

Originally constructed during the reign of Sultan Ahmet III, the Rahmi M. Koç Museum's Mustafa V. Koç building, commonly referred to as Lengerhane, served as a workshop during the Ottoman period. It was where the chains used to stabilize ships and the anchors, known as "lenger," were meticulously crafted. However, with the advent of the Republican era, the building underwent a change in purpose. It was reused as a tobacco warehouse by the Cibali Tobacco Factory, where it faithfully served for many years. Sadly, a devastating fire in 1984 left the building abandoned and at the mercy of fate. Meanwhile, the garden surrounding it was utilized as a spirit warehouse by Tekel.

Fortunately, the Rahmi M. Koç Museum and Culture Foundation recognized the historical and cultural value of the Lengerhane building and decided to intervene. In 1991, they acquired the building, which consisted of a small structure featuring

Adaptive reuse is vital not only for ecological sustainability but also for socio-cultural sustainability and reverence for the local community, as it imparts invaluable insights into a city's history and past to future generations.

a wooden roof and an inner courtyard enclosed by stone walls. The foundation embarked on an extensive two-and-a-half-year refunctioning process that aimed to preserve the essence of the interior courtyard and exterior while making it suitable for its new purpose.

Finally, in December 1994, the revitalized Lengerhane building opened its doors to visitors as a museum. It stands as a testament to the successful adaptive reuse of historical architecture, providing a captivating space for showcasing the museum's collection and immersing visitors in the rich industrial history of our country.

FROM PACKAGE POST OFFICE TO GALATAPORT

In 1907, under the design of François Hennebique, the construction of the Package Post Office commenced, reaching completion in 1911. Originally intended as the passenger hall for Karaköy Port, this neoclassically influenced building has a fascinating history. Its grandeur was evident in the large main dome, which served as the first-class passenger hall, while the

smaller dome catered to second-class passengers. Over time, the building underwent several transformations, including serving as the Türkiye Denizcilik Bankası A.Ş. Hospital in 1934 and being converted into the PTT Package Post Office in 1957.

As part of the Galataport project, the post office building underwent meticulous restoration. The slate-coated dome, an iconic feature, was carefully reconstructed in Tuzla using model domes and laser scanning surveys to ensure accuracy. Expert teams devoted their expertise to reviving the building, blending modern architectural elements with sustainable resources. Moreover, additional measures were implemented to ensure the structure's longevity, guaranteeing its endurance for centuries to come.

Today, the Galataport Package Post Office stands as an exemplary architectural marvel, perfectly preserving its historical essence. The building showcases a harmonious fusion of restored elements and contemporary design, exemplifying the seamless integration of the past and present. Visitors can admire its grandeur while appreciating the preservation of its historical texture, creating a unique experience that captures the spirit of Galataport's reusing efforts.

MAYA KEMER GÖKTÜRK:

KEMERBURGAZ'DA ORMANLA BÜTÜNLEŞEN KONFOR - DENDRO

KULLANILAN ÜRÜN: DENDRO PURELINE KOLEKSİYONU - ARYKANDA D68 RENGİ LAMİNE PARKE. **TOPLAM METRAJ:** 17.000 METREKARE **PROJE MİMARİ:** KORAY YAVUZER

Özellikle İstanbul'da yaşam alanı seçimlerinde şehir yaşamı, eğitim olanakları, sağlık hizmetleri, iş imkânları ve ulaşım çeşitliliği gibi birçok farklı faktör etkili oluyor. Ancak gün geçtikçe doğadan, sakinlikten ve huzurdan uzak olmaya devam eden şehir yaşamı, bizi farklı ihtimalleri düşünmeye zorluyor. İstanbul'da âdeta gizli bir bahçe olan Kemerburgaz yeşil niteliğini koruyabilen nadir yerleşim yerlerinden biri. Maya Kemer Evleri, Kemerburgaz'da doğanın içerisinde sakin, huzurlu ve güvenli bir yaşam fırsatı sunarken şehrin avantajlarına yakın olmasıyla da değeri her geçen gün artan bir yaşam alanına dönüşüyor.

Koray Yavuzer tarafından tasarlanan Maya Kemer Evleri, doğanın mimaride her detaya nüfuz etmesi vizyonunu öne çıkarıyor. Farklı büyüklüklerdeki daireleri aynı blok içerisinde tasarlayarak büyük bir yaşam alanı sunan Maya Kemer Evleri, farklı kullanımlar için geniş yelpazede seçenekler sunuyor. Bu seçenekler içerisinde bloklar için farklı ve estetik cephe çözümleri üreterek de teknik çözümlerinden ödün vermiyor. Arazinin eğimli yapısı sayesinde çatı katları, orman manzarasından maksimum seviyede yararlanılarak tasarlanmış.

İstanbul sınırları içerisinde ilk defa deneyimlenen daire planlamasında ise salon, yemek odası ve mutfak gibi ortak kullanım alanları çatı katında konumlandırılırken, alt katlar yatak odası olarak tasarlanmış. İki kata da yapılmış olan farklı daire girişleri, misafirleri tercih edilen girişten karşılama özgürlüğü sağlıyor. Bunlarla

birlikte toprakla temas eden her katın bahçe ve terasa açılmasına özen gösteriliyor.

Kemerburgaz'ın doğasından ilham alınarak estetik bir kaygıyla oluşturulan Maya Kemer Evleri'nin pastel tonlardaki renk seçimi, dengeli asimetrik çizgiler projenin tümünde doğal bir ahenk oluşturuyor. Yüksek cepheli cam ve tavan kullanımı sayesinde yaşam alanlarında da bu ahengi yaşama fırsatı sağlanıyor.

Maya Kemer Evleri'nin iç mimari tasarımının bütününde yüksek kalite malzemeler kullanılmış. Lamine parke olarak ise modern mimarinin ihtiyaçlarına karşılık veren DENDRO imzası bulunmakta. Projenin huzurlu ve sakin hayat konseptini hafif budaklı görünümüyle destekleyen ARYKANDA D68 Lamine Parke, toplam 17.000 metrekareye yayılan bu yaşam alanına sağlam ve uzun ömürlü bir estetik katıyor.

Projenin huzurlu ve sakin hayat konseptini hafif budaklı görünümüyle destekleyen ARYKANDA D68 Lamine Parke, toplam 17.000 metrekareye yayılan bu yaşam alanına sağlam ve uzun ömürlü bir estetik katıyor.

MAYA KEMER GOKTURK:

A HARMONIOUS BLEND OF COMFORT AND NATURE IN KEMERBURGAZ - DENDRO

PRODUCT USED: DENDRO PURELINE COLLECTION - ARYKANDA D68 COLOR LAMINATED PARQUET **TOTAL AREA:** 17.000 SQUARE METERS **PROJECT ARCHITECT:** KORAY YAVUZER

In Istanbul, numerous factors play a significant role in determining one's preferred place of residence. City life, educational opportunities, health services, job prospects, and transportation options all contribute to this decision. However, as the hustle and bustle of city living progressively distances us from tranquility, nature, and serenity, we are compelled to contemplate alternative possibilities. Kemerburgaz, an almost hidden gem within Istanbul, stands out as an exceptional residential area that successfully preserves its lush green surroundings. In this regard, Maya Kemer Houses offers an idyllic retreat, where residents can relish a quiet, peaceful, and secure lifestyle amidst nature's embrace. Moreover, its strategic proximity to the city's conveniences further enhances its appeal, as the value of this exceptional settlement continues to rise steadily. Maya Kemer Houses, crafted under the visionary

guidance of Koray Yavuzer, beautifully embodies the essence of nature in every architectural aspect. With a thoughtful approach, the apartments within the complex are meticulously designed in various sizes, ensuring a spacious living experience for residents. This diverse range of options caters to different needs and preferences. In its pursuit of excellence, Maya Kemer Houses maintains an unwavering commitment to technical innovation. Each block boasts unique and aesthetically pleasing façade solutions, showcasing the development's dedication to delivering distinctive and captivating designs. Furthermore, the sloping terrain of the site is ingeniously utilized to create penthouses that maximize the enchanting forest views, providing residents with an unparalleled visual experience. Pioneering apartment planning within Istanbul's boundaries, Maya Kemer Houses introduces an innovative layout. The common areas, including

the living room, dining room, and kitchen, are ingeniously positioned on the top floor, while the lower floors are dedicated to bedrooms, ensuring privacy and tranquility. With separate entrances on each floor, residents have the freedom to welcome guests through their preferred entrance, enhancing the sense of personalized hospitality. Moreover, great attention is given to establishing a harmonious connection with nature. Every floor that interacts with the ground level is designed to seamlessly open up to the enchanting garden and terrace spaces, allowing residents to enjoy the serenity and beauty of the outdoors. Maya Kemer Houses draws inspiration from the captivating nature of Kemerburgaz, resulting in a design that exudes aesthetic excellence. The color palette, carefully curated in soothing pastel tones, and the incorporation of balanced asymmetrical lines, foster a sense of natural harmony throughout the project. The seamless integration of nature and architecture is further enhanced by the skillful use of high facade glass and ceilings. These elements not only allow an abundance of natural light to illuminate the living spaces but also provide residents with the opportunity to immerse themselves in the serene beauty of the surroundings. The interior design of Maya Kemer Houses exudes a commitment to superior quality, evident in the meticulous selection of materials. Notably, the parquet flooring proudly carries the DENDRO signature, meeting the demands of modern architecture. The inclusion of ARYKANDA D68 Laminated Flooring, renowned for its subtly textured appearance, contributes to the project's overarching concept of promoting a tranquil and serene lifestyle. This flooring choice not only adds a robust and enduring aesthetic to the living spaces but also complements the project's overall design philosophy. Spread across a sprawling area of 17,000 square meters, every corner of Maya Kemer Houses reflects the careful consideration given to crafting a living environment that epitomizes sophistication and lasting elegance.

İZQ İNOVASYON MERKEZİ:

İZMİR'DE YENİDEN İŞLEVLENDİRME - ASPEN

Yeniden tasarlanarak İzmir'de faaliyete açılan İzQ İnovasyon Merkezi, isminde bulunan inovasyon kavramından yola çıkarak tasarlandı. Yapı, yenilikçilik fikrinin tanıtılması, benimsenmesi ve uygulanması yolunda öncü olmayı hedefledi. Yeniden işlevlendirilen yapının daha bütüncül bir yaklaşım ile kamusal kullanıma açılması için farklı ölçeklerde yapısal ve teknolojik müdahaleler uygulandı.

İzQ İnovasyon Merkezi büyük ölçekli şirketlerin Ar-Ge merkezlerini tek bir çatı altında toplarken aynı zamanda İzmir ilinde bulunan üniversitelerin beyin gücünü

şirketler ile buluşturmaktadır. Bu sayede istihdamın kalitesini artırırken aynı zamanda da şirketlerin gerçekleştirdiği projeler ile nitelikli gençlerin bir araya gelmesi amaçlanıyor.

Ofis Vesaire Mimarlık tarafından tasarlanan yapı, kentin ve kentlinin bir aradığını ön plana alarak şekillendirilmiş. Bu fikirden yola çıkan İzQ İnovasyon Merkezi; deniz, ziyaretçi ve şehir arasında kurduğu güçlü diyalog ile kullanıcılarının hayatında dönüştürücü bir rol oynuyor. Böylelikle bina yeni bir kimlik kazanırken aynı zamanda kentle ve halkla yeniden buluşuyor.

İzQ İnovasyon Merkezi'nde bulunan mekânlar hem kendi içlerinde çalışan bir organ, hem de birbirleriyle etkileşime olanak sağlayacak bir organizma gibi ele alınıyor. Bu bağlamda, ASPEN'in birçok projesinde kullanılan "çift ve tek camlı cam cama bölme duvar sistemi" bina içindeki mekânların uyum içinde ortak bir dile sahip olmasına olanak sağladı.

Bu projenin en önemli amaçlarından biri ise İzQ İnovasyon Merkezi'nin konferans salonu, ofisleri, dijital deneyim merkezi, sergi alanları ile yeniden işlevlendirilmesi. Bu noktada, ASPEN'in SEPERA MOVE Hareketli Bölme Duvar Sistemi her bir mekânın kendi içerisinde özel bir dil kazanmasını sağlıyor. Üstelik bu sistem daha çok yaşam alanı sunuyor ve standartların kullanıcılar tarafından belirlenmesine imkân veriyor.

Tasarıma sunulan pragmatik katkılarının bir diğer örneği de; TARGA Yükseltilmiş Döşeme Sistemleri. Ofiste kablo ve tesisat dağınıklığından uzak, sade ve estetik bir görüntü imkânı veren sistem mekâna ve insanlara fonksiyonel bir yerleşim planı sunuyor.

Doğal ışık kaynağı olarak cephe tasarımı, binanın yıllık güneş alma analiz verilerine göre kurgulanmış. Yapılan analizlere uygun olarak güneş panelleri formu binanın iki cephesinde de konumlandırılmış. Bu panel formu ile yapının kazandığı üç boyutlu algı kullanıcıyı keşfetmeye yönlendiriyor. Güneş ışığına duyarlı çatı kullanımı ve deniz cephesine bakan zemin seviyesindeki amfiteatr benzeri küçük alan ise yapıya görsel ve dokusal bir farkındalık duygusu katıyor.

İzQ İnovasyon Merkezi'nin yenilenen tasarımı ziyaretçilere açıldığı günden bu yana farklı amaçlarla farklı profillerden geniş kitlelere ev sahipliği yapmakta ve kendini geliştirmeye devam etmekte.

**ASPEN'in
SEPERA MOVE
Hareketli Bölme
Duvar Sistemi
her bir mekânın
kendi içerisinde
özel bir dil
kazanmasını
sağlıyor.**

IZQ INNOVATION CENTER:

ADAPTIVE REUSE IN IZMIR - ASPEN

IzQ Innovation Center, situated in Izmir, underwent a remarkable redesign and subsequent reopening, all centered around the core concept of innovation. The objective behind the building's transformation was to serve as a pioneering force in promoting, embracing, and implementing innovative ideas. Through a range of structural and technological interventions, the formerly reused building was successfully reimagined into a public space, incorporating a holistic approach throughout the process.

IzQ Innovation Center serves as a hub that unites the research

and development (R&D) centers of prominent companies, effectively fostering collaboration between the intellectual capital of universities in Izmir province and these enterprises. By consolidating these resources under one roof, the center not only enhances the caliber of employment opportunities but also strives to connect talented young individuals with the projects undertaken by these companies.

Crafted by the visionary architects at Ofis Vesaire Architecture, the design of the building revolves around the harmonious

ASPEN's SEPERA MOVE Movable Partition Wall System plays a crucial role in achieving this goal by empowering each space to develop its unique identity and language.

coexistence of the urban environment and its inhabitants. IzQ Innovation Center embodies this concept by establishing a powerful dialogue between the sea, its visitors, and the city itself, thus assuming a transformative role in the lives of those who engage with it. Through this approach, the building not only gains a renewed identity but also reintegrates with the city and the public, fostering a sense of connection and rejuvenation.

The spaces within IzQ Innovation Center are thoughtfully designed to function as both autonomous units and as an interconnected organism that encourages interaction. To achieve this, ASPEN, renowned for their innovative projects, employed a 'double and single glazed glass partition wall system' extensively throughout the building. This strategic choice has endowed the spaces with a unified language, fostering harmony and seamless communication between different areas.

The re-functionalization of IzQ Innovation Center, encompassing its conference hall, offices, digital experience center, and exhibition areas, stands as a pivotal objective of this project. ASPEN's SEPERA MOVE Movable Partition Wall System plays a crucial role in achieving this goal by empowering each space to develop its unique identity and language. Additionally, this system provides the flexibility to create dynamic environments, offering users the freedom to customize and set their own standards.

An exemplary instance of pragmatic design contributions can be seen in the implementation of TARGA Raised Flooring Systems. This system not only enhances the visual appeal of office spaces by eliminating cable and installation clutter, but also facilitates a functional layout that benefits both the environment and its occupants.

The façade design of IzQ Innovation Center is intelligently crafted to harness natural light, taking into account the annual solar gain analysis data of the building. In alignment with this analysis, solar panels are strategically placed on both facades of the structure. This panel configuration not only enhances the three-dimensional aesthetics of the building but also encourages users to embark on a journey of exploration. Moreover, the implementation of a sunlight-sensitive roof and the incorporation of a small amphitheater-like space at ground level, facing the sea facade, contribute to a heightened sense of visual and textural awareness, imbuing the building with a distinct character.

Since its opening to visitors, the redesigned IzQ Innovation Center has successfully attracted and hosted diverse audiences from various backgrounds, serving different purposes. The center continues to evolve and enhance its offerings, continually striving for improvement.

PayTR Ofis:

İZMİR'DE KOLEKTİF BİLİNÇ İLE ŞEKİLLENMİŞ
BİR ÇALIŞMA ALANI - ASPEN

2009 yılından bu yana sanal POS ve ödeme çözümleri alanında hizmet sunan PayTR'nin İzmir merkez ofisi İzQ İnovasyon Merkezi'nde yer alıyor. Ofis Vesaire Mimarlık tarafından tasarlanan ofis, şirketin kimliğini yansıtan teknolojik çözümleri ve dinamizmini ifade ediyor. Güçlü altyapısı ve deneyimli personeli ile ödeme hizmetleri sektöründe kendini gösteren şirket, güvenilir ve yenilikçi çalışma alanlarını tercih etti.

Tasarımın temel amaçlarından biri, birlikte çalışma fikrini teşvik eden mekânlar yaratmaktı. Bu fikrin yapıya fiziksel olarak yansımaları ise "sesli odaklar" olarak adlandırılan mekânlar aracılığıyla mümkün oldu. Bu mekânlar sosyal bar, beyin fırtınası alanı ve amfi alanı olmak üzere birbirine bağlantılı alanlar. ASPEN'in pek çok projede kullanılan SG40 Cam Cama Tek Camlı Sistemi, bu mekânlar arasındaki bağlantıları estetik ve modern görünümüyle tamamlıyor. Çalışanları aktif olarak iletişime teşvik eden bu modern mekânlarda geometri ve doku oyunları ile eğlenceli bir çalışma

alanı sunuluyor. Bu sayede "birliktelik" fikrini kolektif mekânların geliştirilmesiyle bir üst düzeye taşıyor.

Sesli odakların yanı sıra sessizlik kabini, toplantı odası, teknoloji ve ürün yönetimi gibi sessizlik odakları da mevcut. Mekân tasarımının bir diğer amacı da bu zıtlığı estetik bir şekilde tasarıma, akustiğe ve algıya uygun hâle getirebilmek. ASPEN'in bu bağlamdaki projelerde sıklıkla kullanılan DG-87 Cam Cama Çift Camlı Sistemi, sessizlik odaklarına maksimum şeffaflık ve yüksek akustik izolasyonu sağlıyor.

Mekân tasarımının farklı kullanımlar üzerine kurgulanması, farklı malzeme ve renklerin kullanılması ile sağlanıyor. Şirketin marka rengi olan mavi, giriş bölümünde PayTR logosuyla temsil ediliyor. Ana mekânlarda ve ortak kullanım alanlarında da kullanılan mavi rengi, firma kimliğini ön plana çıkaran bir tasarım sağlıyor. Ayrıca ahşap malzeme kullanımı ve kiremit tonları PayTR Ofis'in öne çıkan dokularından bazıları.

ASPEN'in pek çok projede kullanılan SG40 Cam Cama Tek Camlı Sistemi, bu mekanlar arasındaki bağlantıları estetik ve modern görünümüyle tamamlıyor.

PayTR OFFICE:

A WORKSPACE TRANSFORMED BY COLLECTIVE CONSCIOUSNESS IN IZMIR - ASPEN

Since 2009, PayTR has been at the forefront of delivering exceptional virtual POS and payment solutions. Located in the IzQ Innovation Center in Izmir, PayTR's head office epitomizes the company's technological prowess and dynamic spirit. Meticulously designed by Ofis Vesaire Architecture, the office is a testament to PayTR's commitment to cutting-edge solutions. Renowned for its robust infrastructure and seasoned professionals, PayTR stands out in the payment services sector. The company's Izmir head office houses reliable and innovative workspaces, reflecting their unwavering dedication to excellence. One of the primary objectives of the design was to foster a collaborative work environment, and this vision materialized through the incorporation of interconnected spaces known as "sound foci." These well-integrated areas include a social bar, a brainstorming zone, and a lecture hall, all promoting the idea of working together effectively. To seamlessly connect these spaces and enhance their aesthetic appeal, the ASPEN SG40 Glass-to-Glass Single Glazed System, renowned for its modern and visually pleasing design, was selected. Within these contemporary surroundings that actively encourage employee communication, an enjoyable workspace is offered with engaging geometry and texture games. By doing so, the

concept of "togetherness" is taken to new heights, fostering the development of collective spaces that truly enhance collaboration and teamwork. Alongside the sound focal points, there are also designated areas for silence, including the silence booth, meeting rooms, and technology and product management spaces. The design of these areas aims to create a visually harmonious and acoustically suitable contrast. To achieve this, the ASPEN DG-87 Glass-to-Glass Double Glazed System was chosen, as it is widely recognized for its frequent utilization in projects of this nature. This system ensures maximum transparency while providing excellent acoustic isolation for the silence focal points. The spatial design revolves around diverse functionalities, achieved through the thoughtful selection of materials and colors. Paying homage to the company's brand color, blue, the PayTR logo prominently features in the entrance area. This signature blue hue extends throughout the main spaces and common areas, creating a cohesive design that accentuates the company's identity. Furthermore, the office incorporates the use of wood materials and tile tones, which contribute to the distinctive textures that define the PayTR Office environment.

To seamlessly connect these spaces and enhance their aesthetic appeal, the ASPEN SG40 Glass-to-Glass Single Glazed System, renowned for its modern and visually pleasing design, was selected.

OFİS VESAİRE

İzmir'de kurulan Ofis Vesaire, disiplinler arası ve iş birlikçi mimari üretim anlayışıyla öne çıkıyor. İç mekândan kentsel tasarıma kadar tüm projelerinde müşterilerin istek ve ihtiyaçlarına değer veren stüdyonun çalışmaları, inşaat ve proje yönetimi alanlarının yanı sıra çeşitli uluslararası projelerin danışmanlığına kadar uzanıyor. Mimari ve kentsel tasarım yarışmalarında da birçok ödüle sahip olan Ofis Vesaire'nin kurucuları olan Melis Varkal ve Gökhan Çelikağ ile başlangıç hikâyelerini, mimarinin geleceğini ve projelerini konuştuk.

Merhaba, Melis Hanım ve Gökhan Bey. Bize kendinizden bahsedebilir misiniz?

Melis Varkal

Biz Ofis Vesaire firmasını 2014 senesinde kurduk. Gökhan ile ikimiz ortağız. Bir araya geliğimiz de aslında organik bir şekilde gerçekleşti. Kendimize ait farklı oluşumlarımız vardı. Bazı işlerde birlikte görev almak istedik ve böylece tasarıma bakışımızın ve etik değerlerimizin birbirine paralel olduğunu fark ettik. Ondan sonra da bu işi aynı ofis çatısı altında devam ettirmek istedik. Ben ODTÜ Mimarlık Bölümü mezunuyum. Mezuniyet sonrasında bir dönem İspanya'da bir dönem de Hollanda'da eğitim amaçlı bulundum. Yüksek lisansımı Hollanda'da tamamladım. İzmir'e 2011 senesinde geldim. İzmirli de değilim. Gökhan ile bir şekilde yollarımız kesiştikten sonra burada bu ofis oluşumuna devam ettik.

Gökhan Çelikağ

İstanbul Teknik Üniversitesi'nden 2004 yılında mezun oldum. Bir dönem Amerika'da da eğitim aldım. Sonrasında uzun süre TAV Havalimanları'nın yurtiçi ve yurtdışı projelerinde çalıştım. Orada çalışırken tasarım ve uygulama departmanlarında tecrübelerimi paylaşma imkânım oldu. Aslında belki de bizi Melis'le bağlayan temel konulardan birisi buydu. Melis'in tasarım, konsept ve kavramsal konulara olan ilgisi, benim uygulamalı tasarımla birlikte biraz daha yapısal tarafa dair görüşlerimin olması, bu süreçte birbirini çok iyi tamamlayan bir ikili olmamızı sağladı. Hatta işin en başında henüz resmî olarak ortak olmadığımız ancak birlikte çalıştığımız bir dönem vardı. Çok uzun süredir yalnız proje yapmadığımızı fark ettik. Bana bir proje gelince Melis "Bunu birlikte yapalım," diyordu. Melis'e bir şey gelince de "Yarın birlikte yapalım," diyorduk. Aslında ortak olalım diye ortak olmadık. Organik olarak

birlikte çalışmaktan zevk aldık. Birbirimizin açıklarını kapatarak, potansiyelini arttırarak güzel bir sinerji oluşturduk. Galiba 2013 yılındaydı resmî başlangıcımız. Hemen hemen 10 senedir de birlikte keyifli projeler üretiyoruz.

Ofis Vesaire olarak iç mekândan kentsel tasarıma kadar birçok projede yer alıyorsunuz. Projelerinizde disiplinler arası yaklaşımınızı nasıl uyguluyorsunuz?

Melis Varkal

İçerisinde tasarım barındırdığı sürece bizim pek bir ölçek kaygımız oluşmuyor. İlk başta sizi biraz tedirgin ediyor ama bu mimari tasarım ve kentsel tasarım arasındaki farktan ayrı. Mesela daha önce hiç müdahil olmadığımız ölçekte bir restoran yapısını ele alalım, ki şu an üzerinde çalıştığımız bir şef restoranı var. Daha önce hiçbir şef ile tasarım yapmamıştık ancak defalarca restoran yapmıştık. Yine de bu bizim karnımızı ağırlıyor ama iyi çözebileceğimizi düşünüyoruz. Bir konuyu nasıl çözebileceğimize dair yöntemleri zaman içerisinde geliştirdiğimize inanıyorum. O yüzden çok bilinmedik bir tasarım problemi geldiğinde oturuyoruz, hep birlikte kafa yoruyoruz ve kendi yolumuzu çiziyoruz. Zaten bence bizim mesleğimizin güzel tarafı bu. Kimse sonucun ne olacağını bilmiyor, o süreçte ortaya çıkıyor. Yaptıkça da deneyim kazanıyorsunuz. Bir kentsel tasarım projesini ilk kez yaparken “Büyük ölçekli bir projenin neresinden başlayarak çizeceğim işi?” diye düşünüyorsunuz. Zamanla da rahatlamaya başlıyorsunuz.

Gökhan Çelikağ

Aslında bu paralelde bir şey ekleyeceğim. Bu biraz sorgulayıcı olmaktan kaynaklanıyor bence. Melis’in de söylediği gibi – ve çoğu zaman herkeste de olduğu gibi– ilk defa elimize gelen yeni bir tasarım konusu oldu diyelim. Kimi zaman bu ölçek 12 kilometrelik bir sahil şeridi düzenlemesi, kimi zaman da küçük bir kulübe ya da stant olsun. Aslında her birinin kendine özgü birtakım doğruları ve sorgulanması gereken önemli tarafları var. Konuyu bir standart üretilmiş gibi ele almaktansa her defasında duruma özgü değerlendirme yapmak gerekir.

Konu başlığı mesela konut olsun. Biz her konutta, “Bu müstakil olabilir,” veya “Bir toplu yaşam alanı, apartman olabilir,” diyerek her birinde en özgün ve onun hikâyesinde en doğru olanı bulmaya çalıştık. Dolayısıyla sürekli sorguladık ve konuyu anlamaya, kullanıcının ihtiyaçlarını çözmeye çalıştık. Hiçbir zaman “Biz bu konuyu zaten biliyoruz,” demedik. Tabii ki tecrübeler üst üste ekleniyor ama o üst üste koyduğumuz tecrübelerden ziyade her bir tecrübenin de kendine özgü olduğunu kabul ederek davrandık ve sorgulayıcı olmaktan hiç vazgeçmedik. Bazen hiç bilmediğimiz konu başlıkları önümüze çıktığında, “Bunu nasıl çözeriz?” dediğimizde belki ilk olarak konuyu öğrenmemiz ve yöntem geliştirmemiz zaman aldı. Ama çok acemisi olduğumuzu düşündüğümüz, daha önce hiç deneyimlemediğimiz bir tasarım başlığı da olsa kısa sürede bu bakış açısının bize ışık tuttuğunu fark ettik.

Tabii bir de disiplinler arası çalışmamızı sordunuz. Orada da son dönemde özellikle şunu deneyimliyoruz. Farklı mühendislik disiplinleri illaki bizim tasarım başlığımızla kesişiyor. Bu kentsel ölçekte de, küçücük bir konut projesinde de böyle. Ne yazık ki Türkiye’de mimari yaklaşımlar, mimari tasarım üretimleri sanki mühendisliklerden de bağımsız şekilde üretilebiliyor. Özellikle ruhsatlı, ticari projelerde uygulamacılar tarafında “Siz mimari projenizi geçirin, biz sahada bir şeyleri hallederiz,” gibi bir yaklaşım var. Uygulama tarafında da oldukça sıkıntılı durumlar, bir dolu geri dönüşler gibi süreçler yaşanıyor. O yüzden biz her zaman –hatta müşterilerimiz bunu talep etmese de– mümkün olduğunca mühendislik gruplarıyla dirsek temasını baştan sıkı tutuyoruz.

Mesela aydınlatma uygulamasında elektriğin nereden geldiği elektriğin konusu gibi görünür, aslında bu tasarımın konusudur. Bu konuları işin başından ele almayı ve mümkünse bunları mühendislerle doğru

şekilde yapmayı, projeler tamamlandığında da uygulamanın mümkün mertebe en doğru şekliyle çıkmasını esas alıyoruz. Disiplinlere son dönemde akustik danışmanlığı gibi birtakım başlıklar da eklendi. Biz mevcut disiplinlerin hepsiyle dirsek temasımızın tam olmasını sağlamaya çalışıyoruz.

1986 yılında idari ihtiyaçlara göre tasarlanan İzmir Ticaret Odası binasını yeniden yapılandırdığınız İzQ Girişimcilik ve İnovasyon Merkezi projesinin tasarım süreci nasıl başladı? Nasıl bir yol izlediniz? Onun hakkında biraz bilgi alabilir miyiz?

Melis Varkal

Şunu başta söylemekte fayda var. İzQ Girişimcilik ve İnovasyon Merkezi arka binayı da kapsıyor. Bizim yaptığımız inovasyon merkezi deniz tarafında bir yapı. Aslında bu yarışmayla başlayan bir süreç. Biz mimari bir proje yarışmasına çok keyifli bir ekiple girdik ve güzel bir ödül aldık. Bu ödülün sonra da uygulama aşamasına geçtik. Tasarım süreci bizim için çok keyifliydi. Çünkü biz mevcut yapıların tekrardan hayata kazandırılması konusuna çok kafa yoran bir ofisiz. Bu durum küçük ölçekli müstakil konut projelerini de, İzmir Ticaret Odası’nın yapısı gibi daha büyük kamu projelerini de kapsıyor. Bunu mimari bir söylem olarak da birçok yerde konuşmak istiyoruz. Her şeyin yıkılıp yapıldığı bir anlayış varken, bizler için mevcut kent dokusundaki yapıları dönüştürmek çok değerli bir araştırma alanı. Biz de çok şey öğrendik bu süreçte açıkçası, kolay bir süreç değildi. Her zaman olduğu gibi yıkıp yapmak daha kolaydı ama doğru olan bu şekilde ilerlemektir. Projenin bir parçası olduğumuz için mutluyuz açıkçası.

Gökhan Çelikağ

Melis’in söylediği gibi mevcut bir yapının potansiyelini tekrar açığa çıkarmak ve yeni bir fonksiyonla tekrar yoğurmak aslında çok ilgi çekici bir konu. Bir de şu anda İzmir İnovasyon Merkezi olarak kullanılan

bu yapı, Ticaret Odası’nın eski başkanlık binasıydı. Bürokratik, kent kimliğinde ve havzasında önemli bir yeri vardı. Şimdi tabii en kolay yıkıp yapmak. Ne yazık ki Türkiye’de “Düzeltilmek daha zor, sıfırdan yapalım,” gibi genel bir kanaat var. Bu açıdan İzmir Ticaret Odası da ilk olarak yarışmayı açarak, sonrasında da mümkün mertebe bizimle yürüttükleri proje süreçlerinde projeye sadık kalmaya ve onu hayata geçirmeye çalışarak ciddi bir vizyon gösterdiler. Bu proje hem eski yapının ve kentsel kimliğin, hem de insanların bildiği, tanıdığı bir binanın korunması açısından değerli oldu. O yapı güçlendirilerek ve yepyeni bir fonksiyonla insanların hayatına kazandırıldı. Şu an çevremizden gerçekten çok olumlu tepkiler alıyoruz. Müşterimizden de “İyi ki yıkılmamış, iyi ki sıfırdan yapmayıp tekrardan hayata kazandırmışsınız,” diye çok olumlu tepkiler aldık.

Bir diğer projeniz olan PayTR Ofis İzmir’de kolektif alanların geliştirilmesi ve birlikte çalışma motivasyonunun artması için nasıl bir tasarım vizyonu ile hareket ettiniz?

Gökhan Çelikağ

PayTR günümüz teknolojilerini yansıtan yenilikçi ve genç bir sanal POS firması. Hem firmanın hüviyeti hem de özellikle pandemi süreci ile uzaktan ya da melez çalışma yönteminin hayatımıza girmesi ile ofis yapısı ilginç bir şekilde yoğruldu. Müşterimiz PayTR bize ilk geldiği zaman kalabalık, belki yüz kişiye kadar çıkabileceği bir ofisten bahsediyordu. Biz ondan sonra ilk antrenmanlarımızı bu rakamlar üzerinden yaptığımızda oldukça sıkışık, pek konforlu ve eğlenceli olmayan mekânlar ortaya çıktı. O dönemlerde eskizlerimizle yavaş yavaş onları ikna ettik aslında. “Gerçekten bu kadar kalabalık bir kitle olacak mı?” diye sorduk. Onlar da yavaş yavaş itiraf ettiler ki normalde herkes bu kadar bir arada olmuyor. Onun üzerine bizim alışlagelmiş konvansiyonel ofis mantığında, herkesin bir masasının, bir bilgisayarının olduğu, belki bundan yirmi sene öncesinin düzeninden vazgeçilir diye düşündük.

“Her şeyin yıkılıp yapıldığı bir anlayış varken, bizler için mevcut kent dokusundaki yapıları dönüştürmek çok değerli bir araştırma alanı.”

Onlar da çalışanların laptopla tabletle geldiğini, sabit bir bilgisayarın neredeyse olmadığını, herkesin keyifli bir şekilde bir masada çalışabileceğini itiraf etti.

Gerek teknolojinin kazandırdıkları, gerek pandemi süreci ve sonrasında firmanın uzaktan çalışmaya çok uygun bir sektörde yer alması süreçte etkili oldu. Çok daha esnek kullanımlı, birlikte çalışmaya daha çok imkân tanıyan, dilediğiniz zaman gidip oturup kahve içerken keyifli bir şekilde denizi seyrederek çalışabildiğiniz bir çalışma alanı oluşturuldu. Çalışma gerektiğinde sessizlik odasına çekilip tek başınıza, gerektiğinde grup olarak çalışabildiğiniz bir yöntemle doğru evrildi. Onun neticesinde bizim tasarım önerimiz bu şekilde gelişti ve şu an çalışanların, bu yöntemi oldukça keyifli bir şekilde kullandıklarını görüyoruz.

Melis Varkal

Projenin aslında en uzun süren kısmı bu senaryoları kurgulamaktı. Çünkü Gökhan'ın belirttiği gibi PayTR yeni, genç ve çok hızlı büyüyen bir firma olmasından dolayı bazı şeyleri aslında mimarla birlikte etüt etti. "Benim yeni ekibim bu şekilde çalışmak ister mi?" gibi sorular soruldu. Biz birçok farklı senaryo üzerinden gittik ve fark ettik ki bu esneklik firmaya gerçekten fayda sağlayacak. Çünkü onlar da bazı düzenleri yeni yeni oturtuyorlar. Bu anlamda bu iş birliği bizim çok hoşumuza gitti. Normalde her şeyi oturmuş bir ofisi yenilemekten ziyade geliştirmek olan bir firmanın ekibiyle oturup "Nasıl bir yerde çalışmayı hayal edelim, bunu kurgulayalım?" deme imkânı bulmuş olmak gerçekten çok eğlenceli oldu.

İzQ Girişimcilik ve İnovasyon Merkezi ve PayTR İzmir Ofisi projelerinde ASPEN'in cam cama bölme duvar sistemlerini kullandınız. Ofis tasarımlarında malzemenin önemi nedir? ASPEN ürün ve sistemlerini bu doğrultuda nasıl kullandınız?

Melis Varkal

Özellikle PayTR projesinde, aradığımız şeffaflık hissini açıkçası bu cam cama sistemler verecekti. Çünkü bölümlenmeyi çok da istemediğimiz bir kurgu istiyorduk. Ama bir yandan böyle bir ayrılmaya da ihtiyaç vardı ve hatta PayTR'de eğlenceli formlar kullandık. ASPEN'in de buna imkân vererek güzel çözümler ürettiğini düşünüyorum. Ölçek olarak çok daha büyük bir yapı olması ve bütün katlara bu ürünlerin yayılması gerektiği için İzQ binasında daha yalın, daha geometrik ve daha lineer şeylerden gitmemiz gerekti. Ama tabii orada da bizim

kullandığımız mesela kapı sistemleri –yani o cam doğramaların içerisindeki kapılar– mimari olarak çok etkili bir yerde. Aslında kapıların opak olması, kapılarda kullanacağımız ahşap yüzeyin yapının içerisinde belli yerlerde tekrar etmesi gibi bazı şeyler önemli bir tasarım unsuruna dönüştü.

Bizler hem ofis hem de başka projelerde bir malzeme seçerken işin dekorasyon tarafından biraz uzak kalmaya çalışıyoruz. Mesela ahşabı bir tavanda kullanacaksa bunu geometrik olarak yani o mimaride önemli bir yerde, bir yeri vurgulamak ve başka bir mimari deneyim yaratmak için uygulamak gibi bir arayışımız var. Bir iş bittikten sonra "Biraz da buraya şu malzemeden ekleyelim de daha sıcak olsun," gibi bir yaklaşımımız yok. İç mimari projelerde geliştirdiğimiz işler de bu şekilde ilerliyor. Bütün bir alanı geometri, doku, yani yüzeylerin ayrışması veya birbirini tamamlaması, gölgelemeler gibi kullanım senaryoları üzerinden malzeme ayrışmalarını ele almayı tercih ediyoruz. PayTR projesinde de malzemelerin birbirini takip etmesi, bir arada kullanılması çok baskın.

Gökhan Çelikağ

Ben de sorunun içeriğindeki ASPEN vurgusuna da dikkat ederek şunu söyleyebilirim. Bizim hem İzQ İnovasyon Merkezi, hem de PayTR projesinde çözüm gerektiren ürünlere ve malzemelere ihtiyacımız oldu. Tabii bunlara sadece malzeme değil, bir anlamda da yapı elemanı demek lazım. Çünkü ASPEN'in sunduğu ürünler aslında kendi içerisinde bir sistem barındırıyor. Ses yalıtımından ısı yalıtımına, şeffaflığa, ışığa, aydınlatmaya kadar birçok konuyu kapsıyor. Dolayısıyla bütün mimari projelerimizde bizim için en önemli şey, tedarikçilerden bizim tasarım arayışlarımıza cevap verecek ürünleri sağlayabilmek.

ASPEN bu noktada diğer firmalara nazaran önemli bir fark ortaya koyuyor. Standart bir ürünü farklı kurumlardan temin etme imkânına sahipsiniz ama Melis'in örnek verdiği PayTR Ofisi'nde bombe camlı ve tek camlı bir ürünümüz vardı, cam bölme sistem yine cam cama birleşimli. Bunun teminiyle ilgili çok bir seçenek bulamadık. Çünkü bu arkasında gerçekten inovasyon ve Ar-Ge gerektiren bir üründü. Bu noktada bizim kafamızdakini üretebilecek bir sistem ortaya koyan ASPEN sayesinde aslında tasarım hedefimize bir anlamda ulaştık. Dolayısıyla ASPEN'i çözüm geliştirebilme ve bizimle birlikte ürün de geliştirebilme açısından çok değerli buluyoruz.

Sepera Move hareketli bölme duvar sisteminden de belki bahsedebilirsiniz.

Gökhan Çelikağ

Evet orada akustik açılabilir bir seperasyon duvarımız var. İzQ projemizde çok amaçlı salonda gerektiğinde bir dakika gibi bir süre içerisinde salonun bir cephesini tamamen açıp fuayesiyle birlikte bütüncül bir etkinlik alanına dönüştürebilmek veya daha küçük 200-250 kişilik bir etkinlik için orayı kapatıp fuayedeki sesten tamamen yalıtılarak etkinlik ve fuaye kısımlarını birbirinden koparmak bizim adımıza mümkün olabildi. Bu da çok değerli bir teknoloji ve teknik olduğu için son derece memnunuz.

Melis Varkal

Ben de şunu ekleyebilirim. Soruda yok ama İzQ'da bir ASPEN ürünü olan yükseltilmiş döşemeler de kullanıldı. Aslında İzQ binası yükseltilmiş döşeme için çok uygun olmayan bir yapıydı. Çağdaş ofis yapılarında ya da neredeyse konutlarda artık bu kullanılıyor ama 80'lerde yapılan kat yüksekliklerini düşündüğümüzde aslında çok zorlu bir noktadaydık. Ama bir yandan, İzQ İnovasyon Merkezi'nin sürekli kendini yenilemek gibi bir misyonunun olabileceğini ve günümüzün inovatif firmalarının gelecekte yerini belki başka firmalara bırakabileceğini düşündük. İzQ gibi ortak alanların oldukça baskın olduğu bir yapıda, orayı sürekli bir inşaat alanına çevirmenin delilik olacağı düşüncesiyle hareket ettik. Aslında müşteriyi ilk olarak burada yükseltilmiş döşeme kullanılması konusunda ikna ettik. Ancak çok alçak ve çok düşük yüksekliklerde çözüm üretebileceğimiz bir teknolojiye ihtiyacımız vardı. Bu konuda yine ASPEN ile çalıştık.

Gökhan Çelikağ

Maksimum 7-8 cm bir yükseklik kullanmamız gerekiyordu. ASPEN de bu belirtilen yüksekliğe uygun olarak, yükseltilmiş döşemeyi bizim adımıza çözebildi.

"Bizim hem İzQ İnovasyon Merkezi, hem de PayTR projesinde çözüm gerektiren ürünlere ve malzemelere ihtiyacımız oldu. Tabii bunlara sadece malzeme değil, bir anlamda da yapı elemanı demek lazım. Çünkü ASPEN'in sunduğu ürünler aslında kendi içerisinde bir sistem barındırıyor. Ses yalıtımından ısı yalıtımına, şeffaflığa, ışığa, aydınlatmaya kadar birçok konuyu kapsıyor."

“Ofis yapılarının belli bir esneklik barındırması gerekiyor çünkü çalışma biçimleri değişiyor.”

Portfolyonuzda ofis ve konut projeleri ağırlıkta görünüyor. İş ve yaşam alanlarının tasarım ve mimarisinde temel olarak hangi farklılıkları göz önünde bulunduruyorsunuz?

Gökhan Çelikağ

İlk aklıma geleni söyleyeyim, sonra sözü Melis’e bırakayım. Konut projesi bile aslında kendi içerisinde sınıflandırılabilir. Mesela proje müstakil bir konuta evriliyorsa; tekil bir ailenin, bir grubun daha küçük bir kesimin, yani kullanıcının net olduğu bir gruba evriliyorsa, konu çok özelleşmeye başlıyor. Toplu bir konut söz konusu olduğunda mahremiyet, güvenlik vb. gibi parametreleri ayırdır ama özel bir konuttan bahsedildiği zaman siz tasarımı o ailenin yaşam biçimine göre şekillendirmeye başlıyorsunuz. Dolayısıyla orada seçtiğiniz renkten dokuya kadar her şey aslında o spesifik kullanıcı için belirlenmiş oluyor. Son dönemde sıklıkla böyle projeler yaptık.

Neredeyse her konu başlığını yani sıvasından, kullanılacak herhangi bir objeye kadar her şeyi tek tek kullanıcının zevkini dikkate alarak beraber tasarlıyor gibi oluyoruz. Tabii ki müşterilerimizin talep ettikleri bazı konulara katılmadığımız zaman bir danışman gibi onlara “Bakin bu yanlış, diyoruz ama sonuçta o tasarım onların zevkine, kullanımına, yaşam biçimine ve tercihlerine göre şekilleniyor. Ama ofis o kadar kişiye özel bir konu değil. Ofis söz konusu olduğunda ofisin çalışma biçimi önemli, az önce PayTR örneğiyle konuştuğumuz gibi. O firmanın “Hangi sektörde, nasıl bir çalışma biçimi ve anlayışı var?” sorularıyla şekilleniyor tasarım ama bu, ofislerde özelleşmenin daha az olmasından kaynaklı. Oradaki üretim hassasiyeti birazcık daha farklı oluyor gibi geliyor bana. Konut daha özel bir pozisyonda. Ofis Vesaire olarak bizim için konut projeleri en hassas olduğumuz projeler, insanların “benim evim” dediği noktada –kullanıcı da konuya öyle baktığı için– her şeyi tek tek birlikte götürdüğümüz, birlikte yönettiğimiz bir süreç olması gerektiğini düşünüyoruz. Bunu da mümkün mertebe uygulamaya çalışıyoruz.

Melis Varkal

Ben sadece şunu ekleyebilirim. Gökhan farkı çok güzel ifade etti. Ofis yapılarının belli bir esneklik barındırması gerekiyor çünkü çalışma biçimleri değişiyor. İlginç bir şekilde artık evlerde de benzer hassasiyetleri gösteriyoruz. Bir yandan ev, kişiye özel olmakla birlikte yine mimari olarak ele aldığımızda orada da benzer esneklikleri uyguluyoruz. Çünkü insanların ev ile ilişkisi sürekli değişen, gelişen bir şeye dönüştü. Eskiden ev; işten çıktığınızda gittiğiniz, uyuduğunuz, yemek yerdiğiniz yerdirdi. Şimdi insanlar evde birçok şey yapmak istiyor. Son dönem yaptığımız keyifli bir ev projesi var. Orada haftanın belli günleri evden çalışılıyor, spor yapılıyor. Evlerin içeriği çok değişti, bu sebeple evi bir yaşam alanına dönüştürme gibi yönelimler var artık. En temeldeki ayrışma üzerinden bakarsak Gökhan’ın da dediği gibi ofislerin çok daha esnek planlanması ve çağdaş çalışma şekillerini dert edinmemiz gereken yerler olduğunu düşünüyorum.

Sürdürülebilirliğin mimarlıktaki yansımalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Gökhan Çelikağ

Sürdürülebilirlik sadece mimari, yapılar, kentler değil. Herhalde artık hayatımızın her noktasında en önemli kriterlerden biri oldu. Hepimiz enerji tüketimi, karbondioksit emisyonu, küresel ısınma başlıklarına aşinayız. Ne yazık ki insanlık olarak bu konuya biraz gecikmeli tepki veriyoruz. Doğayı tahrip ettik, buzullar eriyor ve durumun bu noktaya gelmesi birtakım felaket senaryolarının artık gündemimizde olmasına neden oldu. Ama bu sürdürülebilirlik başlığı, aslında edindiğimiz gıdadan, soluduğumuz havaya kadar her şeyi etkiliyor. Dolayısıyla mimarların tasarladığı yapılar da aslında bir şekilde buna bir etkide bulunuyor.

Tabii ki sürdürülebilir ürünler belki her proje için çok erişilebilir değil, ancak bu noktada mimarlar olarak bize düşen görev nedir? Aslında her bütçeye uygun ve daha sürdürülebilir çözümler üretme imkânı illaki var. Mimarlar olarak belki biraz alışlagelmişin dışına çıkıp

“Burada bunu uygulamak yerine ne uygulayabiliriz?” şeklinde kendimizi tartmamız gerekiyor. Çünkü belli ki bu sadece bugünün sorunu değil. Önümüzdeki dönemde daha da artarak önem kazanan bir sorun olarak karşımıza çıkmaya devam edecek. Dolayısıyla bizler de birey olarak tasarımcılık çerçevesinde projelerimizde sürdürülebilirliği mutlaka en ön planda tutmalıyız.

Yapılarımızı tasarlarken malzeme tercihleri, mekanik sistemlerin tercih biçimleri, mekanik pasif iklimlendirme gibi konulara son derece dikkat etmemiz gerektiğini düşünüyorum. Şu an bunların hayatımıza yansımalarının şiddetle arttığını görüyoruz. Bundan belki 5-10 sene önce hayatımızda olmayan bu konu şu an giderek artmaya başladı ve belki de bundan 5 sene sonra şaşılacak derecede artmış olacak. Dolayısıyla gerek malzeme tercihi, gerek tasarım şekliyle sürdürülebilirliği en önemli kriterlerden biri olarak masamızın üstünde tutmalıyız diye düşünüyorum.

İzQ Girişimcilik ve İnovasyon Merkezi projesinde uyguladığınız “yeniden işlevlendirme” mimari ve tasarım alanlarında gündemde. Yeniden işlevlendirme hakkında ne düşünüyorsunuz?

Melis Varkal

Aslında röportajın başında İzQ’nun tasarım sürecinden bahsederken bu konuya biraz değinmiştik. Yeniden işlevlendirme bizim ilgi alanımıza giren bir konu. Sadece yeniden işlevlendirme değil aslında, aynı işlevi devam ettirmek bile yeni çağdaş teknolojiler ve yeni çağdaş yaşam koşulları üzerinde önemli hâline geliyor. Açıkçası bu konudaki örneklerin az olduğunu düşünüyorum. Bu biraz yeninin her zaman daha cazip ve kolay gelmesi ile ilgili. Burada İzQ özelinde konuşacak olursak yapı eski bir yapı, yeniden işlevlendirilirken oldukça iddialı bir programla gelmesinden ötürü bizim de çok ciddi yapısal müdahalelerimiz oldu. Burada önemli araştırma, tartışma ve danışma süreçlerimiz oldu. Bu yapı oldukça konvansiyonel, betonarme bir sistem. Ortasında da bir galeri boşluğu var. Biz hem karbon fiber güçlendirme hem de yeni çelik döşemeler gibi çok farklı sistemleri bir arada kullanarak bu yapıyı hayata geçirme fırsatı elde ettik. Hepimiz için bence çok zihin açıcı bir süreç oldu. Yani yapısal sistemin tasarımı galiba projenin en önemli taraflarından bir tanesiydi.

Gökhan Çelikağ

Yeniden işlevlendirme kavramı bizim ilgimizi çeken bir konu ama her şeyden önce var olan bir değer var.

Bu işin duygusal tarafını bir tarafa koyarak ekonomik çerçevede baktığınızda ne yazık ki bizim ülkemizde ayakta duran mevcut yapının ömrü, dünyadaki birçok medeni ülkeye kıyasla daha kısa. Yani biz bir yatırım yaptıktan sonra ondan kolayca vazgeçebiliyoruz. Oysaki daha ekonomik ve daha faydacı olanı yapılan bir yatırımdan mümkün mertebe yararlanabilmektir. Ne yazık ki bunu başaramıyoruz. Ama İzQ projesinde bir yapının tekrardan hayata kazandırılması, birtakım ilave donanımlarla güçlendirilmesi, yeni fonksiyon ve teknolojilerin adaptasyonu ile güvenli hâle getirilerek hayata kazandırılması örneğini bizzat yaşamış bulunuyoruz. Gerek uygulama hızı gerek ekonomik olması açısından hiç de fena olmayacak bir sonuç alınabildi. Bu da genel kanaat olan “Bunu yıkip baştan yaparsak çok daha ekonomik olur, hem de keyfimize göre yaparız, daha baştan düzenleriz,” düşüncesinin işin kolayına kaçmak olduğunu gösteriyor. Ne yazık ki genellikle kolayına kaçıyoruz.

Biz özellikle potansiyeli olan birtakım mimari değerlerin ve yapıların tekrardan güncellemeye tabi tutularak hayata kazandırılmasının son derece değerli olduğunu düşünüyoruz. Bunun bir önemi daha var bu arada. “Kentsel bellek” dediğimiz, mimari dilimiz, kent dokumuz var ise aslında onların sürekli değişmemesi gerekiyor. Dolayısıyla en azından potansiyeli olan yapılarımızı korumak ve onları güncelleyerek ömürlerini arttırmak bizim kent kimliğimizin korunmasını ve yıllar sonra geldiğimizde orada bulunmuşluk hissini elde edebilmemizi sağlayacak. Ne yazık ki bunu çoğunlukla yaşayamıyoruz. Bu nedenle çok değerli bir konu.

Yapılarda işlev dönüşümünün sosyo-kültürel hayata etkileri nelerdir? Siz projelerinizde bunu nasıl gözlemliyorsunuz?

Melis Varkal

Aslında biraz önce söylediğimiz gibi tekrardan işlevlendirirken günümüz koşullarını her seferinde değerlendirmek değerli olabilir. Gökhan doğru bir şeye, kentsel belleğe değindi. Mesela İzQ projesine baktığımızda oldukça yepyeni bir işlevle geldiği için her ne kadar eski hâlimden uzaklaşmış gibi görünc de aslında o yapının zamanında kentle kurduğu bağlantıyı devam ettiriyordu. Örneğin kara tarafındaki cephe hattını korumaya çalışmamız veya içerideki çok değerli bir seramik eserin inşaat süresince korunmasını sağlamamız ve sonrasında da projede hâlâ onun olmasında en başından beri çok ısrarcı olmamız gibi yapıda neyi koruyacağız sorusu da burada önemli. İzQ İnovasyon Merkezi’nde biz işin merkezinde, çoğu zaman da özellikle kamu projelerinde yapmak istediğimiz gibi kentliliği tekrardan değerlendirdik. Burada en büyük avantaj İzQ binasının kentin inanılmaz önemli bir yaya aksında yer alıyor olması. Pasaport’tan Konak’a giderken hemen deniz kenarında bir yapı. Çok fazla örneği olduğunu söyleyemeyeceğim ama kıyı şeridi genelinde İzmir’in böyle bir duvar etkisi vardır. Yani siz genelde hep benzer bir ilişki kurarsınız kıyıda yapılarla. Arada ya bariyer ya bir kafe vardır, bir şey vardır ama genelde düz bir yüzeydir.

Biz projeye başlarken aslında “Madem kente bir katkıda bulunmayı düşünüyoruz, kentli bu işin neresinde?” diyerek aslında bu ortak alanları ilk olarak kentli üzerinden planlamaya başladık ve deniz tarafında bir amfi yaptık. Burası sosyal medyada çok ilgi gören bir yere dönüştü ve insanlar bunu aslında kafenin bir parçası, bir kafe tasarımı gibi düşünüyorlar. Olabilir tabii ki, herkesin yorumlama biçimidir. Çünkü insanlar kahvesini alıp orada keyifli zaman geçiriyorlar. Bana ilginç gelen, herkesin bu tür kentsel mekânlara ne kadar da ihtiyaç duyduğunu görmek. Bir kafede oturmanın ötesinde bir yer sunduğunuzda, bir anda insanlar “Neden başka kafelerde böyle yerler tasarlanmıyor?” diye sormaya başlıyor. Ancak tabii bu bir kafenin ölçeğinin üstünde bir müdahale. Demek ki yeniden işlevlendirme için, özellikle kamu, kamu ortaklı yapılar veya özel girişimlerde bile olabilir, ki bize böyle talepler de geldi.

Yine esnek kullanımları söyleyeceğim. Esnek kentsel kullanımları işin biraz daha merkezine almak gerektiğini düşünüyoruz. Yoksa “Burası bir inovasyon merkezi, üst katlara şirketler gelecek,” diyerek konuya çok daha konvansiyonel de yaklaşılabilirdi. “Sokaktan geçen insanla ne alakası var?” denebilirdi ama şu anda o amfi bir etkileşim üretiyor. Çünkü yukanda kahvesini alan kişi de aşağı iniyor, sokaktan geçen de oraya geliyor ve orası bir buluşma mekânına dönüşüyor ve aslında binanın yapmak istediği inovasyonu organik bir şekilde yapıyor.

Gökhan Çelikağ

Melis çok doğru bir noktaya değindi. Bu etkileşim konusu yarışma döneminde bizim zaten ana konsept tasarımımızı geliştirdiğimiz en önemli fikirdi. Burada yeniden dönüşümün sosyo-kültürel hayata etkisini soruyorsunuz. Yapı, İzmir Ticaret Odası’nın merkez binasıydı, yani idari bir fonksiyonu vardı. Baktığınız zaman resmî ve bürokratik duruşu sebebiyle insanların birtakım resmî işlemlerini yapmak üzere geldikleri bir yerdi. Mesela şu anda çatısında bulunan ve çok amaçlı etkinlik salonu olarak kullanılan yer aslında eskiden İzmir Ticaret Odası’nın meclis salonuydu. Sadece odanın meclisindeki kişilerin girebildiği bir yerdi.

“Madem kente bir katkıda bulunmayı düşünüyoruz, kentli bu işin neresinde?”

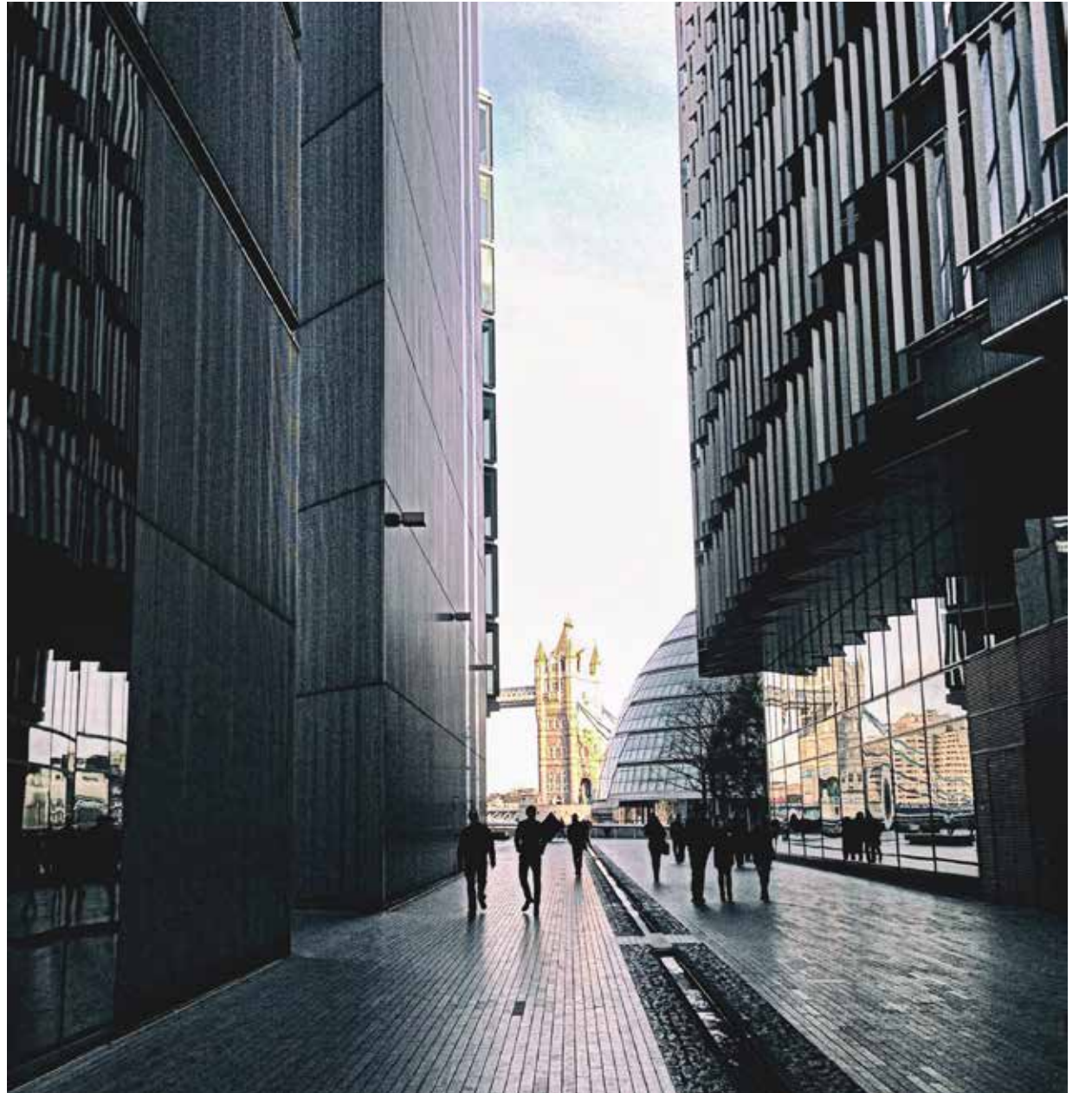
Şimdi bu dönüşüm ve örneklem üzerinden konuşacak olursak neye yaradı? Sıradan bir vatandaşın herhangi bir etkinliğe katılmak üzere –bu bir konferans olabilir, kokteyl olabilir, belki bir eğitim olabilir– kullanabildiği bir salona dönüştü. Eskiden de bir kamu yapısıydı ama şu an daha geçirgen, insanları daha da kucaklayan bir yapıya büründü.

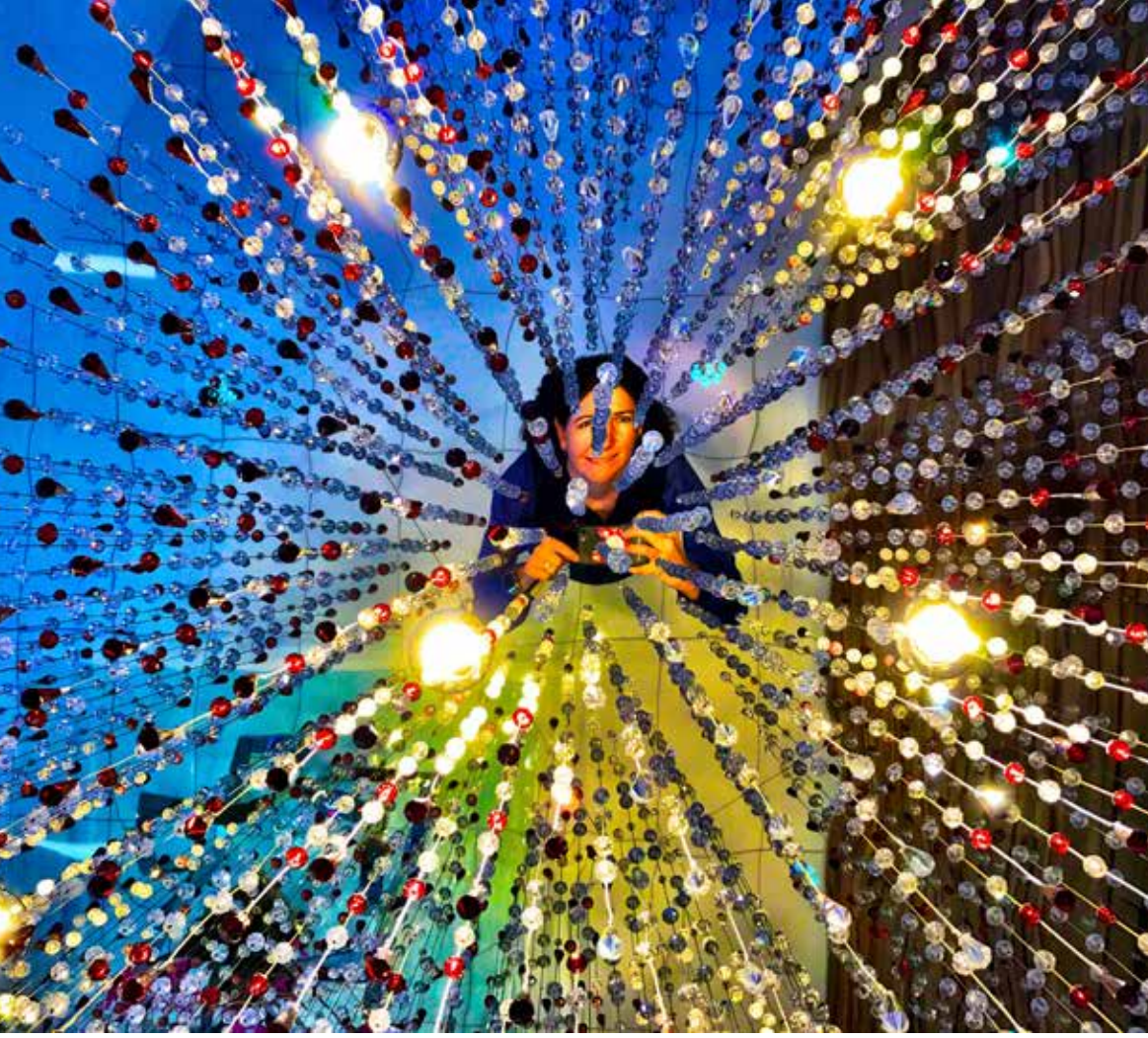
Benzer şekilde aslında şunu söyleyebilirim. Yapının eski kimliğinde belli noktalarda önemsizlik bulduk ama o ilişkiyi biraz kırıp tam tersine samimi ve daha davetkâr bir şey oluşturmaya çalıştık. Çünkü tasarımdaki inovasyon fikri insanların çekinmeden gelip orada soru sorabileceği, sonra gelip orayı kullanmaya başlayabileceği, birileriyle tanışıp, bir şeyler üretebileceği yani aslında yaratıcılığı destekleyen bir kamusal duruşu desteklemeliydi. Dolayısıyla yapının dönüşümü ve yeniden ele alınmasıyla ile birlikte aslında kullanımı da değişti. Eskiden kamusal olan bu alan, kamusalılığına devam etti ama o kamusalılık içerisinde insanların resmî değil samimi bir şekilde kullanımını, onları bir araya getirmeyi, paylaşmayı, etkileşmeyi tetikleyen bir tavır oldu. Bu da aslında bizim adımıza mutluluk verici bir dönüşüm. Melis’in de verdiği amfi örneğinde bu şekilde kullanılmaya başladığını görüyoruz.

Tasarım alanında *upcycling* yani ileriye dönüşümün projelerinize yansması var mı?

Melis Varkal

Aslında bu kavramlara retrofitting, yeniden işlevlendirme deniyor. Tam karşılığı yok ama bu kavramla aslında yıllar önce, eğitim için İspanya’da bulunduğum süreçte tanışmıştım. O zaman Barselona’da bir programa katılmıştım. Güney Fransa’da 50’lerde ve 60’larda

“Bence öncelikle tasarımcılar ama sonrasında bütün bireyler adına enerji verimliliği konusunda kümülatif farkındalığımızın artması gerekiyor.”

üretmiş olan sosyal konutların aslında günümüzde ne kadar kullanışsız kaldığını görüyoruz, bence benzer bir şeyi yakın zamanda biz de kentlerimizde yaşayacağız. Çünkü aynı tipte inanılmaz sayıda konut ürettik. Hep küçük küçük odalar, benzer şeyler ama nitelikli konut eksiği var. Bir yandan da elimizde üretilmiş onlarca aynı tipte apartmanlar var.

Barselona'daki program Lacaton Vassal'ın ortaya çıkardığı yöntemlerle bir apartman yapısının çok daha çağdaş bir kullanımla, günümüzün ihtiyaçları doğrultusunda yeniden ele alınması üzerineydi. O zaman da beni çok etkilemişti ve ben de gelecekte açıkçası Türkiye'de benzer bir şey yapacağımızı düşünüyorum. Yani bizim İzQ gibi bir projeye tanışmış olmamız büyük bir şans. Ama bu tür projeler kaç kere denk gelebilir? Ofis ve konut yapıları, ki çok yakın zamanda ürettiğimiz belki 2000'lerin başındaki konut yapıları için benzer şeylerin olabileceğini düşünüyorum. Şu an bizler, bütün mimarlar tekil ölçekte bunu yapıyor. Birisi bir konut alıyor ve orada yaşayamayacağını anlıyor. “Hemen bir mimarla çalışayım ve burayı benim ihtiyaçlarıma göre dönüştürsün,” diyor. Ama herkes tekil tekil bunu yapıyor. Ülkemizde de orta vadede toplumsal olarak da böyle bir şeyin, özellikle yüksek yoğunluklu konutlar üzerinde konuşulmaya başlayacağını düşünüyorum.

Gökhan Çelikağ

Upcycling kavramı biraz yaratıcı şekilde tekrar kullanıma kazandırmak gibi bir fikir. Melis'in söylemiyle aslında yüzde yüz örtüşen bir durum bu. Yapılar, konutlar için bu geçerli ama aslında kentlerimiz için de geçerli. Kentlerimizi ne kadar sağlıklı

kullandığımız tartışmaya açık. Kentteki bazı alanların belki de çok ekonomik yöntemlerle farklı bir şekilde dönüştürülebilmesi de mümkün. Ama bizim dönüşüm konularını daha bütüncül bir şekilde ele almamız gerekiyor. Mesela şu an kentsel dönüşüm kavramı çok gündemde ama ne yazık ki özellikle emlak değerinin, emlak rayiçlerinin yüksek olduğu bölgelerde bir yatırım yöntemi olarak değerlendiriliyor. Bu bütüncül bakış açısının devlet nezdinde de ele alınması ve birtakım teşviklerin verilmesi yapılarıdaki dönüşüm kavramını geliştirebilir.

Melis'in bahsettiği gibi bireylerin tek başına, kendi zevkine ve bütçesine göre dönüşüm yapma biçimi var. Biliyorsunuz çoğunlukla tadilat dediğimiz dönüşümler bunlar. Ama bu kapsamda biraz daha tarifleterek serbestleştirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Şu an mevcut mevzuatımız bizi sınırlıyor. Baktığınız zaman kâğıt üstünde en iyi yazı olabilir. Ama tüm kullanıcılar mevzuat dışında kendince birtakım kaçak yollara gitmeye çalışıyorlar. Bunun sınırlarının biraz daha esnetilebildiği, insanların kendi yaşam biçimlerine göre uyarlamalarını daha rahat yapabildiği bir mevzuat olmalı. Can güvenliği gibi kritik konulardan bahsetmiyorum. Bu noktada bence bir arayış içinde bulunulması gerekiyor ve kararın sadece kanun koyuculara kalmaması gerektiğini düşünüyorum. Bunun yasal çerçevesi keşke katılımcı bir üretim yöntemiyle, tasarımcıların da, kullanıcıların da katıldığı bir şekilde birtakım çalıştaylarda ele alınabilse. Çünkü ne yazık ki şu anda iyi bir şey yapmak istediğinizde yasal çerçeveler sebebiyle zorlukla karşılaşıyorsunuz. Dolayısıyla yeniden ve yaratıcı şekilde kullanıma kazandırmak çok değerli.

Geri dönüşüm anlamında çöp dediğimiz kavramın bile ne olduğu çok tartışılabilir bir şey. “Bu kalemi ben artık kullanmak istemiyorum,” dediğinizde çöp diye atabiliyorsunuz. O yüzden devletlerin ve ülkemizin her şeyi tekrar kazandırma yönünde mümkün mertebe teşvik vermesi gerektiğine inanıyorum. Bu noktada birtakım yasal dönüşümlere de ihtiyacımız olduğunu düşünüyorum.

Gelecek projelerinizde enerji verimliliği ve sürdürülebilirlik konularında planlarınız neler?

Melis Varkal

Uzun bir süredir dünyadaki mimarlıkta yeri olan ama Türkiye'de uygulamaları çok olmayan pozitif sistemleri ofis olarak zaten her zaman tasarımın bir parçası tutuyoruz. Örneğin doğru güneş alma, güneşten doğru korunma ile yapının ısı yükünü minimize etmek İzmir gibi bir bölgede özellikle önemli. Bunları zaten yapmaya çalışıyorduk ancak zaman içerisinde aktif sistemlerin de yapılara daha fazla entegre olacağını düşünüyorum.

Yakın zamanda bir ofis yapısı yaptık ve yağmur hasadı talebi oldu, ki eskiden bu kadar küçük metrekaresi bir yapıda çok tercih edilmezdi. Ama şu an metrekareden bağımsız olarak yatırımcılardan da bu talep geliyor, çok sevindirici bir şey. Benzer şekilde birçok konut yapısında örneğin fotovoltaik panellerle enerji üretimi talep edilen bir şey. Bence bizlerin mimariyle daha entegre olan sistemleri araştırıp bunları daha doğru kullanmamız gerekiyor. Mesela cephelerde kullanılan thin film teknolojisi gibi. 2000'lerin başında Avrupa'da enerji üreten ve çok da sık olan cepheler tasarlanıp uygulanabiliyordu. Ama biz Türkiye'de genelde başka önceliklerle uğraştığımız için ve bütçelerin kısıtlı olması sebebiyle birçok durumda yapı maliyetlerini göz ardı ediyoruz. Bizim de mimarlar olarak sektörü belki bu anlamda biraz zorlamamız gerekiyor diye düşünüyorum. Çünkü siz talep etmezseniz sektör gelişmiyor. Bu alana zaman içerisinde kafa yoracağız diye düşünüyorum.

Gökhan Çelikağ

Aslında az önce sürdürülebilirlik başlığı altında da söylemiştim. O yüzden çok uzun bahsetmeyeceğim ama şunu ekleyebilirim. Bence öncelikle tasarımcılar ama sonrasında bütün bireyler adına enerji verimliliği konusunda kümülatif farkındalığımızın artması gerekiyor. Az önce söylediğim gibi sorun giderek büyüyor gibi gözüküyor. Dolayısıyla bu farkındalığı artırmak adına tasarımcılar olarak üzerimize düşeni yapmalıyız. Sadece tasarımcı olmak zorunda da değiliz; bütün bireyler, vatandaşlar olarak hatta dünya insanları olarak yönetimde bulunan tüm mercilerden bu konudaki teşviklerin artmasını, önümüzdeki engellerin kaldırılmasını talep etmeliyiz. Bu da özetle farkındalıkla başlıyor, farkındalık seviyemiz yükselmeli. Daha talepkâr olmalıyız, teşvikler istemeliyiz, vergilerin kalkmasını istemeliyiz. Çünkü gerçekten Türkiye gibi güneş enerjisine açık bir ülkede hâlâ Avrupa'nın çok gerisindeyiz. Bu noktada demek ki birtakım düzenlemelere ihtiyaç var.

Peki son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Melis Varkal

İzQ ve PayTR ofisine değer verip bu konu üzerine görüşmek istediğiniz için teşekkür ederim. Umarım gelecekte de iş birliklerimiz sizi zorlayacak şekilde devam eder. Küçük bir not daha ekleyeyim, muhtemelen haberdar değilsiniz. Bizi bombe camı yapımı kadar onu binaya sokmak da zorlayan bir Ar-Ge süreciydi. ASPEN için bütün lojistik tarafında da çok destek verdi.

Gökhan Çelikağ

Ben de çok teşekkür ederim. Belki şunu temenni olarak söyleyebilirim: Umarım ASPEN'in geniş ürün yelpazesinde enerji verimliliği ve sürdürülebilirlik başlıklarıyla ilgili daha fazla ürün ve çözüm görmeye başlarız.

OFIS VESAIRE

Based in Izmir, Ofis Vesaire is known for its interdisciplinary and collaborative approach to architectural production. The studio prioritizes the desires and requirements of its clients in all aspects of their projects, including interior and urban design. Additionally, they offer consultancy services for diverse international projects, along with construction and project management expertise. We recently had the opportunity to interview Melis Varkal and Gökhan Çelikağ, the founders of Ofis Vesaire, who have received numerous accolades in architectural and urban design competitions. During our conversation, they shared insights about their entrepreneurial journey, the future of architecture, and their ongoing projects.

Hello, Ms. Melis and Mr. Gökhan. Could you please share some information about yourselves?

Melis Varkal

We established Ofis Vesaire in 2014, where Gökhan and I serve as partners. Our collaboration came about naturally as a result of our individual pursuits. Prior to joining forces, we each had our own respective ventures. However, as we embarked on joint projects, we discovered a shared vision for design and aligned ethical values. This realization prompted us to consolidate our efforts under one roof. I graduated from the Department of Architecture at METU and subsequently embarked on an enriching educational journey. I spent a semester in Spain and another in the Netherlands, which deepened my understanding of architecture. Eventually, I completed my master's degree in the Netherlands. In 2011, I arrived in Izmir, even though it is not my hometown. Serendipitously, I crossed paths with Gökhan, leading to the establishment of our office in this vibrant city.

Gökhan Çelikağ

I completed my studies at Istanbul Technical University in 2004, and later pursued further education in the United States. Following my academic pursuits, I dedicated a significant portion of my career to TAV Airports, engaging in both domestic and international projects. During my tenure there, I had the privilege of sharing my expertise across various departments, including design and implementation. Interestingly, it was through these experiences that Melis and I found a connection. Melis's passion for design, conceptual matters, and creative aspects resonated with my focus on structural elements and applied design. This harmonious blend of perspectives allowed us to complement each other seamlessly throughout our collaboration. Initially, even before officially becoming partners, there was a period when we worked together closely. We soon realized that we hadn't pursued individual projects for an extended period of time. Whenever a new project arose, Melis would enthusiastically suggest, "Let's tackle this together." Our partnership evolved organically, driven

"We have developed methods and approaches over time to address various design problems, even those that are unfamiliar to us."

by our genuine enjoyment of working alongside one another. We discovered that by merging our strengths and bridging each other's gaps, we created a dynamic synergy that enhanced our collective potential. I believe our official partnership commenced around 2013, and for nearly a decade, we have been delighting in the creation of meaningful projects together.

At Ofis Vesaire, your involvement spans across a diverse range of projects, ranging from interior design to urban planning. Could you elaborate on how you implement your interdisciplinary approach within these endeavors?

Melis Varkal

When it comes to design, scale is not a major concern for us at Ofis Vesaire. Initially, it may cause some uneasiness, but this is distinct from the differentiation between architectural design and urban design. Let's consider the example of a restaurant building at a scale we have not previously encountered. Currently, we are working on a chef's restaurant, which is a new experience for us in terms of collaborating with a chef. However, we have successfully designed restaurants on numerous occasions in the past. While it still presents a challenge, we believe we can tackle it effectively. We have developed methods and approaches over time to address various design problems, even those that are unfamiliar to us. When such a situation arises, we gather together, engage in thoughtful deliberation, and chart our own

course of action. This process encapsulates the essence of our profession's beauty. The outcome remains unknown, as it gradually emerges throughout the design process. With each project, we accumulate valuable experience.

During our initial foray into urban design, questions arise about where to begin with large-scale projects. Yet, over time, we learn to ease into the process and become more comfortable with it. This gradual evolution is part of the rewarding journey we embark on.

Gökhan Çelikağ

Furthermore, I would like to emphasize that our inclination towards questioning plays a significant role. As Melis mentioned, and as is commonly experienced by everyone, we frequently encounter new design challenges. These can range from a sprawling 12-kilometer coastline to a small hut or booth. Each project presents its own unique set of truths and crucial aspects that demand scrutiny. Instead of approaching these subjects with a predetermined set of standards, it is essential to conduct a case-specific evaluation for each one.

Let's consider housing as an example. With each dwelling, we strived to uncover its unique narrative and essence, whether it be a detached house or a collective living space like an apartment building. This approach compelled us to continuously

question and deeply understand the subject, ensuring that we addressed the users' needs effectively. We never assumed, "We already know everything about this subject." While our experiences built upon one another, we embraced the notion that each project was distinct, fostering a perpetual sense of curiosity. Sometimes, when we encountered entirely unfamiliar topics, our initial reaction might have been, "How can we tackle this?" It might have taken time to grasp the subject matter and develop a methodology. However, we swiftly recognized that this perspective shed light on our designs, even when we believed ourselves to be novices in the particular area. By embracing this mindset, we discovered that even seemingly uncharted design territories offered opportunities for growth and innovation.

Certainly, I would also like to address our interdisciplinary work, as you inquired about it. We have recently encountered this dynamic in our projects as well. Various engineering disciplines inevitably intersect with our design topics, both at the urban scale and in small-scale housing projects. Regrettably, in Turkey, architectural approaches and design processes are sometimes carried out independently from engineering considerations. This is particularly prevalent in licensed commercial projects, where there is a tendency among implementers to adopt an approach of "You handle the architectural design, we will take care of the practical implementation." However, such a disconnect between design and implementation often leads to challenging situations and numerous setbacks during the construction phase. Consequently, regardless of whether our clients explicitly request it, we strive to maintain close communication and collaboration with engineering groups right from the project's inception. By fostering this proactive relationship, we aim to bridge the gap between architectural design and engineering, ensuring a smoother and more seamless implementation process.

Take lighting applications as an example. While the source of electricity may seem like an electrical matter, it is, in fact, an integral part of the design process. We consider this aspect right from the beginning of our projects, making it a priority to address these issues in collaboration with engineers. By working closely with them, we strive to ensure that lighting is implemented correctly and accurately once the projects are completed. In recent times, additional disciplines, such as acoustic consultancy, have gained prominence. We make concerted efforts to maintain close communication and collaboration with experts in all relevant disciplines, fostering a comprehensive and holistic approach to our projects.

In 1986, Izmir Chamber of Commerce building was designed for administrative needs. How did the design process of IzQ Entrepreneurship and Innovation Center project start? What kind of a path did you follow? Can we get some information about it?"

Melis Varkal

First and foremost, it is important to note that the IzQ Entrepreneurship and Innovation Center includes the back building. The innovation center itself is a structure located by the seaside. This entire endeavor began with a design competition that we participated in alongside a talented team, and we were fortunate enough to receive a notable award. Following this recognition, we proceeded with the implementation phase.

The design process was truly enjoyable for us, as we have a deep-rooted passion for revitalizing existing buildings. This philosophy extends to various projects, ranging from small-scale detached housing to larger public ventures such as the Izmir Chamber of Commerce building. We aim to promote this architectural discourse in multiple contexts. In a time when demolishing and rebuilding is often favored, we find great value in transforming and reusing buildings within the existing urban fabric. Undoubtedly, this process presented its fair share of challenges, and it would have been easier to opt for demolition and reconstruction. However, we firmly believe that approaching the project in this manner was the right course of action. Ultimately, we are genuinely delighted to have played a part in this project.

Gökhan Çelikağ

As Melis aptly stated, uncovering the potential of an existing building and reshaping it with a new purpose is an incredibly intriguing endeavor. The Izmir Innovation Center, which currently occupies this building, holds significant historical and urban importance as it was once the former presidential headquarters of the Chamber of Commerce. It has left an indelible mark on the bureaucratic, urban, and local identity of the area.

In Turkey, the prevailing notion often leans toward the easier route of demolition rather than restoration. However, the Izmir Chamber of Commerce exhibited a commendable vision by initiating a competition and subsequently committing to the project, steadfastly striving to bring it to fruition in collaboration with our team. This project holds immense value in terms of preserving the old structure and maintaining the urban identity, creating a building that resonates with people's recognition and familiarity. The strengthened structure has been reintroduced into people's lives with a fresh and revitalized purpose. The response from our surroundings has been overwhelmingly positive, with expressions of appreciation and delight. Even our client expressed satisfaction, remarking, "I'm glad we chose not to demolish it and start from scratch. I'm pleased to witness its revival and renewed vitality." The sentiment of preserving the building's heritage and breathing new life into it has been widely embraced.

Could you please share the design vision behind the PayTR Ofis Izmir project? Specifically, we are interested in understanding how the design aimed to create collective spaces and promote a sense of motivation for collaborative work.

Gökhan Çelikağ

PayTR is an innovative and dynamic virtual point-of-sale (POS) company that embodies contemporary technologies. Given the company's identity and the rise of remote or hybrid work models, particularly accentuated by the ongoing pandemic, the office structure underwent an intriguing transformation. When PayTR initially approached us, they envisioned a bustling office space, accommodating potentially up to a hundred people. However, during our initial discussions and subsequent training sessions based on these numbers, we realized that the resulting spaces felt cramped, uncomfortable, and lacked an enjoyable ambiance.

Through our sketches and proposals, we gradually convinced PayTR to reconsider their approach. We posed the question, "Will there truly be such a large crowd occupying the space simultaneously?" As the dialogue progressed, they acknowledged that not everyone would typically be present in the office at the same time. This realization led us to deviate from the conventional office logic of two decades ago, where each individual had a designated desk and computer.

PayTR acknowledged that employees primarily worked with laptops and tablets, rendering fixed computers unnecessary. Consequently, we embraced the concept of creating a more flexible and pleasant environment where individuals could work

“We aimed to create a workspace that embraced the advantages of technology while offering flexibility and collaborative opportunities. The result is a versatile workspace that encourages employees to work together, yet allows for individual autonomy.”

at shared tables. This shift allowed for a more dynamic and adaptable workspace, aligning with the evolving needs of the company and its employees.

The combination of technological advancements, the impact of the pandemic, and the nature of the industry PayTR operates in, which is conducive to remote work, all played significant roles in the design process. We aimed to create a workspace that embraced the advantages of technology while offering flexibility and collaborative opportunities. The result is a versatile workspace that encourages employees to work together, yet allows for individual autonomy. It provides the freedom to choose when and where to work, whether it's sitting at a table with a view of the sea while enjoying a cup of coffee or retreating to a peaceful room for focused solo work. This approach fosters a sense of balance, enabling individuals to work in groups when collaboration is needed and to find solace and concentration when required.

The design proposal was developed with these principles in mind, and we are pleased to see that employees are embracing this approach with enthusiasm. The workspace has transformed into a pleasant environment that accommodates various working styles, ultimately enhancing productivity and well-being.

Melis Varkal

The most time-consuming aspect of the project was, in fact, developing these scenarios. As Gökhan pointed out, PayTR is a new, dynamic company experiencing rapid growth. Therefore, certain aspects were collaboratively explored with the architect. We actively engaged in discussions such as, "How would the new team prefer to work?" Numerous scenarios were considered, and it became evident that incorporating flexibility would greatly benefit the company. Since they were still in the process of establishing patterns, this collaboration was particularly enjoyable.

Having the opportunity to sit down with the team of an evolving company and collectively envision the ideal working environment was truly rewarding. Rather than renovating an office space with pre-established structures, we embarked on a journey to create a space from scratch, tailored to their specific needs.

ASPEN's glass partition wall systems were utilized in two notable projects: the IzQ Entrepreneurship and Innovation Center and the PayTR Izmir Office. What is the significance of materials in office design? How have ASPEN products and systems been utilized in this context?

Melis Varkal

ASPEN's glass glazing systems were crucial in achieving the desired transparency and separation in the PayTR project. The incorporation of playful forms further enhanced the design. ASPEN's solutions proved effective in meeting these requirements. In the larger-scale IzQ building, simpler and more geometric elements were chosen to be spread across all floors. The door systems used within the glass joinery were architecturally impactful. Notably, elements like door opacity and the repetition of wooden surfaces became important design elements in specific areas of the building.

When selecting materials for office and other projects, we prioritize a non-decorative approach. For instance, if we choose to incorporate wood on a ceiling, we do so in a geometric manner, strategically placing it in key architectural areas to create emphasis and offer a unique architectural experience. We avoid the mindset of adding materials simply for the sake of making a space warmer after its completion. This philosophy extends to our interior architecture projects as well.

In our approach, we prefer to create material differentiations through elements such as geometry, texture, surface differentiation or complementarity, and shading. We believe that these factors contribute to a more engaging and impactful design. In the PayTR project, the use of materials was particularly significant, as they seamlessly followed one another, resulting in a cohesive and harmonious visual composition.

Gökhan Çelikağ

Regarding the emphasis on ASPEN in the question, I can provide the following response. In both the IzQ Innovation Center and the PayTR project, we sought out products and materials that offered comprehensive solutions. It's important to note that these are not merely materials but rather building elements in their own right. ASPEN's product offerings encompass a system that addresses various aspects, including sound insulation, thermal insulation,

transparency, and lighting. As a result, our top priority in all our architectural projects is to collaborate with suppliers who can meet our design requirements by providing suitable products.

ASPEN stands out significantly in comparison to other companies in this regard. While it's possible to procure standard products from various suppliers, the PayTR Office, as exemplified by Melis, required a unique solution: curved glass with single glazing, combining the glass partition system with glass glazing. We encountered limited options for sourcing such a specialized product, as it demanded innovation and dedicated research and development (R&D) efforts. Fortunately, ASPEN came forward with a system that could bring our envisioned design to life. Their collaboration enabled us to successfully achieve our design objectives. We highly value ASPEN for their ability to provide innovative solutions and work alongside us in product development.

You could also consider referencing the Sepera Move system, a versatile movable partition wall system.

Gökhan Çelikağ

Yes, we have an acoustic openable separation wall there in our İzQ project. In the multi-purpose hall, we could quickly transform the entire facade into a unified event space with its foyer. Alternatively, for smaller events accommodating 200-250 people, we could close it off, effectively isolating the sound from the foyer and creating distinct sections for the event and foyer. We greatly value this technology and technique and are immensely satisfied with its performance.

Melis Varkal

I can also mention that raised floors, specifically an ASPEN product, were used in İzQ. Despite being an unsuitable structure for raised floors, as they are commonly found in contemporary office or residential buildings, we faced significant challenges due to the floor heights built in the 80s. Nevertheless, we believed that the İzQ Innovation Center had a mission to

“There is relatively less customization in office projects, and there seems to be a different emphasis on production sensitivity. Residential projects, on the other hand, hold a more special position for us at Ofis Vesaire.”

continually reinvent itself, potentially accommodating different innovative companies in the future. Considering the prominence of common areas in İzQ, it seemed impractical to turn it into a perpetual construction site. We managed to convince the client to implement raised floors, but we needed a technology that could provide solutions at very low heights. Once again, we collaborated with ASPEN in this regard.

Gökhan Çelikağ

We had a maximum height limitation of 7-8 cm for the raised floor. Thankfully, ASPEN was able to address this requirement and successfully install the raised floor within the specified height range.

Given that your portfolio predominantly consists of office and residential projects, I'm curious to know the key distinctions you take into account when designing and architecting workspaces versus living spaces.

Gökhan Çelikağ

Allow me to share my initial thoughts before Melis takes the floor. Even within the realm of housing projects, there exist

distinct categorizations. For instance, when a project evolves into a detached residence or a single-family home, the considerations become more specific, such as the size of the family or the group it accommodates. On the other hand, when dealing with collective residences, factors like privacy and security remain consistent. However, the design of a private residence is shaped by the specific lifestyle of the occupants. Consequently, every aspect, from the color scheme to the chosen textures, is determined with that particular user in mind. Lately, we have been frequently engaged in projects of this nature. Now, I'll pass the floor to Melis.

It's almost as if we design every aspect, from the plasterwork to the selection of objects, in collaboration with the individual user, considering their personal taste. Of course, when we disagree with certain customer demands, we act as consultants and provide our professional input, saying, "This might not be the best approach." However, ultimately, the design is shaped according to their taste, usage requirements, lifestyle, and preferences. On the other hand, office design is less personalized. When it comes to office spaces, we focus on understanding the company's sector, working style, and ethos, as we discussed earlier with the PayTR example. There is relatively less customization in office projects, and there seems to be a different emphasis on production sensitivity. Residential projects, on the other hand, hold a more special position for us at Ofis Vesaire. They are the projects that we approach with the utmost sensitivity, as they involve people's homes—a place where the user also has a personal attachment. We believe that the process should involve close collaboration, addressing every detail together. We strive to implement this approach to the greatest extent possible.

Melis Varkal

I would like to add to Gökhan's insights. He articulated the difference quite effectively. Office structures require a certain level of flexibility due to the changing nature of work styles. Interestingly, we now see similar sensitivities emerging in residential design as well. Although the home is a private space, from an architectural standpoint, we also incorporate similar flexibilities. This is because people's relationship with their homes has transformed into something that is continuously evolving. In the past, homes primarily served as places to unwind after work, sleep, and eat. However, nowadays, people desire to accomplish various activities within their homes. We recently worked on a delightful residential project where people not only work from home on certain days of the week but also engage in sports activities. The concept and content of homes have undergone significant changes, leading to a trend of transforming houses into multifunctional living spaces. If we consider the most fundamental differentiation, as Gökhan mentioned, offices require much more flexible planning, focusing on contemporary ways of working.

How do you assess the impact of sustainability on architectural practices?

Gökhan Çelikağ

Sustainability goes beyond architecture, buildings, and cities. It has undoubtedly become one of the most critical considerations in every facet of our lives. We are well acquainted with concepts such as energy consumption, carbon dioxide emissions, and global warming. Unfortunately, as a society, we have been slow to react to these issues. We have witnessed the destruction of nature, the melting of glaciers, and the emergence of alarming scenarios. The gravity of the situation reminds us that sustainability encompasses not only our built environment but also extends to the food we consume and the air we breathe. Therefore, the buildings crafted by architects also play a role in shaping the sustainable landscape we aspire to achieve.

Certainly, it is true that sustainable products may not always be readily accessible or viable for every project. However, as architects, what is our responsibility in such cases? In reality, there are opportunities to develop more sustainable solutions across a range of budgets. As professionals, perhaps we need to think outside the box and question ourselves, "What alternative options can be applied here instead of the conventional ones?" This is not merely a concern of the present; it will continue to be an increasingly critical issue in the future. As individuals, we should unquestionably prioritize sustainability within the framework of design in all our projects. By doing so, we can contribute to the long-term well-being of our environment and make a positive impact on the future.

In our building designs, it is crucial to prioritize factors such as material selection, mechanical systems, and passive air conditioning methods. These aspects are increasingly shaping our lives, and their impact continues to grow significantly. While sustainability may not have been a prominent consideration 5-10 years ago, its importance has been steadily increasing, and I anticipate it will continue to do so in the next 5 years. Therefore, I believe it is imperative to keep sustainability at the forefront, considering it as one of the most crucial criteria in both material preferences and design decisions. By doing so, we can create buildings that not only meet functional and aesthetic requirements but also contribute positively to the environment and our overall well-being.

What are your thoughts on the reusing implemented in the IzQ Entrepreneurship and Innovation Center project, which has garnered attention in the fields of architecture and design?

Melis Varkal

During our conversation about the design process of IzQ, we briefly touched upon the subject of refunctionalization, which is of great interest to us. It goes beyond simply changing the function of a space; even preserving the same function becomes significant in light of new contemporary technologies and living conditions. In all honesty, there are relatively few examples that focus on this topic. In the case of IzQ, the building itself is old, and we had to make significant structural interventions to accommodate its ambitious program during the refunctionalization process. Extensive research, discussions,

"In our building designs, it is crucial to prioritize factors such as material selection, mechanical systems, and passive air conditioning methods. These aspects are increasingly shaping our lives, and their impact continues to grow significantly."

and consultations were conducted as part of this endeavor. The building had a conventional reinforced concrete system with a gallery space in the middle. We had the opportunity to bring the structure to life by incorporating various systems such as carbon fiber reinforcement and new steel floors. It was an enlightening process for all of us, and the design of the structural system emerged as one of the most crucial aspects of the project.

Gökhan Çelikağ

Refunctionalizing is a concept that genuinely interests us. However, it is essential to acknowledge the existing value of a structure. When we consider the economic perspective, it is unfortunate that the lifespan of buildings in our country tends to be shorter compared to many other developed nations. Consequently, after investing in a structure, it is often easy for us to disregard it. Yet,

the more economical and pragmatic approach is to maximize the potential of the investment. Regrettably, this is something we struggle to achieve.

However, in the case of the IzQ project, we had the opportunity to personally experience revitalizing a building. By strengthening it with additional equipment and incorporating new functions and technologies, we were able to ensure its safety and breathe new life into it. The outcome was quite satisfactory, both in terms of the speed of implementation and economic considerations. This demonstrates that the prevailing notion of demolishing and rebuilding from scratch, based on personal preferences and starting from scratch, is simply choosing the path of least resistance. Unfortunately, we often tend to take the easy way out.

Reviving architectural values and unlocking the potential of buildings through updates is of immense significance to us. There is an additional importance to this endeavor. Preserving what we refer to as "urban memory" and maintaining the continuity of our architectural language and urban fabric should not be disregarded. By safeguarding buildings with potential and extending their lifespan through updates, we can preserve our urban identity. This ensures that when we revisit these spaces years later, we can experience a sense of connection and familiarity. Sadly, we often miss out on this opportunity. Therefore, the act of reviving and updating buildings is an invaluable subject that should be embraced.

What are the effects of the transformation of function in buildings on socio-cultural life? How do you observe this in your projects?

Melis Varkal

When it comes to refunctionalizing buildings, it is crucial to assess the current conditions and consider the value of urban memory, as Gökhan rightly mentioned. Taking the IzQ project as an example, despite undergoing a transformation in function, it managed to maintain a connection with the city and its historical significance. Preserving certain elements of the building becomes important, such as retaining the facade's original line or safeguarding valuable artifacts found within the structure. In the case of the IzQ Innovation Center, we prioritized

the reevaluation of urbanity, particularly in public projects. One significant advantage was the center's strategic location along a prominent pedestrian axis in Izmir, adjacent to the seafront between Pasaport and Konak. Although not many examples exist, there tends to be a wall-like effect along the coastline in Izmir. Typically, there is either a barrier or a café separating the buildings from the sea, resulting in a flat surface relationship. During the initial stages of the project, we consciously considered the concept of urbanity and its contribution to the city. We wanted to create shared spaces that would engage with the urban environment, so we designed an amphitheater overlooking the sea. Interestingly, this space has gained significant popularity on social media, with people perceiving it as part of a café design. It can indeed be interpreted in various ways, as people enjoy their coffee and spend enjoyable moments there. What fascinates me is witnessing the strong demand for such urban spaces. When you offer more than just a typical café setting, people start questioning why similar spaces are not designed in other cafés. However, it's important to note that this intervention goes beyond the scale of a café. Such approaches to refunctionalization can be applied in public buildings, those with public-private partnerships, and even private initiatives. In fact, we have received requests for similar projects based on this model.

I'd like to emphasize the importance of flexible urban uses once again. We believe that these uses should be given more prominence. Otherwise, the approach could have been much more conventional, treating the innovation center as a separate entity with companies occupying the upper floors, disconnected from the people passing by on the street. However, with the presence of the amphitheater, we have created an environment that fosters interaction. People who enjoy their coffee upstairs also come downstairs, while those passing by on the street are drawn to the space. It has become a meeting place that

organically facilitates the innovative atmosphere the building aims to cultivate.

Gökhan Çelikağ

Melis brings up a great point. The aspect of interaction was a crucial element that we had already incorporated into our main concept design during the competition phase. You asked about the impact of reusing on socio-cultural life. Originally, the building served as the headquarters of the Izmir Chamber of Commerce, primarily fulfilling administrative functions. Due to its official and bureaucratic nature, it mainly catered to individuals who came for official transactions. For instance, the space on the roof, which now functions as a versatile event hall, previously served as the assembly hall for the Chamber of Commerce. Only the members of the assembly had access to it. Now, let's discuss the transformation and its implications. The space has been converted into a hall that can be used by any ordinary citizen to attend various events, such as conferences, cocktail parties, or training sessions. It has evolved from being a public building to becoming more accessible and inclusive, welcoming a broader range of people.

Similarly, I would like to add that during the project, we identified certain limitations in the building's old identity. We aimed to challenge those limitations and create a more genuine and inviting atmosphere. The design concept of innovation supported a public stance that encouraged creativity, where individuals could come without hesitation, ask questions, start utilizing the space, meet others, and engage in productive activities. Therefore, through the transformation and reimagining of the building, its purpose has undergone a significant change. While it remains a public space, it now fosters a more sincere and informal environment that encourages people to come together, share ideas, and interact. This transformation brings us great satisfaction. As observed in the example of the amphitheater

mentioned by Melis, we witness the space being utilized in precisely this manner.

Do your projects incorporate upcycling in the field of design?

Melis Varkal

The concepts of retrofitting and refunctionalization are closely related to the idea of upcycling. I first encountered this concept years ago during my training in Spain, specifically in Barcelona. It was eye-opening to witness the current ineffectiveness of social housing built in the 1950s and 1960s in southern France, and I believe we may soon face a similar situation in our own cities. We have witnessed an abundance of mass-produced, standardized housing units lacking quality. Additionally, we have numerous apartment buildings that share similar characteristics.

During the program in Barcelona, we explored the concept of reevaluating an apartment building using more contemporary approaches aligned with present-day needs, inspired by the methods developed by Lacaton Vassal. It left a strong impression on me, and I genuinely believe that we will witness similar endeavors in Turkey in the future. Projects like İzQ are exceptional opportunities, but how often do we come across such projects? I believe similar opportunities can arise for office and residential buildings, which were predominantly built in the early 2000s. Currently, architects are individually undertaking these transformations on a smaller scale. When someone purchases a house and realizes it doesn't meet their needs, they seek the assistance of an architect to adapt the space accordingly. However, this process is predominantly individualized. In our country, I anticipate that in the medium term, there will be a broader social discussion on the topic, particularly concerning high-density housing.

Gökhan Çelikağ

The concept of upcycling is akin to the idea of creatively reusing resources. It aligns perfectly with Melis' viewpoint. This principle applies not only to buildings and residences but also to our cities as a whole. The way we utilize our cities and their potential for transformation is a subject of ongoing debate. It's possible to reimagine certain areas of the city through cost-effective methods, but we should approach transformation issues from a holistic standpoint. Currently, urban transformation is primarily seen as an investment strategy, particularly in areas with high real estate values and rents. However, if the state adopts a comprehensive perspective and provides incentives, it can greatly enhance the concept of building transformation.

“One significant advantage was the center's strategic location along a prominent pedestrian axis in Izmir, adjacent to the seafront between Pasaport and Konak.”

As Melis pointed out, individuals have the option to undertake transformations according to their own preferences and financial capabilities, often referred to as renovations. However, I believe there is a need for clearer and more flexible regulations in this context. While our current legislation may appear well-written on paper, many users find themselves resorting to illegal methods to bypass its limitations. We require legislation that allows for greater flexibility, enabling people to adapt their living spaces more easily to their lifestyles. I'm not suggesting compromising on critical safety issues. Instead, I propose exploring a framework that expands the boundaries, taking into account the input of designers and users through participatory workshops. Currently, encountering legal obstacles when attempting to undertake positive changes can be discouraging. Therefore, it is crucial to encourage and support the creative reuse of spaces within a more conducive legal environment.

The concept of what is considered "garbage" in terms of recycling is highly subjective and open to debate. For instance, when we no longer want to use a pen, we often discard it as waste. However, I strongly believe that governments and our country should provide incentives to encourage recycling in all possible aspects. It is essential to introduce legal transformations that promote recycling and minimize waste generation.

How do you envision integrating energy efficiency and sustainability into your future projects?

Melis Varkal

We have consistently embraced positive architectural systems in our practice, even if they haven't been widely implemented in Turkey. One area we prioritize is reducing the building's heat load through effective solar gain management and sun protection, which holds particular significance in a region like Izmir. While we have already been incorporating these principles, we anticipate the increasing integration of active systems into buildings as we move forward.

Recently, we've observed an increasing demand for sustainable features in our projects. For instance, in a small office building we constructed, there was a request for rainwater harvesting, which traditionally may not have been prioritized. Similarly, in residential buildings, there is a growing interest in energy generation through photovoltaic panels. It's essential for us to explore more integrated systems that align with architectural principles and employ them effectively. Thin film technology, for example, has been used in Europe to design elegant facades that also generate energy. In Turkey, however, other priorities often take precedence, and limited budgets can overlook building

costs. As architects, we feel a responsibility to drive the sector in this direction, because without demanding sustainable solutions, the industry won't evolve. We anticipate dedicating more attention to this area in the future.

Gökhan Çelikağ

Understood. In terms of energy efficiency, it is crucial for us, as designers, to raise awareness about its importance, not only among ourselves but also among individuals in general. The issue of energy efficiency seems to be growing, and as designers, we have a responsibility to contribute to the solution. However, it's not just our responsibility alone. As citizens, we should collectively demand increased incentives and the removal of obstacles from the authorities. It all starts with raising awareness and increasing our own understanding. We need to be more proactive in our demands, advocating for incentives and tax reductions. Considering that Turkey has great potential for solar energy, we should strive to catch up with Europe in this regard. This would require implementing necessary regulations to facilitate progress in the field.

Lastly, is there anything else you would like to add?

Melis Varkal

Thank you for appreciating the significance of the IzQ and PayTR office projects and for expressing your interest in discussing this matter. I hope that our collaboration will persist in the future, presenting new challenges for us. I would like to mention one additional detail that you may not be aware of. The integration of the bomb glass and the overall R&D process presented a considerable challenge for us. We received significant logistical support from ASPEN throughout this endeavor.

Gökhan Çelikağ

Thank you sincerely. Allow me to express a wish: I hope to witness an expansion of energy-efficient and sustainable products within ASPEN's diverse range of offerings.

“We require legislation that allows for greater flexibility, enabling people to adapt their living spaces more easily to their lifestyles. I'm not suggesting compromising on critical safety issues. Instead, I propose exploring a framework that expands the boundaries, taking into account the input of designers and users through participatory workshops.”

ATIKLARDAN SÜRDÜRÜLEBİLİR BİR GELECEK İNŞA ETMEK...

Kaliforniya ve Hawaii arasında uzanan Büyük Pasifik Çöp Alanı, Fransa'nın üç katı büyüklüğünde. Her yıl binlerce deniz canlısının ölümüne neden olan ve 1,8 milyar adet yüzen plastik parçasıyla dünyanın en büyük okyanus atık deposu olan bu ada bilim camiası tarafından 8. kıta olarak adlandırılıyor. Bu alanda bulunan atıklar denizin dibinde birikirken, aynı zamanda yüzen atıklar da akıntılarla taşıyor. Sub-tropikal girdaplar ve büyük dairesel akıntılar nedeniyle giderek daha çok birleşerek birikiyor.

Atık kavramının gündelik hayata bu kadar dahil olduğu modern dünyada, sürdürülebilirlik pratikleri de bu çerçevede şekilleniyor. Atıkların değerlendirilmesi global arenada her disiplinde tartışma konusu. Atık malzemeler özellikle kentsel planlama, mimari ve tasarımda

daha kolay benimsenmekte ve kullanılmakta. Bu alandaki mevcut projeler, daha önce kullanılmış bileşenlerin yeniden kullanımıyla kolaylaştırılan döngüsel ekonominin gerekliliklerini karşılamak üzere tasarlanıyor.

PLASTİK ATIKTAN KONUTA...

Dünyada yılda yaklaşık 400 milyon tondan fazla plastik üretiliyor. Üstelik bunun %40'ı tek kullanımlık. Plastik ürünler doğada 10, 20, 50 ya da 100 yılda değil, tam 1000 yılda yok oluyor. Basit bir plastik çöp poşetinin dahi doğada çözünmesi için gereken bu süre insanoğlu için göz ardı edilmemesi gereken bir süre. Her geçen gün kendisine daha fazla kullanım alanı bulan plastik atıklar doğa için büyük bir tehdit oluşturuyor. Büyük Pasifik Çöp Alanı olarak adlandırılan devasa çöp adasının diğer adalardan farkı ise insan eliyle oluşturulmuş olması. Atıklardan sürdürülebilir bir gelecek inşa etmenin mümkün olduğuna inanan Kolombiyalı Conceptos Plásticos girişimi, plastik atıklar ve lastikleri tuğlaya dönüştürerek konut yapımında kullanıyor. Tuğlaları lego mantığında tasarlayan şirket, bu sayede montaj kolaylığı da sağlıyor. Geleneksel yapı malzemelerinden daha dayanıklı ve daha hafif olan bu plastik tuğlalar düşük maliyetli olmanın yanı sıra termo akustik, anti sismikler ve yanmaz olma özelliğine de sahip. Ayrıca bakterilere ve

mantarlara elverişli bir ortam sunmaması nedeniyle de sağlıklı.

SU ALTINDAKİ ATIKLARA SIRA DIŞI BİR BAKIŞ

Her yıl ortalama olarak 650 bin ton eskimiş balıkçı ağı ve misininin deniz ve okyanuslara karıştığını biliyor muydunuz? Su altı canlılarının yaşamını tehdit eden bu atıkların toplanması denizlerin ve okyanusların geleceği için son derece önemli. Güney Amerika'da balıkçıların ve yerel halkın topladığı bu atıkları satın alan Kaliforniya merkezli Bureo, onları insanlığın geleceği için kaykay, güneş gözlüğü ve ipliğe dönüştürerek sürdürülebilir gelecek hayaline benzersiz bir katkı sağlıyor.

ÖĞÜTÜLMÜŞ KÂĞITTAN MOBİLYA

İnsanoğlu tarafından keşfedilmesinden bu yana gündelik yaşamın olmazsa olmazlarından biri hâline dönüşen kâğıtlar, atıklar arasında hatırı sayılır bir orana sahip. Yüzyıllar boyunca türlü şekillerde karşımıza çıkan kâğıt, tasarımcı Jens Praet'in elinde bu kez yaşam alanlarımızı süsleyen konsol, sehpa, sıra, bank, çerçeve, masa, kitaplık gibi mobilyalara dönüşüyor. Praet işe öncelikle kâğıdı konfeti gibi küçük parçalara ayırmakla başlıyor, daha sonra bu kâğıtlar reçine ile karıştırılıp kalıplara bastırılıyor ve sıkıştırılıyor. Ardından transparan polikarbonat ile kaplanıyor. Böylece oldukça sağlam, kullanışlı ve sıra dışı mobilya ve aksesuarlar elde ediliyor.

KAHVE SADECE İÇMEK İÇİN DEĞİLDİR!

Kahve çekirdeklerinin atıklarını otomobil parçalarında kullanmak üzere McDonald's ile çevreci bir iş birliğine imza atan Ford Motor Company, yiyecek ve içecek atıklarının yaratıcı bir şekilde değerlendirilmesi konusunda tüm dünyaya âdeta ders veriyor. Bu yöntemde kahve çekirdeği atıkları, düşük oksijende yüksek dereceyle ısıtılıyor. Ardından plastik ve diğer ek maddelerle karıştırılarak ortaya çeşitli şekillere dönüştürülebilir özelliklerine sahip bir madde çıkıyor. Kahve çekirdeği atıklarından oluşan bu bileşenler, far yuvası ve iç ve dış kaporta parçalarının sahip olması gereken kalite özellikleriyle uyuyor. Bu yöntemle üretilen parçaların bir diğer özelliği ise %20 oranında daha hafif olması ve kalıplama aşamasında %25 daha az enerji kullanımına imkân sağlaması.

Büyük Pasifik Çöp Alanı
Kaynak: onepieceaday.ca

CREATING A SUSTAINABLE FUTURE THROUGH WASTE TRANSFORMATION

Spanning across the expanse between California and Hawaii, the Great Pacific Garbage Patch looms as a colossal environmental challenge, stretching three times the size of France. Serving as the world's largest oceanic waste repository, this "8th continent" as deemed by the scientific community, harbors a staggering 1.8 billion pieces of floating plastic. Tragically, the presence of this floating debris claims the lives of numerous sea creatures each year, leaving an indelible mark on marine ecosystems. While a significant portion of the waste in this region settles at the ocean floor, the continuous circulation of floating debris, propelled by sub-tropical eddies and vast circular currents, perpetuates its relentless accumulation.

Kaynak: cnbc.com

In our contemporary world, where the notion of waste permeates daily existence, the pursuit of sustainability is intricately woven into this very fabric. Across various disciplines on a global scale, there is a growing focus on harnessing the potential of waste materials. In urban planning, architecture, and design, there is a notable shift towards embracing these materials and incorporating them into innovative projects. The current wave of initiatives in this field aims to align with the principles of the circular economy, where the reuse of preexisting components takes center stage.

FROM PLASTIC WASTE TO HOUSING

The global production of plastic surpasses a

staggering 400 million tons each year, with a concerning 40% comprising single-use items. Disturbingly, the lifespan of plastic in nature extends far beyond decades. Rather than vanishing within 10, 20, 50, or even 100 years, plastic endures for a staggering 1000 years. This protracted timeline holds a profound significance that should not be disregarded by humanity.

The escalating utilization of plastic in various applications poses a formidable threat to the natural world. Amongst the plethora of islands, the Great Pacific Garbage Patch stands apart, its existence a testament to human activity. However, initiatives like Conceptos Plásticos in Colombia envision a sustainable future built upon waste. By ingeniously transforming plastic waste and discarded tires into bricks, this

visionary company pioneers a novel approach to housing construction. These innovative bricks, designed akin to Lego pieces, facilitate easy assembly while surpassing traditional building materials in durability and lightness. Not only are they cost-effective, but they also exhibit remarkable properties such as thermal and acoustic insulation, seismic resistance, and fireproofing. Furthermore, these plastic bricks create a health-conscious environment by discouraging the growth of bacteria and fungi.

AN EXTRAORDINARY LOOK AT UNDERWATER WASTE

It is truly astonishing to learn that an average of 650 thousand tons of old fishing nets and

fishing lines find their way into our seas and oceans each year. This waste poses a grave danger to the lives of countless underwater creatures, underscoring the crucial significance of its collection. Recognizing the importance of addressing this issue, California-based company Bureo takes action by purchasing these collected wastes from fishermen and local communities in South America. What sets Bureo apart is their innovative approach to transforming this marine debris into products with a sustainable future in mind. From skateboards to sunglasses and even yarn, Bureo crafts these materials into functional and eco-friendly goods, making a unique and meaningful contribution towards the realization of a sustainable future for humanity.

FURNITURE MADE OF SHREDDED PAPER

Throughout its history, paper has evolved into an indispensable component of our daily lives, consequently contributing significantly to the waste stream. However, designer Jens Praet reimagines the potential of paper, transforming it into stunning furniture pieces that embellish our living spaces. With his visionary approach, Praet takes the humble material through a remarkable metamorphosis, giving rise to consoles, coffee tables, desks, benches, frames, tables, and bookcases. The process begins by meticulously cutting the paper into tiny confetti-like pieces, which are then combined with resin, pressed into molds, and compressed. A final touch of transparent polycarbonate provides a protective layer. The end result is furniture and accessories that defy expectations—strong, practical, and imbued with an unconventional charm.

COFFEE IS NOT JUST FOR DRINKING

Ford Motor Company, in a groundbreaking partnership with McDonald's, showcases an inspiring example of reusing food and beverage waste with eco-conscious innovation. By harnessing coffee bean waste, the company imparts a valuable lesson in creative waste utilization. The process involves subjecting the coffee bean waste to high temperatures under controlled oxygen levels. This transformed material is then combined with plastic and other additives, forming a versatile substance that can be molded into various shapes. Remarkably, these coffee bean waste components meet the stringent quality standards required for headlight housing, as well as interior and exterior body parts. Furthermore, the parts produced through this ingenious method are 20% lighter and contribute to a 25% reduction in energy consumption during the molding process.

ESKİYİ YENİYE DÖNDÜRME SANATI: UPCYCLING

Rising Moon Pavilion by Daydreamers Design
Kaynak: weurbanist.com

21. yüzyıl küresel anlamda toplumları tüketim kültürü ile şekillendiriyor. Artık insanlar sadece ihtiyaç duydukları şeyleri satın almakla kalmayıp aynı zamanda tüketimi bir statü göstergesi, toplumsal kabul aracı ve kişisel tatmin kaynağı olarak da kullanıyorlar. Ancak, tüketim kültürünün yaygınlaşması birçok sorunu da beraberinde getiriyor. Kaynakların sınırlı olduğu bir dünyada, sürdürülebilirlik kaygıları artmakta ve tüketim çılgınlığı doğal kaynakların tükenmesine, atık üretimine ve çevre sorunlarına yol açmakta. Bu nedenle, tüketim kültürüne karşı daha bilinçli ve sürdürülebilir tüketim alışkanlıkları geliştirmek önemli bir hedef hâline geldi.

BU ESKİLER ÇOK YENİ: UPCYCLING NEDİR?

Upcycling yani ileri dönüşüm kısaca; eskimiş, kullanım ömrünü tamamlamış bir ürüne, ana üretim amacının dışında bir işlev ve form kazandırılarak yaşam döngüsünün uzatılması olarak tanımlanabilir. Bu, eskimiş kıyafetlerden yapılmış banyo paspası, eski çaydanlıktan ya da araba lastiğinden yapılmış saksı, meyve suyu şişesinden yapılmış baharatlık, paletlerden yapılmış oturma grubu, sebze kasalarından yapılmış kitaplık, çalışma masasının çekmeceli kısmından bozma komodini ya da eski bir mazgaldan türetilmiş bir sehpa şeklinde olabilir.

UPCYCLING İLE RECYCLING ARASINDAKİ FARKLAR

Aslında bu çerçeveden bakıldığında ileri dönüşüm kavramının etki alanının oldukça geniş olduğunu da söylemek mümkün. İleri dönüşüm çoğu zaman geri dönüşümle karıştırılır. Peki, ama ileri dönüşümün geri dönüşümden farkı nedir? Geri dönüşüm cam, kâğıt, alüminyum, plastik, elektronik gibi atık malzemelerin fiziksel ve kimyasal geri dönüşüm yöntemleri ile hammadde olarak yeniden üretim süreçlerine dahil edilerek bu hammaddeden yeni eşyalar üretilmesi işlemidir. Özetle geri dönüşüm tamamıyla endüstriyel bir süreçtir. İleri dönüşüm ise eşyada birtakım değişiklikler yapılarak ona yeni bir işlev ve görünüm kazandırılması işlemidir. İleri dönüşümde kişi yaratıcılığını ve hayal gücünü kullanarak atıl durumdaki eşyaları yeniden kullanılır hâle getirir. Tekdüze ve fason üretimin egemenliğindeki günümüz dünyasında ileri dönüşüm anlayışıyla üretilen ürünlerin sayısının, içinde yaşanan coğrafya, sosyo-kültürel altyapı ve bireysel yaratıcılığa göre farklılaşması da ileri dönüşüm kavramını cazip kılan etmenlerdendir. Zira ileri dönüşüm aynı zamanda kişiselleştirilmiş ürün yaratmak anlamına da gelir. Ekonomik ve çevreci bir yönelim olan ileri dönüşüm; yeni bir ürün üretilirken harcanan işgücü, hammadde, lojistik, enerji gibi pek çok kalemden de tasarruf edilmesine olanak sağlar. İleri dönüşüm aynı zamanda sürdürülebilirlik temelinde varlığını sürdüren döngüsel ekonomi kavramına da hizmet eder.

MİMARİDE İLERİ DÖNÜŞÜM

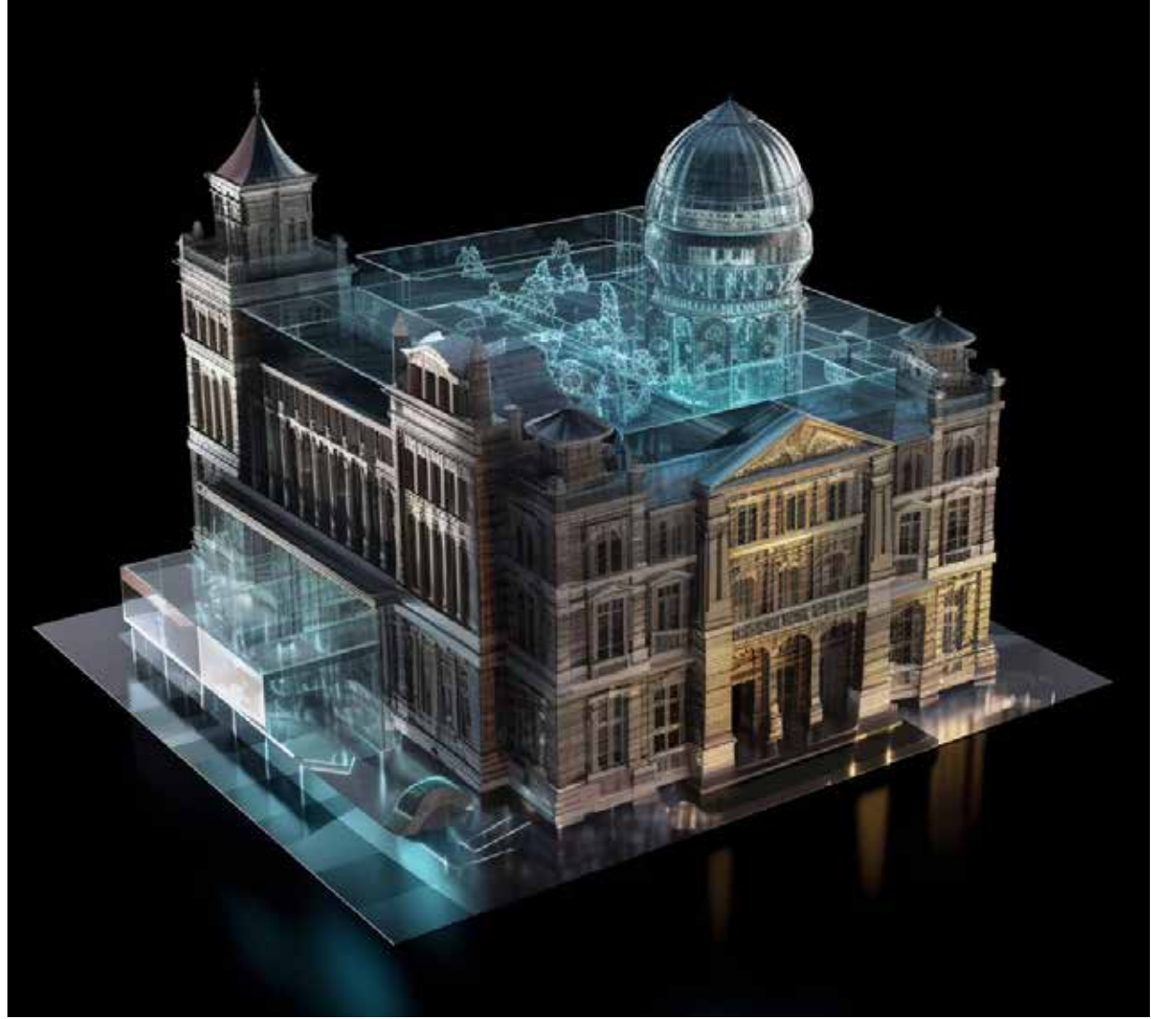
Yapı malzemelerinin yeniden kullanımı eski uygarlıklardan bu yana uygulanmakta, ancak son zamanlarda sadece yapı malzemeleri değil, inşaatta tipik olarak kullanılmayan genel atık maddeleri de yeniden kullanıma sokuluyor. Bu uygulama mimari ileri dönüşüm olarak adlandırılmakta. Bu uygulamanın alışılmadık doğası nedeniyle çeşitli dezavantajları mevcut. Ögeyi mimari amacına uygun hâle getirmenin zorluğu, uygulanabileceği bina türünün sınırlandırılması ve mimari ileri dönüşüm konusunda rehber oluşturan araştırmaların azlığı bu dezavantajlardan sadece birkaç tanesi.

Örneğin; etkinliklerde, sergilerde veya festivallerde kullanılan pavyonlar ve enstalasyonlar, geçici olmaları yüzünden mimaride döngüsel ekonomi açısından büyük bir zorluk olarak ortaya çıkmakta. Sınırlı bir süre için kullanılacak bir yapı tasarlarken kaynak yönetimini ele almak, malzemelerden maksimum değeri elde etmeye ve atık kirliliğini en aza indirmeye çalışmak çelişkili görünmekte. Ancak, dünyada döngüsellliği teşvik etmek amacıyla bu yapıları tasarlama şekli yeniden düşünmemizi sağlayacak çeşitli stratejiler ve örnekler var.

Grosfeld Bekkers van der Velde Architecten tarafından tasarlanan Sint Oelbert spor salonu okulu, geri dönüştürülmüş PVC pencere ve oluklardan elde edilen Pretty Plastic kiremit ile kaplanan ilk kalıcı yapıdır. Elmas şeklindeki gri renkli bu kiremitler, plastik bileşimleri nedeniyle yangına karşı korumalıdır. Tüm kalıplama ve üretim hammadde atıkları,

döngüsel ekonomiye fayda sağlayan plastik atıkların ileri dönüşümü için Hollanda'daki mahallelerden toplanmıştır. Fransa'da bulunan ve "Bir kişinin atığı başka bir kişinin kaynağı olur," ilkesinden esinlenilerek tasarlanan The Circular Pavilion da mimari *upcycling* örneklerinden biri. Malzemelerinin %60'ı atık kaynaklı olan bu pavyonda Paris'teki atıklardan toplanan, monte edilen ve boyanan mobilyalar yeniden kullanılmış. Tavyan'da inşa edilen EcoARK projesi "poli-brick" denilen %100 geri dönüştürülmüş polietilen tereftalat polimerinden yapılmıştır. Bu perde duvar sistemi, kapaklı plastik bir membran kullanılarak kademelendirilmiş şişelerin birbirine kenetlenmesi kullanılarak oluşturulmuştur. Tavyan'da birkaç kişi tarafından "dünyanın ilk plastik şişeden inşa edilen yapısı" olarak adlandırılan bu yapı, plastiğin geri dönüştürülmesinin önemi konusunda farkındalık yaratmak amacıyla yapılmıştır. Düşük karbon ayak izi ve emisyonun yanı sıra, 9 kat yüksekliğiyle estetik açıdan da güzeldir.

Günümüz dünyasında ileri dönüşüm anlayışıyla üretilen ürünlerin sayısının, içinde yaşanan coğrafya, sosyo-kültürel altyapı ve bireysel yaratıcılığa göre farklılaşması da ileri dönüşüm kavramını cazip kılan etmenlerdendir.

Bu görsel yapay zeka ile oluşturulmuştur.

The Circular Pavilion
Kaynak: re-thinkingthefuture.com

THE ART OF TURNING OLD INTO NEW: UPCYCLING

The 21st century has witnessed the profound influence of consumer culture on societies worldwide. Today, people's purchasing habits extend beyond fulfilling their needs, as consumption has become a marker of social status, acceptance, and personal satisfaction. However, the widespread prevalence of consumer culture has also given rise to numerous challenges. In a world with finite resources, sustainability concerns are mounting, and consumerism has resulted in the depletion of natural resources, excessive waste generation, and environmental issues. Consequently, fostering conscious and sustainable consumption habits has emerged as a crucial objective in countering the prevailing culture of consumption.

<https://pedersenlennard.co.za/>

THIS OLD STUFF IS SO NEW: WHAT IS UPCYCLING?

Upcycling is the practice of breathing new life into outdated or end-of-life products by reusing them for functions and forms beyond their original intended use. It involves transforming items such as old clothes into bath mats, reusing an old teapot or car tire into a flower pot, converting a juice bottle into a spice rack, utilizing pallets to create a seating group, reusing vegetable crates into a bookcase, transforming the drawer part of a desk into a bedside table, or crafting a coffee table from an old grate. These examples highlight the creative and innovative ways in which upcycling allows us to reimagine and give new purpose to objects that would otherwise go to waste.

DIFFERENCES BETWEEN UPCYCLING AND RECYCLING

Indeed, the concept of upcycling encompasses a wide range of possibilities. However, it is often mistaken for recycling. So, what sets upcycling apart from recycling? Recycling involves the process of converting waste materials like glass, paper, aluminum, plastic, electronics, etc., into raw materials through physical and chemical methods. These raw materials are then reintroduced into production processes to create new goods. Essentially, recycling is an industrial process that focuses on transforming waste into new products.

On the other hand, upcycling involves making modifications to an object to give it a new function and appearance. It relies on creativity and imagination to reuse idle items. In a world dominated by mass production and standardized manufacturing, upcycling stands out as a way to add variety. The number and types of products resulting from upcycling can vary depending on geographical location, socio-cultural infrastructure, and individual creativity. This aspect of upcycling contributes to its appeal since it allows for the creation of unique and personalized products.

In summary, while recycling focuses on the industrial process of transforming waste into new materials for production, upcycling involves the artistic and imaginative process of giving new life to objects through creative modifications. Both recycling and upcycling play important roles in promoting sustainable practices, but upcycling offers the additional benefit of individual expression and the creation of one-of-a-kind items.

Upcycling is an economic and environmentally conscious approach that yields savings in various areas, including labor, raw materials, logistics, and energy that would otherwise be expended in the production of new items. By reusing and transforming existing materials, upcycling aligns with the principles of a circular economy, which is rooted in sustainability.

UPCYCLING IN ARCHITECTURE

Adaptive reuse materials has a long history dating back to ancient civilizations. However, in recent times, there has been an expansion beyond traditional building materials to include a wider range of waste materials not typically associated with construction. This practice is known as architectural upcycling. While architectural upcycling offers potential benefits, it also comes with several challenges and disadvantages.

One major drawback is the inherent difficulty of adaptive reuse materials for their intended architectural purposes. Adapting unconventional materials to meet structural and functional requirements can be complex and require specialized knowledge and skills. Additionally, the application of upcycled materials may be limited to specific types of buildings or architectural styles, further restricting their use.

Pavilions and installations used in events, exhibitions, or festivals pose a significant challenge when it comes to integrating circular economy principles into architecture due to their temporary nature. Designing a structure intended for short-term use while striving to optimize resource management and minimize waste pollution may seem contradictory. However, there are various strategies and examples from around the world that can inspire us to rethink the design approach for these structures and promote circularity.

The Sint Oelbert gymnasium school, an architectural marvel crafted by Grosfeld Bekkers van der Velde Architecten, proudly stands as the pioneering structure adorned with the revolutionary Pretty Plastic tiles. Uniquely formed from recycled PVC windows and gutters, these exquisite diamond-shaped tiles boast an elegant shade of gray, all while prioritizing fire resistance through their innovative plastic composition. Embracing a sustainable ethos, the project diligently sourced its raw materials by gathering and reusing plastic waste from local neighborhoods

across the Netherlands. By championing the upcycling of plastic waste, this initiative plays a pivotal role in advancing the principles of a circular economy.

Located in France, the Circular Pavilion stands as a testament to the transformative concept of 'One person's waste is another person's resource,' embodying the spirit of architectural upcycling. With sustainability at its core, this remarkable structure integrates 60% waste-based materials, breathing new life into discarded resources. The pavilion's furniture, meticulously gathered from various sources in Paris, underwent a process of collection, assembly, and artistic painting, ultimately finding purposeful reuse within its walls.

The EcoARK project in Taiwan showcases an extraordinary architectural achievement, constructed entirely from 100% recycled polyethylene terephthalate polymer, commonly known as 'poly-brick'. This innovative curtain wall system utilizes interlocking bottles, cleverly arranged and secured with a plastic membrane and lid. Praised as 'the world's first structure built from plastic bottles' by many in Taiwan, the EcoARK project serves as a powerful symbol of the significance of plastic recycling. Beyond its remarkable environmental benefits, including a minimal carbon footprint and emissions, this magnificent structure captivates with its aesthetic allure, soaring nine stories high and seamlessly blending sustainability with architectural beauty.

Upcycling is the practice of breathing new life into outdated or end-of-life products by repurposing them for functions and forms beyond their original intended use. It involves transforming items such as old clothes into bath mats, repurposing an old teapot or car tire into a flower pot, converting a juice bottle into a spice rack, utilizing pallets to create a seating group, repurposing vegetable crates into a bookcase, transforming the drawer part of a desk into a bedside table, or crafting a coffee table from an old grate.

Both recycling and upcycling play important roles in promoting sustainable practices, but upcycling offers the additional benefit of individual expression and the creation of one-of-a-kind items.

The EcoARK Project
Kaynak: re-thinkingthefuture.com

YAPILARDA İŞLEV DEĞİŞİKLİĞİ İLE SOSYAL DÖNÜŞÜM MÜMKÜN MÜ?

Yapılardaki kullanım dönüşümü sayesinde kültürün gelecek nesillere daha kolay aktarılabilmesine, bireylerin ise topluluğa ve şehre karşı aidiyet duygusunun gelişimine zemin hazırlanmış olunur. Bir yapının atıl kalması yerine ilk günkü canlılığıyla topluma hizmet vermesi sayesinde geçmişle bugünün değerleri kusursuzca bir potada eritilir. Böylece bireyler arasındaki etkileşim artar, topluluk hissi yeniden inşa edilir ve şehir turistik bir değer kazanır. Bunların sonucunda da refah seviyesi ve yaşam kalitesi artar.

Kentler de tıpkı insanlar gibi doğan, gelişen, zamanın şartlarına bağlı olarak başkalaşım geçiren ve geçirmeye devam eden birer organizmadır. Tüm bu süreç boyunca da siyasi ve demografik etkenler, sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik nedenlere bağlı olarak kentin yapıları, kimi zaman yapıldıkları dönemdeki özgün işlevlerini yerine getiremeyebilirler. Bunun doğal bir uzantısı olarak da çağın gereklilikleri doğrultusunda işlev değişikliğine ihtiyaç duyarlar. Geçmişe dair pek çok veriyi ve şehrin tarihsel hafızasını bugüne taşıyan tarihî yapılardaki bu kullanım dönüşümü, sadece ekonomik ve çevresel fayda sağlamakla kalmaz toplumsal ve sosyal bir dönüşümü de beraberinde getirir.

KULLANIM DÖNÜŞÜMÜNÜN REFAH SEVİYESİNE ETKİSİ

Yapının geçirdiği değişim, içinde bulunulan toplumun dinamiklerinde de farklılıklara neden olur. Bu değişimler, yapının konumlandığı çevrenin niteliğini de etkileyerek bu bölgedeki insanların ve hatta gelecek nesillerin yaşam kalitelerinde de köklü farklılıklar yaratır. Çünkü tarih boyunca oldukça önemli işlevler üstlenen hatta kimi zaman semti tanımlayan bu binalar, atıl durumdan çıkartılarak otantik değeri yüksek yapılar olarak şehre yeniden kazandırıldığında şehrin turistik bir çekim noktası hâline dönüşmesine de yardımcı olur. Kullanım dönüşümüyle bölge halkının ekonomik kalkınmasına da zemin oluşturulur. Zira

binanın işlevi, toplumun gereksinimleri doğrultusunda kurgulanırsa topluluk için yeni kaynaklar yaratılması söz konusu olur. Bu da refah seviyesinin yükselmesine katkıda bulunur. Binalarda kullanım dönüşümü sayesinde binanın ömrü uzatılarak ve estetik açıdan bölgeye değer katılarak sokak dokusu korunur. İşlev değişikliği yapılan binaların diğerlerine oranla daha çekici bir görünüme sahip olması şehirde bir yenilenme yaratır ve buna bağlı olarak tarihî binaların korunmasına yönelik bilinçlenme düzeyinde de artışa neden olur. Bu süreç aynı zamanda çevredeki mülklerin ve daha geniş bir perspektifte ise bölgenin değerinin artmasına da önayak olur.

Zeytinburnu'nda hayata geçirilen Fişekhane ve Sultanahmet'teki Soğukçeşme Sokağı, bu duruma

verilebilecek en güzel örneklerdendir. Her iki örnekte de bölgedeki diğer binaların değeri artmış, toplumsal ve kültürel gelişime benzersiz katkılar sağlanmıştır. 1. Ordu Ağır Bakım Tamir Fabrikası kompleksi içinde bulunan ve bugüne kadar varlığını sürdüren yapılar arasında Zeytinburnu Fabrika-i Hümayun olarak da bilinen Fişekhane (uzun bina), Hamam, Dökümhane (orta bina), Komutanlık binaları ve Su Kulesi yer almaktadır. 1845'lerde inşa edilen yapılar, tarihî kimlikleri ve mimari estetikleri korunarak modern işlevlerle yeniden değerlendirildi. Bu sayede, tüm yapılar geçmişin izlerini taşıyarak modern yaşamla entegre hâle getirildi. Tarihî yapıların işlev değişikliği gerçekleştirilirken çağın gereksinimleri ve günümüz insanının ihtiyaçları göz önünde bulunduruldu. Yapılar, yeni işlevlerini kazanırken geleneksel ve

modern unsurların doğal bir birleşimi hedeflendi.

Topkapı Sarayı Surları ile Ayasofya arasında yer alan, İstanbul'un tarih ve kültür merkezlerinden olan Sultanahmet'te bulunan Soğukçeşme Sokağı ismini yine bu sokakta bulunan, 1800'lü yıllarda III. Selim zamanında yapılmış çeşmeden almaktadır. 1840'lı yıllarda Ayasofya'yı restore eden İtalyan asıllı Fossatini'nin Sultan Abdülmecid'e sunduğu albümde yer alan bu sokaktaki evlerin o dönemde, Saray ve Ayasofya Camii görevlerine ait olduğu sanılmaktadır. Sokak, 1984'te Anıtlar Yüksek Kurulu'nun verdiği kararlara dayanarak, Turing Otomobil İşletmeleri tarafından imar edilmeye başladı. Kültürel ve stratejik konumundan dolayı sokak İstanbul'un turistik bir bölgesi hâline geldi.

Fişekhane
Kaynak: yandex.ru

CAN THE FUNCTION OF BUILDINGS BE CHANGED TO ACHIEVE SOCIAL TRANSFORMATION?

By adaptive reuse, culture can be effectively passed down to future generations, fostering a sense of community and belonging. When a building is revitalized and actively serves its community, the past and present values seamlessly merge, promoting interaction among individuals, rebuilding a sense of community, and transforming the city into a valuable tourist destination. Ultimately, this enhances the overall welfare and quality of life.

Cities, akin to living organisms, are born, develop, and continuously undergo metamorphosis influenced by the prevailing conditions of their time. Over the course of this evolution, factors such as politics, demographics, socio-cultural dynamics, and socio-economic changes may render certain structures in the city unable to fulfill their original purposes. Consequently, these structures require a functional shift to adapt to the needs of the present era. Reusing historical buildings, which carry valuable historical data and memories of the city, not only yields economic and environmental advantages but also instigates profound social transformation.

THE IMPACT OF TRANSFORMING BUILDING USE ON WELL-BEING

The transformation of a building also induces shifts in the dynamics of the surrounding society. These changes alter the quality of the environment, leading to substantial improvements in the quality of life for both

present and future generations within the region. As historically significant buildings, often defining the character of neighborhoods, are reused and revived, they contribute to the city's appeal as a tourist destination, thanks to their high authentic value. This transformation not only enhances economic opportunities for the local residents but also generates new resources for the community when the building's function aligns with the needs of the people. Consequently, this fosters an increase in overall welfare levels.

Through the transformation of building use, not only is the lifespan of the structure extended, but it also contributes to the preservation of the street's character while adding aesthetic value to the area. Reused buildings often exhibit a more appealing appearance compared to others, prompting a revitalization of the city and raising awareness about the importance of conserving historic architecture. Moreover, this process enhances the value of neighboring properties and, on a broader scale, elevates the overall value of the region.

The Fişekhane in Zeytinburnu and Soğukçeşme Street in Sultanahmet exemplify the successful

transformation of buildings, resulting in increased value for the surrounding area and remarkable contributions to social and cultural development. Zeytinburnu Fabrika-i Hümayûnu, also known as the 1st Army Heavy Maintenance and Repair Factory complex, comprises the Flare House (Long Building), Bathhouse, Foundry (Middle Building), Command Center buildings, and Water Tower. Constructed in the 1840s, these structures have been reimagined with contemporary functions while preserving their historical identity and architectural charm. Consequently, all buildings seamlessly blend with modern life, carrying the echoes of the past. Throughout the process of reusing these historical buildings, the demands of the present era and the needs of today's people were carefully considered. This approach not only ensured the buildings acquired new functions but also achieved a harmonious amalgamation of traditional and modern elements.

Situated in Sultanahmet, a historic and cultural hub of Istanbul, Soğukçeşme Street resides between the walls of Topkapı Palace and Hagia Sophia. Its name derives from the fountain constructed during the reign of Selim III in the 1800s. The houses lining this street, included

in an album gifted to Sultan Abdülmecid by the Italian-born Fossatini, who restored Hagia Sophia in the 1840s, were believed to belong to officials of the Palace and Hagia Sophia mosque during that period. In 1984, following the decisions of the Council of Monuments, the street underwent a reconstruction initiative led by Turing Automobile Enterprises. Thanks to its cultural and strategic location, the street has emerged as a prominent tourist destination in Istanbul.

All buildings seamlessly blend with modern life, carrying the echoes of the past.

ORTA ÇAĞ
KARANLIGINDAN
IKABILMIŐ ÇEVRECİ BİR
ŞEHİR

UTRECHT

De Haar Kalesi

HOLLANDA’NIN GÖZDESİ: UTRECHT

Utrecht, Hollanda’nın en eski şehirlerinden biri olarak, Orta Çağ’dan günümüze uzanan zengin bir tarihe ve kültürel öneme sahiptir. Utrecht, Hollanda’daki stratejik konumundan dolayı tarihsel olarak birçok önemli olaya ve gelişmeye tanıklık etmiştir.

Yakın zamana kadar Utrecht’in tarihinin, M.S. 47 yılında Romalılar tarafından “Trajectum ad Rhenum” (Ren Nehri üzerindeki Ford) adıyla kurulduğu zamanlara kadar uzandığı düşünülmekteydi. Ancak 2018 yılında yapılan bir kazı şehrin tarihinin aslında 11 bin yıl öncesine dayandığını kanıtladı. Arkeologların Prenses Máxima Kanserli Çocuklar Merkezi’nin bulunduğu alanda yaptığı kazılarda insan yerleşimine dair izler ve erken Taş Devri’ne ait nesneler bulundu.

Romalılar, bu bölgeyi ticaret yollarının kesişim noktası olarak kullandılar ve şehir, zamanla bir liman kenti hâline geldi. Bu gelişme ile ticaretin canlandığı bir merkez olan Utrecht, Orta Çağ boyunca önemli bir dinî ve kültürel merkez olarak da gelişti. 7. yüzyılda kurulan Utrecht Piskoposluğu ile de şehir, Hristiyanlık açısından büyük bir öneme sahip oldu.

YAŞAYAN RUHANİ YAPILAR

Şehir merkezinde yer alan ve bir Roma Katolik kilisesi olan Utrecht Katedrali günümüzde Protestan-Reform Kilisesi olarak hizmet vermektedir. 1254-1517 yılları arasında inşa edilen katedralden bugün geriye sadece transept (çapraz sahnin) ve kule kalmıştır. Kule Hollanda’daki en yüksek kilise kulesidir (yaklaşık 113 metre). Yüksek kulesi, görkemli vitray pencereleri ve iç mekânındaki sanat eserleriyle dikkat çeken katedralin içinde 14. yüzyılda yapılmış olan ünlü “Dom Meydanı’nın Kralı” adlı büyük bir org bulunmaktadır.

Eski bir geçmişe sahip olan şehirde çok sayıda tarihî kilise vardır. Jans Kilisesi (kuruluşu 1040), Sint Pieter Kilisesi (1048), Nicolai Kilisesi (1131), Jacobi Kilisesi (1173), Buur Kilisesi (10. yüzyıl), Geerte Kilisesi (1260) ve Sint Catharijne Kilisesi’nin (1468; şimdi Roma Katolik Katedrali) hepsi de çok sayıda ekleme ve restorasyona sahiptir. Paushuizen (Papa’nın Evi), Utrecht’in yerlisi olan tek Hollandalı papa Adrian VI için 1523 yılında tamamlanmıştır.

UTRECHT’E KÜLTÜREL BAKIŞ

Utrecht, Orta Çağ’dan kalma bir şehir merkezi olması sebebiyle Rönesans, Barok ve Romantik mimari akımlardan örneklerle sahiptir. Utrecht eyaleti çok sayıda müze ve cazibe merkezine ev sahipliği yapmaktadır. Utrecht’te aralarında Merkez Müzesi, Hollanda Demiryolu Müzesi, Hollanda Altın ve Gümüş Müzesi, Saat ve Saatçilik Müzesi, Modern Dinî Sanat Müzesi, Eski Katolik Müzesi’nin de bulunduğu çok sayıda müze bulunmaktadır.

Utrecht, Uluslararası Erken Müzik Festivali (Festival Oude Muziek, 1800 öncesi müzik) ve Hollanda Film Festivali’ne ev sahipliği yapmaktadır. Şehirde 1979 yılında ünlü mimar Herman Hertzberger’in tasarladığı önemli bir klasik müzik salonu olan Vredenburg bulunmaktadır. Vredenburg, günümüzde 20. yüzyıl müzik salonları arasında en iyi akustiğe sahip salonlar arasında sayılmaktadır.

ÇOKKÜLTÜRLÜ EĞİTİM VE TARİH: UTRECHT ÜNİVERSİTESİ

Utrecht Bilim Parkı olarak da adlandırılan Uithof’ta, 1960’ların acımasız beton yapılarından çağdaş Hollanda mimarisine kadar uzanan geniş bir Hollanda mimarisi görebilirsiniz. Bunlardan biri de kampüsü burada

Kaynak: earthtrekkers.com

Utrecht, Orta Çağ’dan kalma bir şehir merkezi olması sebebiyle Rönesans, Barok ve Romantik mimari akımlardan örneklerle sahiptir.

bulunan ve köklü bir geçmişe sahip olan Utrecht Üniversitesi’dir. Üniversite slogan olarak “Sol Iustitiae Illustrata Nos”u (Doğruluk güneşi bizi aydınlatsın) ve sembol olarak da bir güneşi (sol) seçmiştir. 1636 yılında Utrecht Üniversitesi resmî olarak kurulmuş ve Utrecht’teki St. Martin’s Katedrali’nde eğitim vermeye başlamıştır. Daha sonra üniversiteye yeni binalar eklenmiş ve kampüs genişletilmiştir.

Üniversitenin en tanınmış yapılarından biri “Academiegebouw” adıyla bilinen ana binadır. Bu bina,

19. yüzyılda Hollanda Gotik Rönesans tarzında inşa edilmiştir ve üniversitenin sembolü hâline gelmiştir. Fransız filozof René Descartes 1635-1639 yılları arasında Utrecht’te yaşamış ve üniversitenin kurucularından Henricus Regius’un evinde kalmıştır. Ancak üniversitede ders vermemiştir. 1642 yılında dönemin rektörü olan Gisbertus Voetius kurucu Regius’u Kartezyen felsefeyi ve Descartes’ı resmî olarak kınamaya ikna etmiştir. Ancak günümüzde üniversitede artık Descartes Koleji, Descartes Merkezi ve Descartes Salonu vardır.

GÜNDELİK HAYATTA ŞEHİR GEZİLERİ

Utrecht'te 175 yılı aşkın demiryolu tarihine hayat veren ünlü Tren Yolları Müzesi'ni (Spoorwegmuseum), Hollanda silahlı kuvvetlerinin tarihini anlatan etkileyici Ulusal Askerî Müze'yi (Nationaal Militair Museum) ziyaret edebilirsiniz. 1955 yılında Hollandalı sanatçı Dick Bruna'nın hayat verdiği meşhur çizgi tavşan karakter Nijntje'nin (Miffy) müzesi de yine Utrecht'te yer almaktadır. Ouwehands Hayvanat Bahçesi (Dierenpark) de her yaştan insanın ziyaret etmekten keyif alacağı, ünlü dev pandaların bulunduğu bir hayvan parkıdır.

Şehir merkezinde Hollandalı mimar Gerrit Rietveld tarafından tasarlanan ve 1924 yılında inşa edilen Schröder Evi, De Stijl döneminin en bilinen mimari eserlerinden biridir. Mimarların binalar hakkındaki düşüncelerinde tam bir kırılma yaratan Schröder Evi modern mimari için büyük bir öneme sahiptir. Ancak Utrecht'teki en önemli tarihî yapı hiç kuşkusuz, resmî olarak Dom Kilisesi olarak bilinen Gotik mimariye sahip Aziz Martin Katedrali'dir. Ülkenin en yüksek tapınağı olan bu katedral, Utrecht'in silüetinin ayırt edici bir parçasını temsil etmektedir.

Utrechtse Heuvelrug Ulusal Parkı ve Vinkeveense Plassen gölleri doğa gezileri, açık hava etkinlikleri ve daha birçok aktivite için popüler mekânlar arasındadır. Dünyanın dört bir yanından gelen güzel bitkileri keşfetmek için de Utrecht Botanik Bahçesi'ni ziyaret edebilirsiniz.

DÜNYANIN EN BÜYÜK BİSİKLET PARKI

Ekolojik yaşam ve sürdürülebilirlik konularında dünya medyasında da sık sık yer bulan Utrecht, merkezi ve yerel yönetimler çerçevesinde bu ilkelere bağlı kalmayı gündelik hayata adapte etmiş.

Hollanda'nın bisiklet ulaşımı konusunda popüler bir ülke olması hiç de şaşırtıcı değil. Utrecht dünya çapında bisiklet sevgisiyle tanınır. Dünyadaki en büyük bisiklet parkının bu şehirde olması tesadüf değildir. Bu bisiklet parkı şehir merkezindeki İstasyon Meydanı'nın (Stationsplein) hemen altında yer alır ve üç katlıdır. Burada 12.500 bisiklet için park yeri vardır ve ilk 24

saat ücretsizdir. Bundan sonraki 24 saat için 1,25 € ödemeniz gerekmektedir.

ŞEHİR MİMARİSİNDE SÜREKLİLİK İLKESİ

Şehir, mimari ileri dönüşüm (*upcycling*) pratiklerinde ve geçmiş ile bugünü dönüştüren yapılar konusunda harika örneklerle sahip. Çok kısa bir süre önce Hollandalı bir mimarlık ofisi olan Studioninedots, Utrecht'teki eski bir demiryolu deposunu "Bovenbouwwerkplaats" adlı ortak çalışma alanlarından oluşan bir küme binaya dönüştürdü. Studioninedots, 20. yüzyılın başlarından kalma binanın "hamlığını ve zarafetini" kutlamak amacıyla bakımsız tuğla ve çelik yapısını sadece restore etti. Studioninedots projeyi "Normalde tek bir alana yayılmış, çok çeşitli amaç ve işlevleri olan yapıları Bovenbouwwerkplaats'ta birleştirerek, küçük ölçekli kentsel bir çekirdek oluşturduk," diyerek tanımlıyor.

Yine başka bir mimarlık ofisi olan Zecc Architecten, Utrecht'te bulunan tarihî tuğla su kulesini dönüştürdü. Kulenin silindirik formunu şehrin 360 derecelik manzarasını sunmak için kullanan ofis aynı zamanda yapıyı zemin kattaki kafe alanının üzerine yerleştirilmiş daireler olmak üzere dört konutu içerecek şekilde yeniledi. Zecc Architecten aynı zamanda Utrecht'teki eski bir garajı korten çelik cepheli bir sanatçı evine dönüştürerek Steel Craft House'u tasarladı.

Amsterdam merkezli NEXT Architects ve Rudy Uytenhaak Architectenbureau, Ren Kanalı üzerinde Dafne Schippers Köprüsü'nü inşa etti. Bisiklet ve yayalar için ikiye bölünen bu köprü iki yakada bulunan bir okulu ve halka açık bir bahçeyi birleştirdi. NEXT

Architects'ten Marijin Schenk köprü hakkında "Bu proje ile tek bir akışkan hareketle bisiklet yolu, park ve okul bir araya getirildi. Altyapı, mimari ve peyzajdan oluşan uyumlu bir bütün oluşturuldu," açıklamasını yaptı. Yeşillik için maksimum alana sahip çift arazi kullanımı, Dafne Schippers Köprüsü'nü sadece bir köprü olarak değil, aynı zamanda bir varış noktası olarak da benzersiz kılmakta.

WONDERWOODS DİKEY ORMAN PROJESİ

İlk dikey orman projesini on yıl önce Milano'da tasarlayan ünlü İtalyan mimar Stefano Boeri şimdi de Utrecht'te Wonderwoods adlı dikey orman projesini hayata geçiriyor. 2024 yazına kadar bitmesi beklenen proje 10 bin bitki ve ağaca ev sahipliği yapacak. Proje direktörü mimar Francesca Cesa Bianchi projeyi "Mimari ve yaşayan doğa arasında erdemli bir entegrasyon modeli," olarak tanımlıyor.

Dış cephesinde 30 farklı türden 300 ağaç ve binlerce bitki bulunduracak olan Wonderwoods, 105 ve 70 metre yüksekliğindeki iki kuleden oluşacak ve bir hektarlık ormanla aynı bitki örtüsüne sahip olacak. 200 daire ve 15 bin metrekare ofisin yer alacağı bu kentsel ekosistem her yıl yaklaşık 41 ton oksijen üretebilecek. Proje sayesinde binada yaşayanlar gürültü kirliliğinden ve yaz aylarındaki sıcaklıktan daha az etkilenecek. Daha az klimaya ihtiyaç duyulacak olması da enerji tasarrufuna ve buna paralel olarak iklim değişikliğinin önlenmesine katkı sağlayacak.

Utrecht, Uluslararası Erken Müzik Festivali (Festival Oude Muziek, 1800 öncesi müzik) ve Hollanda Film Festivali'ne ev sahipliği yapmaktadır.

Wonderwoods Projesi
Kaynak: stefano-boeriarchiteti.net

UTRECHT: AN ENVIRONMENTALIST CITY EMERGING FROM THE DEPTHS OF THE MIDDLE AGES

NETHERLANDS' FAVORITE CITY: UTRECHT

With a history steeped in the Middle Ages, Utrecht stands tall as one of the Netherlands' most ancient cities, brimming with cultural significance. Its strategic position has made it a witness to numerous pivotal events and advancements throughout its storied past.

In a remarkable revelation, Utrecht's historical timeline has undergone a significant revision. Previously believed to have been founded in 47 AD by the Romans as "Trajectum ad Rhenum" (Ford on the Rhine), recent discoveries have unveiled

a far deeper past for the city. In 2018, an excavation conducted at the Princess Máxima Center for Children with Cancer exposed captivating evidence of human settlement and artifacts from the early Stone Age, effectively pushing Utrecht's origins back an astounding 11,000 years.

Utilizing the region as a strategic nexus for trade routes, the Romans transformed Utrecht into a flourishing port city over the course of time. As commerce thrived, Utrecht emerged as a pivotal hub, garnering significance as a religious and cultural center during the Middle Ages. Tracing its roots back to the 7th century, the city attained paramount importance within Christianity with the establishment of the influential Diocese of Utrecht.

EMBODIED SPIRITUAL ARCHITECTURE

Utrecht Cathedral, situated in the heart of the city, has undergone a transformation from a Roman Catholic church to a Protestant-Reformed place of worship. Constructed from 1254 to 1517, the cathedral now preserves only the transept and its towering structure. The impressive height of approximately 113 meters makes it the tallest church tower in the Netherlands. As one ventures inside, the cathedral's allure is further heightened by its resplendent stained glass windows, captivating works of art, and the notable presence of the renowned King of Dom Square—a grand organ crafted in the 14th century.

Within this ancient city, a multitude of historic churches bear witness to its rich history. St. Jans Church, tracing its origins back to 1040, stands alongside Sint Pieter Church (1048), Nicolai Church (1131), Jacobi Church (1173), Buur Church (dating back to the 10th century), Geerte Church (1260), and Sint Catharijne Church (originally built in 1468 and now serving as a Roman Catholic cathedral). Over the years, these architectural marvels have seen numerous additions and undergone restorations, preserving their awe-inspiring presence. Additionally, the Pausuize, affectionately known as the Pope's House, stands as a testament to Utrecht's history, completed in 1523 for Adrian VI, the only Dutch pope and a native of Utrecht.

A GLIMPSE INTO UTRECHT'S CULTURAL TAPESTRY

Utrecht's city center is a captivating blend of medieval heritage adorned with splendid showcases of Renaissance, Baroque, and Romantic architecture. The province of Utrecht boasts an array of captivating museums and attractions that beckon visitors. Immerse yourself in the cultural richness of Utrecht through its diverse museum offerings, including the Central Museum, the Dutch Railway Museum, the Dutch Gold and Silver Museum, the Clock and Watchmaking Museum, the Museum of Modern Religious Art, and the Old Catholic Museum.

Utrecht's city center is a captivating blend of medieval heritage adorned with splendid showcases of Renaissance, Baroque, and Romantic architecture.

Utrecht University

Steel Craft House
Kaynak: archdaily.com

This extraordinary project involved the metamorphosis of an old garage into an artist's house, enhanced by a striking corten steel facade.

Utrecht takes pride in being the esteemed host of the International Festival of Early Music (Festival Oude Muziek), showcasing enchanting melodies from before 1800, as well as the renowned Dutch Film Festival. Nestled within the city is the prestigious Vredenburg, a classical music hall of great significance. Designed in 1979 by the legendary architect Herman Hertzberger, the Vredenburg has garnered acclaim for its exceptional acoustics, earning it a reputation as one of the finest 20th-century music halls in existence.

MULTICULTURAL EDUCATION AND HISTORY: UTRECHT UNIVERSITY

Within the Uithof, also known as Utrecht Science Park, an

intriguing tapestry of Dutch architecture unfolds, encompassing a diverse range of styles from the robust concrete structures of the 1960s to the cutting-edge designs of contemporary Dutch architecture. Nestled amidst this architectural marvel lies the esteemed Utrecht University, an institution steeped in history and renowned for its scholarly pursuits. The university's motto, "Sol iustitiae Illustra Nos" (May the sun of righteousness enlighten us), symbolized by a radiant sun, serves as an embodiment of its values. The roots of Utrecht University trace back to 1636 when it was officially founded and commenced its teachings within the sacred walls of St. Martin's Cathedral in Utrecht.

Among the university's distinguished structures, the Academieggebouw stands as an unmistakable symbol. Constructed in the 19th century, this magnificent edifice showcases the Dutch Gothic Renaissance architectural style, captivating all who behold it.

During the years 1635 to 1639, the eminent French philosopher René Descartes resided in Utrecht, finding refuge within the residence of Henricus Regius, one of the university's founders. Although Descartes did not engage in teaching at the university, his time in Utrecht left an indelible mark on the intellectual landscape. In 1642, the rector at the time, Gisbertus Voetius, urged Regius to officially denounce Cartesian philosophy and Descartes himself. Yet, the tides have turned, and today, the university proudly hosts the College of Descartes, the Descartes Center, and Descartes Hall—a testament to the evolving embrace of Descartes' intellectual legacy.

CITY SIGHTSEEING IN DAILY LIFE

In Utrecht, there are several fascinating attractions worth visiting. One of these is the renowned Railway Museum (Spoorwegmuseum), which vividly portrays over 175 years of railway history. Another remarkable destination in Utrecht is the National Military Museum (Nationaal Militair Museum), which offers a comprehensive exploration of the Dutch armed forces' history. This museum provides valuable insights into military strategies, equipment, and significant events that have shaped the nation's defense. In 1955, the talented Dutch artist Dick Bruna gave life to the iconic cartoon rabbit character Nijntje (Miffy), and today, visitors can explore a dedicated museum in Utrecht to celebrate his artistic creation. Nijntje Museum showcases the captivating journey of this beloved character, providing an enchanting experience for visitors of all ages.

Designed by Dutch architect Gerrit Rietveld and built in 1924, the Schröder House is a renowned architectural masterpiece located in the city center. It stands as one of the most iconic works of the De Stijl period, revolutionizing the way architects perceive and conceptualize buildings. Its significance to modern architecture cannot be overstated, marking a radical departure from conventional design principles. However, overshadowing even the Schröder House's prominence is the Gothic St. Martin's Cathedral, widely recognized as the most historically significant structure in Utrecht. Officially referred to as the Dom Church, this cathedral dominates the city's skyline with its majestic presence.

Utrechtse Heuvelrug National Park and Vinkeveense Plassen lakes are highly sought-after destinations for nature enthusiasts, offering a wide array of activities such as invigorating nature walks and engaging outdoor adventures. For those seeking a closer encounter with diverse plant species from across the globe, a visit to the Utrecht Botanical Garden is a must. This enchanting garden invites visitors to explore its stunning collection of exquisite plants, offering a glimpse into the rich botanical wonders of different regions worldwide.

WORLD'S LARGEST BICYCLE PARK

Utrecht has gained global recognition for its commitment to ecological living and sustainability, receiving frequent coverage in the international media. The city has successfully incorporated these principles into everyday life through collaborative efforts between central and local governments, fostering a culture of environmental consciousness.

Given the Netherlands' reputation as a bicycle-friendly nation, it comes as no surprise that Utrecht stands out as a global hub for cycling. The city has earned widespread acclaim for its strong cycling culture, exemplified by the presence of the world's largest bicycle park. Situated conveniently beneath Station Square (Stationsplein) in the city center, this multi-level bike park boasts an impressive capacity of 12,500 bicycles. Notably, the first 24 hours of parking are free of charge, with a nominal fee of €1.25 for the subsequent 24 hours.

THE PRINCIPLE OF CONTINUITY IN URBAN ARCHITECTURE

The city exemplifies exceptional instances of architectural upcycling, where buildings seamlessly blend the past and present. A recent noteworthy example is the transformation of a former railway depot in Utrecht by Studioninedots, a renowned

Dutch architectural firm. This reused space has been ingeniously converted into a vibrant cluster of co-working spaces known as Bovenbouwwerkplaats. Studioninedots approached the project by meticulously restoring the neglected brick and steel structure, paying homage to the rawness and elegance of the early 20th-century building. With Bovenbouwwerkplaats, they succeeded in creating a small-scale urban nucleus that amalgamates buildings with diverse purposes and functions, typically found across multiple sites.

In another remarkable architectural endeavor, Zecc Architecten has undertaken the transformation of a historic brick water tower located in Utrecht. Embracing the tower's distinctive cylindrical shape, the architectural firm has ingeniously converted it into a captivating vantage point that offers panoramic 360-degree views of the city. Furthermore, Zecc Architecten has skillfully renovated the tower to accommodate four residences, with apartments situated above a welcoming ground-floor café space. Additionally, Zecc Architecten has left their creative mark on Utrecht with the design of the Steel Craft House. This extraordinary project involved the metamorphosis of an old garage into an artist's house, enhanced by a striking corten steel facade.

Dafne Schippers Bridge, a collaborative effort between Amsterdam-based NEXT Architects and Rudy Uytenhaak Architectenbureau, stands proudly over the Rhine Canal. Uniquely designed to cater to both bicycles and pedestrians, the bridge serves as a vital link between a school and a public garden on opposite sides. Marijn Schenk, from NEXT Architects, eloquently described the bridge, stating, "Through this project, a bike path, park, and school converge in a single graceful movement. The

result is a harmonious fusion of infrastructure, architecture, and landscape." The Dafne Schippers Bridge distinguishes itself not only as a functional bridge but also as an inviting destination, thanks to its dual land use approach and abundant green spaces.

WONDERWOODS VERTICAL FOREST PROJECT

Renowned Italian architect Stefano Boeri, acclaimed for his pioneering work on the vertical forest concept in Milan a decade ago, is currently bringing his visionary expertise to Utrecht with the Wonderwoods project. Anticipated to reach completion by summer 2024, this ambitious endeavor aims to create a vertical forest that will house an impressive array of 10,000 plants and trees. Francesca Cesa Bianchi, the project director and architect, aptly describes Wonderwoods as "a paradigm of harmonious integration between architecture and living nature."

Wonderwoods will feature an astounding array of greenery, comprising 300 trees from 30 different species and a multitude of plants adorning its façade. Comprising two towers standing at heights of 105 and 70 meters respectively, this architectural marvel will harbor the equivalent vegetation of a vast one-hectare forest. With 200 apartments and 15,000 square meters of office space, this urban ecosystem will generate approximately 41 tons of oxygen annually. The benefits of Wonderwoods extend beyond its breathtaking aesthetics. Residents of this innovative development will experience reduced exposure to noise pollution and the sweltering summer heat, thanks to the natural cooling effects provided by the greenery. This, in turn, will minimize the need for air conditioners, leading to substantial energy savings and positive contributions to mitigating climate change.

Utrecht Central Station

The university's motto, "Sol iustitiae Illustra Nos" (May the sun of righteousness enlighten us), symbolized by a radiant sun, serves as an embodiment of its values

**HER
ŞEY
DETAY
LARDA
GİZLİ
DİR...
IT'S
ALL
IN
THE
DETAILS
...**

